School Magazine
Contributed
By
Jitendra Deo 4267/10

KAZHAKIAN CADET

ANNUAL OF SAINIK SCHOOL KAZHAKOOTAM

2004-2005

MAGAZINE 2004-2005

THE KAZHAKOOTAM CADET

SAINIK SCHOOL
THIRUVANANTHAPURAM KERALA

[illegible]
[illegible]
Air Marshal SY Savur AVSM, ADC
Air Officer Commanding - in - Chief

Tele/Fax: [illegible]
[illegible]
Mobile: [illegible]

[illegible]
HQ Southern Air Command IAF
Akkulam, Thiruvananthapuram - 6950[illegible]

CHAIRMAN'S MESSAGE

1. *I am delighted indeed to learn that Sainik School Kazhakootam is bringing out yet another edition of it's School magazine* **"KAZHAKIAN CADET"**

2. *A School magazine reflects the image of the school and also provides an opportunity to the students to hone their skills of creativity and originality which will be of immense help and value to them in life.*

3. *It is heartening that Sainik School, Kazhakootam with it's dedicated staff and well knit team has been continuously achieving high standards in all spheres of school curriculum. The School has been playing a commendable role in accomplishing one of it's terminal objectives by sending a large number of cadets to NDA*

4. *I express my heartiest felicitation and best wishes to the Kazhak fraternity and wish them success in all future endeavours.*

Jai Hind

Thiruvananthapuram-31
10 Oct 05

(SY Savur)
Air Marshal

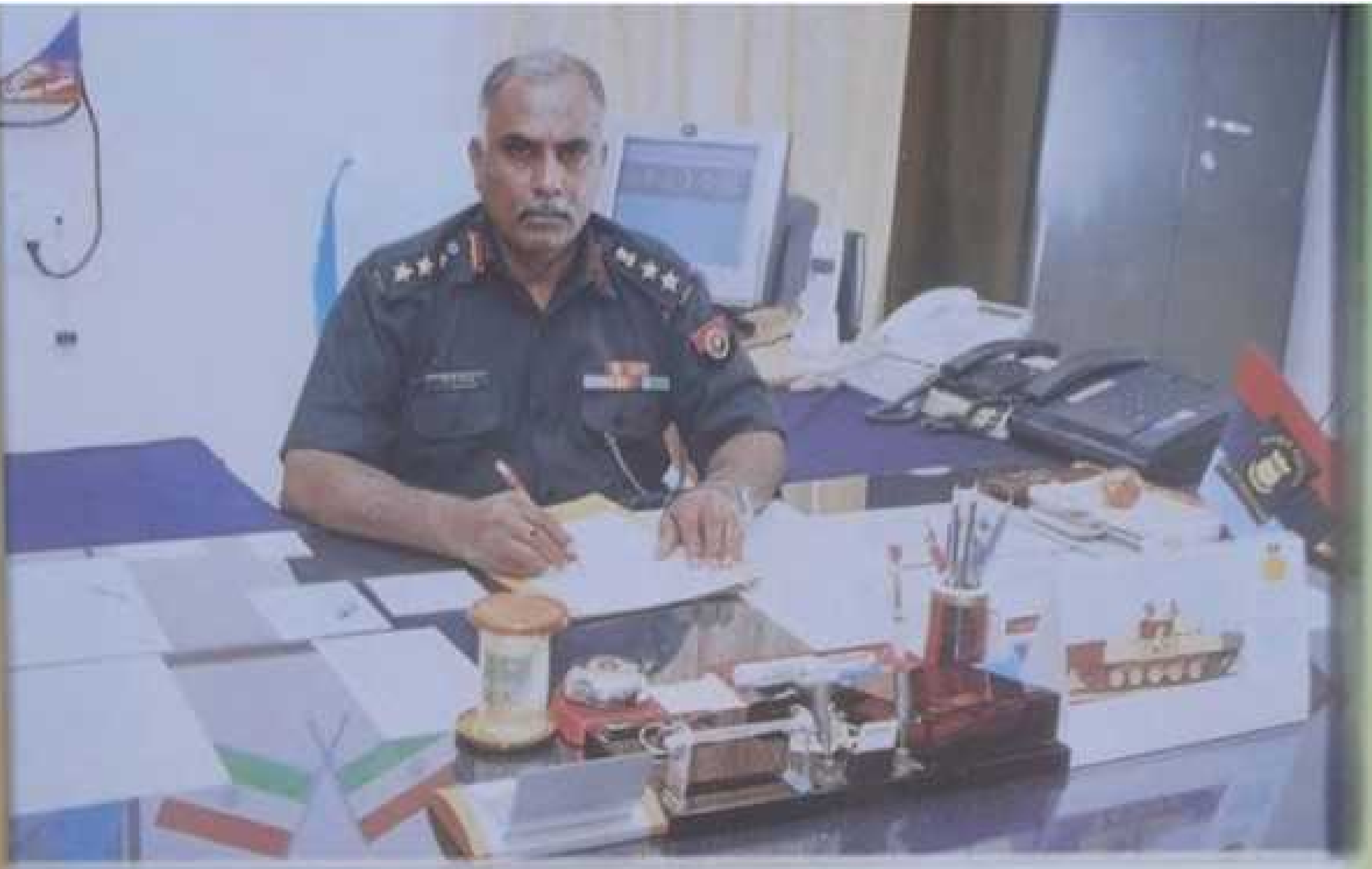

COL C V RAMANAIAH
Principal

FROM THE PRINCIPAL'S DESK

1. It gives me immense pleasure to be at the helm of affairs of this prestigious school for yet another academic session.
2. I am aware that the best barometer for gauging the success of an institution would be the quality of the students passing out of it. In this respect, it is really heartening to note that with a well knit team of dedicated staff, the school has been reaping laurels in all spheres and more so as a true feeder institution to the NDA, as envisaged by the founding father Late VK Krishna Menon.
3. I am indebted and overwhelmed with the response of each employee of the school for his contribution towards the progress and prosperity of the cadets in all activities. In addition to the academic excellence, the role of the school in furtherance of personality development of the cadets and grooming them as responsible citizens remains unchanged.
4. We all strive hard collectively in our endeavour of taking the school to greater heights.
5. Let the past glory be an inspiration to forge ahead with more vigour and verve.

"Jai Hind"

LT COL RAJESH KUMAR NAIR

Registrar

LT COL RISHI RAJ SINGH

Headmaster

LT COL SRINIVASULU
Headmaster - New Incumbent

SHRI SH SARMA
Senior Master

THE EDITORIAL BOARD

STUDENT EDITORS: Cdt. Gerry George (English), Cdt. Basil John (Malayalam), Cdt. Albin Rajan(Hindi)

Sitting (L to R) Ms. Sandhya R (EDITOR - Malayalam and Photography), Mr. K Rajendran (EDITOR-English), Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Col C V Ramanaiah - Patron (Principal), Lt Col Rishi Raj Singh (Headmaster), Mr. SH Sarma (Senior Master), Dr.George PI (EDITOR-Hindi).

THE ACADEMIC STAFF

(Sitting L to R) Mr. S V Sarma, Mr S S Chettiar, Lt Col Rajesh K Nair (Registrar), Col C V Ramanaiah (Principal) Lt Col Rishi Raj Singh (Headmaster), Mr. SH Sarma (Senior Master), Mr. M K Poonacha, Mr. N G Babu

(Standing Ist Row) Mrs. R Sandhya, Mrs. O K Supriya Rani, Mrs. Sonia R, Miss. Preetha, Miss. Deepa C, Miss Radha, Miss Sheeja, Mrs. Sangeetha Varma, Mrs. Deepa RVM, Mrs. B. Radhika

(Standing IInd Row) Mr. K Rajendran, Mr. Stephen Sunderaraj, Mr. Satheesh Kumar V G, Mr. Manoj P, Mr. Jestine K J, Mr. P K R Panicker, Mr. M G Francis, Dr. George P I, Mr. Rajan K Varghese

(Standing IIIrd Row) Hav. Rabindra, Mr. Prince, Mr. G Mahadevan, Mr. Rajesh Kumar, Mr. Sambhu R, Mr. Gireesh, Hav. T B Thapa

2004 - 2005 Batch

Sitting (L to R)	Miss. Preetha, Ms. Sangeetha Varma, Ms. O. K. Supriya Rani, Ms. B. Radhika,Mr. K. Rajendran, Mr. S. V.Sarma, Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar), Col C. V. Ramaniah (Principal), Lt Col Rishi Raj Singh (Headmaster), Mr. S. H. Sarma (Senior Master), Mr. S. S. Chettiar, Mr. N. G. Babu, Mr. P. Manoj, Mr. G. Mahadevan, S. Sriram (School Cadet Captain)
(Standing Ist Row),	Shalini .R, Gerry George John, Shyam Mohan, Jishnu Madhavan, Manu Jacob, Tebe Tensing, Rishikesh. K. A, Sabareesh. V. V, Sreekanth. S, Mahesh. K. M, Vipin. P. Menon, Arun. P. Nair, Mukesh Mohan, Ginu Philip Simon, Lijo Jose, Abin Babu, Arun. M, Abin. K. Paul, Jinu Joseph, Arun Ashok, Rejitha
(Standing IInd Row),	Sreejith. R, Vineeth. V. S, Anoop Venugopal, Vinay Kumar, Abhinav Sree, Jayesh. G, Jithesh Kumar, Gautham.S, Benkim. B. A,Yedhu. K. P, Joseph Fernandez, Adarsh. V. R, Albin Rajan, Jobin. D. Mathew, Abhilash Murali, John Jacb,Livin. V, Jithin Thomas, Livin. V. K, Rahul. M. Nair, Adil Shirazi, Harikrishnan
(Standing IIIrd Row)	Rejeesh. V. R, Ajith Raju, Senin Basheer, Dickson. P. Sam, Dinesh. P.George, Siju Thomas, Vishnu. K. P, Arun Raj, Dharun Nambiar, Sabareesh. S, Visakh. K. Varghese, Abhilash. M. P, Ashwin Nair, Basil John. C, Josbin Augustin, Nithin. T, Sobin. K. Baby, Santhu Kurien, Rajeev Bopche, Shyn. S. N, Bibin Raj, Achu Kuzhieth, Ananth Sankar Babu, Pradhwin Prakash
Top row	Binas Basheer, Sooraj. A. L, Jees Augustin, Vishnu. R, Panicker, Vinu Das, Rajesh Mathew, Alphi. D. Kurien, Manu. V, Yedhu Kishan

ADMINISTRATIVE STAFF

(Sitting L to R) Mr. Reghunandanam Thampi, Mr. Sajimon Joseph, Mr. V. Chandra Babu, Mr. P. Gopalakrishnan Nair, Lt Col Rajesh. K. Nair, Col. C. V. Ramanaiah, Lt Col Rishi Raj Singh, Dr. Thomas Mathew, Ms. Molly. P. Joseph, Ms. Susamma Issac,

(Standing Ist Row) Ms. Sreekala, Ms. C. T. Revamma, Mr. R. Somanatha Panicker, Mr. K. Soman, Mr. Etus, Mr. Sreevalsan, Mr. N. Raju, Mr. Madhusudanan, K, Mr. G. Rajappan Nair, Mr. S. Gopalakrishnan, Mr. K. Anil Kumar, Mr. C. M. Radhakrishnan, Ms. Nalinakumari Amma, Ms. Geetha. E, Ms. T. M. Sreelatha

(Standing IInd Row), Mr. L. Krishnan, Mr. R. Udayakumar, Mr. Ramaswamy, Mr. A. Ramachandran, Mr. V. Rajendran Nair, Mr. M. Rajendran Nair, Mr. Sreekumaran Nair, Mr. S. Rajan, Mr. C. Yesudasan, Mr. J. Babu, Mr. S. Chandran, Mr. K. Suseelan

(Standing IIIrd Row) Mr. Madusudanan, Mr. Madhusudanan Nair, Mr. K. Babu, Mr. Mohanakumaran, Mr. J. Sudhakaran, Mr. Sudeev Sukumar, Mr. Anil Kumar, Mr. S. Mohan Kumar, Mr. Stephen Joseph, Mr. J. Sasikumar, Mr. B. Muraleedharan Nair, Mr. C. S. Rajendra Kumar.

THE SCHOOL STAFF

COL C V RAMANAIAH	PRINCIPAL
LT COL RAJESH KUMAR NAIR	REGISTRAR
LT COL RISHI RAJ SINGH	HEADMASTER
Mr. S. H. SARMA	SENIOR MASTER

Dept of English

1.	Mr. S. B. Sasi Kumar	MA BEd	Master
2.	Mr. K. Rajendran	MA BEd	Asst Master
3.	Mr. M. G. Francis	MA BEd	Asst Master
4.	Ms. R. Sonia	MA BEd	Asst Master
5.	Mr. Alex Abraham	MA BEd PGCTE	Asst Master

Dept of Hindi

6.	Dr. George. P. I	MA MPhil BEd	Asst Master
7.	Mr. Sambhu. R	MA BEd	Asst Master

Dept of Malayalam

8.	Ms. R. Sandhya	MA BEd	Asst Master
9.	Ms. Deepa RVM	MA BEd	Asst Master

Dept of Mathematics

10.	Mr. S. Hariharakrishna Sarma	MSc BEd	Master
11.	Mr. S. Vaidyanatha Sarma	MSc BEd	Master
12.	Mr. S. Sreekumaran Chettiar	MSc MEd LLB	Asst Master
13.	Ms. O. K. Supriya Rani	MSc BEd	Asst Master
14.	Ms. Indu. R	MSc MPhil BEd	Asst Master
15.	Mr. Gireesh K.R.	MSc BEd	Asst Master

Dept of Physics

16.	Ms. B. Radhika	MSc BEd	Master
17.	Mr. S. R. Ramachandran	BSc MEd	Asst Master
18.	Mr. P. Manoj	MSc BEd	Asst Master

Dept of Computer Science

19.	Ms. Sangeetha Varma	MCA	Asst Master

Dept of Chemistry

20.	Mr. N. G. Babu	MSc MEd	Master
21.	Mr. Rajan. K. Varghese	BSc MA MEd MPhil	Asst Master
22.	Mr. Stephen Sundararaj	MSc BEd	Asst Master

Dept of Biology

23.	Mr. P Vinod	MSc MPhil BEd	Master
24.	Ms. Sudha Lakshmi	BSc BEd	Asst Master

Dept of Social Science

25.	Mr. M. K. Poonacha	MA BEd	Master
26.	Mr. P. K. Ravindranatha Panicker	MA BEd	Asst Master
27.	Mr. Jestine. K. J	MA (His) MA (Pol Sc) MA (Soc) BEd HDC	Asst Master
28.	Mr. Mathew. K. Thomas	MA MEd	Asst Master

Art

29.	Mr. Joseph Mathew	MFA	Asst Master
Craft	Post (Vacant)		

Physical Training

30. CHM Prem Rajan
31. Hav. T. B. Thapa

Librarian

32. Mr. V. G. Satheesh Kumar. BSc BEd BLI Sc

NCC (Trg)

33. Sub Baldev Raj
34. Hav Benny Varghese
35. Hav. S. S. Yadav

ADMINISTRATIVE STAFF

1.	Dr. Thomas Mathew	MBBS	Medical Officer

Main Office

2.	Mr. P. Gopalakrishnan Nair		Office Supdt
3.	Ms. Susamma Isaac	BCom	LDC
4.	Mr. C. M. Radhakrishnan		LDC
5.	Ms. C. T. Revamma	BCom	LDC
6.	Ms. T. Sreelatha	BCom HDC	LDC

Accounts Section

7.	Mr. M. P. Rajhanandan Thampi	BCom HDC	Accountant
8.	Mr. K. Anilkumar		LDC
9.	Mr. Mathew Kutty		LDC

QM Section

10.	Mr. V. Chandra Babu	BCom	Quarter Master
11.	Mr. A. V. Narayanan Namboodiri	BCom	LDC
12.	Ms. Sreebala	BSc BEd	LDC

Mess

13.	Mr. Sajimon Joseph		Mess Manager
14.	Mr. S. Gopalakrishnan	BSc (Catering)	Catering Asst

MI Room

15.	Ms. Molly P. Joseph		Nursing Asst

Matrons

16.	Ms. Geetha Potti	BSc	
17.	Ms. R. Nalinakumari Amma		

Annual Report 2004-2005

I deem it a great honour to present the Annual Report of our school for the year 2004-2005, before this august assembly, especially in the esteemed presence of Hon'ble Chief Minister, Shri. Oommen Chandy.

Sainik School Kazhakootam is one among the twenty Sainik Schools in India which were started as feeder institutions to NDA. We can be proud that our school has been a fertile ground for aspirants to NDA with more than 700 officers in the armed forces. The fact that today maximum number of cadets are undergoing training at NDA clearly shows that the mission we have been entrusted with, has always been kept with in our sight.

The school at present has a strength of 627 students of which 27 are Day Scholars. This year 88 students joined in Class VI and 16 joined Class IX.

CBSE EXAMINATION RESULTS-MARCH 2004

The school has been able to maintain its good academic performance in the Board Examinations both in X and XII classes by securing 100% results.

SCHOOL ACTIVITIES

For the all round development and character building of the cadets a host of co-curricular and extra curricular and club activities in Music, Swimming, Nature Study, Arts, Debating, Drama, Karate, Cycling, Trekking, Yoga, Quiz & Equestrian are organized throughout the academic session. Besides physical training in the morning and games in the evening, Inter-house competitions were held in Hockey, Cricket, Foot ball, Volley ball, Basket ball, Cross country Race and Boxing. The School had participated in South Zone Meet at Sainik School, Bijapur and all Kerala CBSE Athletic Meet, at Labour India School Kottayam and put up a spectacular performance bagging 9 Gold, 4 Silver and 1 Bronze.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES

With the aim of developing over all personality Inter House Competitions were held in Debate, Recitation and Declamation,

Extempore speech, Quiz, Essay writing and Calligraphy. In Inter School competitions Cadets Livin V K and Abhinav Sree stood first in the Railway's, Sanjeev Memorial Quiz competition held in Trivandrum and bagged the trophy. Cadets Sriram S and Gerry George participated in the National level Debate on 'Rain Water Harvesting' held at Jamshedpur. It was organized by the Association of British Schools. The school participated in the Carnival competition of the Kerala Marathon 2004 and put up many displays. The School Band bagged a cash award of Rs.2000/- in this competition.

The Cadets of Class XII organized Kazhakian Fiesta 2K4 for the CBSE/ICSE Schools in and around Trivandrum. The presence of Prithviraj, a celebrity in the Kerala cine world and an alumnus of the school, provided an exciting climax to the day of entertainment. One day seminar for all cadets on 'Study Skill and Time Management' was conducted on 21 July, 04 by HRD management service.

NCC ACTIVITIES

Ten cadets of JD NCC participated in the Mountaineering and Rock climbing camp held at Nainital, Uttaranchal. Seventy cadets of class XI attended the Micro light Flying & Gliding camp held at Nanguneri, Tamil Nadu. The school contingent bagged the overall trophy in the Combined All Wing Annual Training Camp held at Pangode.

Our cadets took part in numerous training camps like Advance Leadership Camp, Pre RD, Adventure Trg Camp at Himalayan Mountaineering Institute, Darjeeling and bagged number of prizes.

Under Officer Denny Jose and Under Officer Kamal Jeet Yadav bagged Chief Minister's Gold, Silver & Bronze Medals. School Cadet Captain Sriram.S visited United Kingdom to represent the country in the Youth Exchange Programme of NCC.

MOTIVATIONAL TOURS

Motivational Tours were conducted to places like Kanyakumari, Wayanad, Mysore, Bangalore, Chennai, Veegaland, NDA and OTA.

OLD BOYS ASSOCIATION

The Old Boys Association is a very active body with regular meetings and involvement in the school activites. The OBA Day was celebrated on 19th June 2004. Rear Admiral

Rajinder Singh Kharab AVSM, an alumnus of the school (Roll No.4) was the Guest of Honour for the day.

The Parents' Association support school with their valuable observations and suggestions.

VIP VISITS/MOTIVATIONAL TALKS

Shri. Sanjay Prasad IAS, Director (Trg) & Honorary Secretary Sainik School Society, Dr. C R Soman, Major General Sreekumar SP, an alumnus of the school, Brig AK Gulati DDGPS, Army HQ, an alumnus of the school, Major General K N Bhatt, AVSM, Additional Director General, Army Education and Col Comdt, Army Education Corps & Shri. P K Rastogi IAS, Joint Secretary (Trg) & CAO, Ministry of Defence visited the school and interacted with the staff and gave motivational talks to the cadets.

Before I conclude I request your blessings in certain areas like construction of Swimming Pool which was a long pending case with State Govt. The same could not be constructed due to paucity of funds by the State Govt. After taking up the case with Min of Defence for release of funds, an amount of Rs. 70 lakhs has been sanctioned for the same, with a request that the balance of the construction cost be met by the State Govt. Another case is the construction of boundary wall. Nearly 5 kms around the school has already been completed by the State PWD. However, 450 mtrs of the boundry wall still remain incomplete for the last two years. I request your good self to consider favourably in releasing funds for these construction works.

My sincere thanks to all members of Local Board of Administration, in particular to the Chairman, Air Marshal SY Savur AVSM, Air Officer Commanding-in-Chief, Southern Air Command Trivandrum. My heart goes out in gratitude to State PWD, LNCPE, CRPF and State Police Force for their timely help. I also acknowledge the valuable contribution of Electronic and Print media in giving publicity and recognition to our school. Finally I thank all the parents and well-wishers present in this august assembly for blessing us with their gracious presence this evening

JAIHIND

■

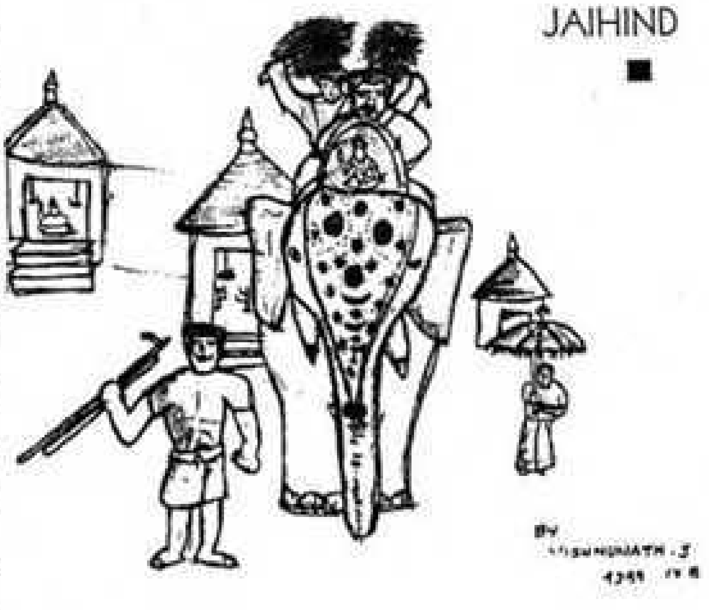

DORMITORY JOTTINGS

ASHOKA HOUSE

House Master : Mr. S.S. Chettiar
Attached Masters: Mr. Alex Abraham
Mr. Satheesh Kumar V. G.
House Captain : Cadet Joseph Fernandes

Though Ashokians performed exceedingly well in various activities in the year under review they were not able to achieve the target set by them owing to some odds and lapses.

Ashokians missed their Hockey Trophy, even though they had excellent player like Cdt Jijo Jose (Captain).

In Tennis Cdts Jayakrishnan, Vikram Singh and Jithu. S played well and won the cup. In Athletics Cdts Jinto P, Vishu Prakash, Arun. A, Sreejith. S and Kiran P. Raju brought laurels to the House.

In the Inter House Cross Country Race Cdt Jinto P and Cdt Vishu Prakash displayed their physical stamina and came First and Second, respectively.

In the Co-curricular activities Ashokians were at the winning front. They bagged the Debating and Co-curricular trophies. Here, names of Cdts Vikram Singh, Anand V and Jiju George are worth mentioning.

Despite the odds, Ashokians fought with great determination to clinch the Cock House trophy but it eluded them. But they are determined to stage a come back with rejuvenated vigour in the coming year.

RAJAJI HOUSE

House Master : Mr. N.G. Babu
Attached Masters : Mr.M.K. Poonacha
Mr. P. Vinod
House Captain : Cadet Livin V

The Rajajians were on a winning streak during the academic year 2004-05. We were first in Games, Cross Country, Boxing, Athletics, PT and Drill competitions.

The coveted NDA Trophy also found its way to Rajaji House. But always there is a gap between cup and the lip. The Cock House trophy slipped off the hands of Rajajians for a narrow margin of one point.

Cadet Abin Babu, School Captain Pradhvin and House Captain Livin V and all the inmates of Rajaji House demonstrated excellent sportsmanship and team spirit in all the house activities.

SHIVAJI HOUSE

House Master : Mr. P. Manoj
Attached Masters : Mr.S V Sarma
Mr. Stephen Sunderaraj
House Captain : Cadet Ajith Raju

The academic year 2004-05 was so graceful for Shivajians that they participated in all curricular and co-curricular activities with absolute sportsman spirit and they clinched the Cock House trophy.

On the way to the Cock House we bagged Co-curricular, Debate, Cleanliness and Academic trophies.

NDA : Six cadets cleared the UPSC exam and three joined the NDA. They are Cdt Gerry Geroge, Cdt Achu Kuziyath and Cdt Sobin. K. Baby.

NCC : School Cadet Captain Sriram. S visited UK as part of YEP. Four Shivajians participated in the RD Parade at New Delhi. They are Cdt Vishnu C, Cdt Rishish. M, Cdt Neeraj Babu and Cdt Denny Jose.

The mighty Shivajians continue the hunt for new horizons of victories with their house motto

......................Shivaji
with thee at the helm
we will win at the end...."

NEHRU HOUSE

House Master : Mr. PKR Panicker
Attached Masters : Mr.Rajan K Varghese
Mr. Sambhu R
Matron : Ms. Geetha.E.
House Captain : Cadet Rahul M Nair

The academic year 2004-05 started on a humble note for the house, but as time progressed the house also progressed. The Nehruvians showed their zeal by lifting the Basket ball trophy. They also bagged the Volleyball trophy. Cdt. Binil M P was adjudged the 'Best Player'. The Chess trophy also found its way to the house. To add more colour to the occasion Cdt Arjun K was awarded the 'Best Player'. The house also clinched the Tennis trophy. The Nehruvians also showed their proficiency in Maths and secured the first position in the Mathematics Table Recitation competition.

Since academics was given the utmost priority the house bagged the Academic trophy with excellent performance in AISSE. One of the cadets, Cdt Rajeev was the topper in Hindi.

In the overall analysis the mighty and diligent Nehruvians came out with flying colours in all spheres and secured the second place in the Cock House race.

The Nehruvians are all geared up with grit to encounter the challenges awaiting them in the coming year and clinch the Cock House trophy.

PATEL HOUSE

House Master : Mr. Mathew K Thomas
Attached Masters : Mr. MG Francis
Ms. Deepa RVM
Matron : Ms. Nalinakumary Amma
House Captain : Cadet Manu Jacob

Patelians recaptured their lost glory this year. Once again the coveted Cock House trophy found its way to Patel House.

Patelians staged a consistent performance in all sections of competitions. They proved their might in the field by lifting the Games trophy. We were first in Hockey, second in Basketball, Foot ball, and Cricket. Cdt Shyam Venkat, our goal keeper in Hockey, was adjudged the 'Best Player' in this discipline. In group events too, we did extremely well. We were champions in Boxing and Athletics and were placed second in Drill, PT and Cross Country. In the newly introduced Mathematical Table Recitation competition, in which, the whole house participated, Patelians were the Runners-up. Some of the outstanding individual performance of Patelians need to be mentioned here. Cdt Saburaj was the 'Best Athlete' among juniors. Cadets George Thaliyath and Vishnu RC shared first position in Extempore Speech. Cdt Vishnu RC also stood first in Recitation and second in English Debate. Arunraj R S got first position in Malayalam Calligraphy Cadet Avinash Simon was adjudged the Best Singer among juniors. In the field of Academics, Cadets Nevin Toms, Solly Solomon, Nidheesh. K Simon, Dhanesh Kumar, George Thaliyath, Jan Sunil, Pradeep Kumar, Hari Kumar RV, Vishnu Prasad, Jaykrishnan RV etc led the House to reach a respectable position.

NCC was another area where Patelians actively involved. Cadet Saburaj, Vishnu Prasad and Abilash B attended the Mountaineering Camp organised by Sainik School Society at Nainital. Cadet Arun Kumar S attended RCTC at Gwalior.

Thus the dedication, determination, hardwork and above all the espirit de corps of Patelians which they manifested through out the year, rightly made them the Champion House.

PRASAD HOUSE

House Master : Mr. Jestine K.J
Attached Masters : Mr. S.B Sasi Kumar
Mr. S.R Ramachandran
Matron : Ms. Geetha.E.
House Captain : Cadet Alphy D Kurian

The year 2004-05 had not been that satisfying for the Prasadians. However, Prasadians began the session with a bang by Cdt. Arjun RK and Mithun AR winning the Inter House Quiz competition.

In the field of games Prasadians regained their spirit and did well, especially in Foot ball under the tough efforts of Ajeev. SS, Naveen Azad and so on.

We are proud to say that two of our cadets Arun Paul and Sree Krishnan represented the school in the CBSE Athletic meet held at Kottayam.

In the Athletic field Cdts Arun Paul and Vishnu Narayanan Suresh secured the first and third position respectively. On the stage, Cdt Abraham kept the audience spell bound with his melodious voice and clinched the first position in the Light Music competition.

The most commendable performance of the Prasadians came in the field of Academics. Amongst 8th and 9th classes, Prasadians emerged as the best. Cdt Jayesh Chandran and Anupama V K secured the top positon in their respective classes.

The relentless efforts of our cadets were not good enough to reach the first slot, however we resolve to do well in the next academic year.

CARIAPPA HOUSE

House Master : Dr. George P.I.
Attached Master : Ms. R Sandhya
Matron : Ms. Geetha E
House Captain : Cadet Ginu Philip Simon

The Cariappas once again clearly indicated their house spirit throughout the year. It was the year of challenges for the house.

The year 2004-05 was a satisfying one for us in the field of Co-curricular activities. In the Inter House Malayalam Debate and in the Quiz competition we were adjudged second.

The winning strategy of the cadets could bring the coveted Foot ball and Cricket trophies to the house.

It was our sincere efforts which made us the champions in the PT competition. The Cariappas clearly showed their team work when they clinched the First postition in the Cross Country race. It was a crown for the house when the smart turnout and sharp drill movements of the cadets could bring the Drill Trophy to the house. Cadets Deepak, Prajeesh, Albin Kuriakose, Srenand, Vineeth Kumar Singh ruled the Football and Cricket fields unchallenged. Abishek Kumar Singh was adjudged the Best Player in the Basket ball.

The enthusiasm and house spirit of the Cariappas were reflected in the House Cleanliness competition and was adjudged the Cleanest House for the year.

The Cariappas re-dedicate themselves to attain a glorious period in the coming years.

VELUTHAMPI HOUSE

House Master : Mr. Joseph Mathew
Attached Masters : Ms. Indu RS, Mr. Rajesh
Matron : Ms. Geetha E.
House Captain : Cadet Sreejith R

The new academic session, had a head on start with an enthusiastic group of cadets led by a spirited and determined Class X batch at the centre. Even though we missed out in few of the competitions, the determination of the house paved way, bringing the Academics trophy to the house. The Veluthampians also bagged the Runner up trophy in Drill and stood first in the Co-curricular events like Essay and Calligraphy. Even though the coveted Cock House trophy slipped off from our hands, the year saw progressive change in the team work and academic standard of the cadets.

Cadets like Shiran Anwar, Ashique Nithin, Balu, Arun, Vishnu, Vikas and Adarsh were at the forefront in the field events where as Akhil, Abhijeet, Rajeev, Bijin, Avlok and Varun took hold of the stage activities. A few of the budding talents who had contributed to the making of the house were Rahul Rajeev, Rohit and Vishnu. The year under review also witnessed the fighting spirit of the Veluthampians in all spheres.

Let the valiant Veluthampians progress dwelling on the motto
"Nay Rest until success"

Amidst victories fun and jubilation the tragic and premature death of Cdt Akhil S a Veluthampian shook the house. An irreparable loss to the school and the house. Akhil Sudharsanan was an excellent cadet, a good orator an actor and a Merit card holder. This God fearing handsome boy was a 'Jewel', loved by everyone. This guiding spirit will inspire every Veluthampian to forge ahead and achieve success 'May His Soul Rest in Peace'.

VALLATHOL HOUSE

House Master: Mr. K Rajendran
Attached Master: Ms. O K Supriya Rani
Matron: Ms. Geetha E.
House Captain: Cadet Vipin P Menon

The year 2004-05 was a year of victories and disappointments to the Vallatholians. The year started with a spirited show in the Foot ball and Hockey fields. In Hockey we bagged the shield. We also secured second position in the Physical Tests and Cross Country race.

Cdt Harish and Cdt Roshan Sebastin won the second prize in the Hindi Debate and English Recitation respectively. Yedu Krishnan and Yeldo Paul made us proud in the Inter House Quiz Competition.

Vallatholians also made a mark in the Athletic field with Cdt Akhil Chandran winning two Silver medals and Cdt Divin Philip winning two Bronze medals. Our Relay team came second in 4x100m event. In Cricket we were the champions. Cdt Ajeesh A V was adjudged the 'Best Player'

All our achievements are the result of team spirit, co-operation and hard-work. We have learnt from our mistakes and lapses. We are now determined to forge ahead with vigour and enthusiasm in the coming years.

VKKM HOUSE

House Master : Ms. Sudhalakshmi
Attached Master : Ms. B. Radhika
Matron : Ms. Nalinakumary Amma
House Captain : Cadet Basil John

The year 2004 dawned with new hopes and aspirations. It instilled in the boys a strong determination to meet the challenges and clinch the Cock House trophy. Though our efforts did not bring the desired effect we feel that we had done our best to a great extent. We missed the Cock House trophy only by a narrow margin.

VKKians bagged the prestigious Cleanliness trophy for the first time. The tiny tots worked tirelessly, day and night, under the leadership of their House Captain, Basil John, to snatch this trophy. The highly spirited and dynamic VKKians also registered their victory in Athletics and Quiz. In the Inter House PT competition, VKKians proved their co-ordination and physical might, to bag the PT trophy. In the Inter House Foot ball competition, we had to be contented with Runner-up trophy. In the Chess competition, Midhun R and Pramin Pradeep took the house to the top. Cadet Abhijith Gopi of our house was adjudged the 'Best Player' in Hockey and Cdt Ragesh R was the Athletic champion in Group-C.

In Academics we had our fair share of brains and won many Green Cards. Cadets Sebin Antony, Arjun, Prem Kiran, Ragesh R, Deepak, Nebil deserve praise for their exellent performance..

In the Calligraphy competitons, Sebin Antony, and Arjun C won first and second in English and Abhilash V first in Hindi.

In the Creative Writing contest Cadet Sebin Antony, Varun R, Abhilash and Ajay KG made the house proud.

Thus, this year's activities came to an end with a vow from all to accomplish greater heights in the next year.

TAGORE HOUSE

House Master : Ms. Sonia R
Attached Master : Ms. Sangeetha Varma
Matron : Ms. Nalinakumary Amma
House Captain : Cadet Sreekanth S

The year 2004-05 was a year of victories for the Tagorians. We began our venture with josh and enthusiasm ultimately grabbing the covetous trophy 'The Cock House Trophy'.

Our Hockey team proved that they were the best, by bagging the trophy for the fifth consecutive year.

Our debators Cdt Ullas and Cdt Basil held the audience spell bound by their excellent speech. The mighty Tagorians worked cohesively and displayed their talents, vigour and zeal by clinching the Cross Country trophy. Cdt Rohit was adjudged the 'Best Runner'.

Our tiny tots, Cdt Akshay and Cdt Cimil entertained the audience with their melodious songs.

We also proved that we were the best in academics by taking the Academic trophy.

Our achievements would not be complete if we do not mention the names of our House Captain Cdt Sreekanth, Sergeants Sandeep and Liju, without whom we would not have won the 'Cock House'

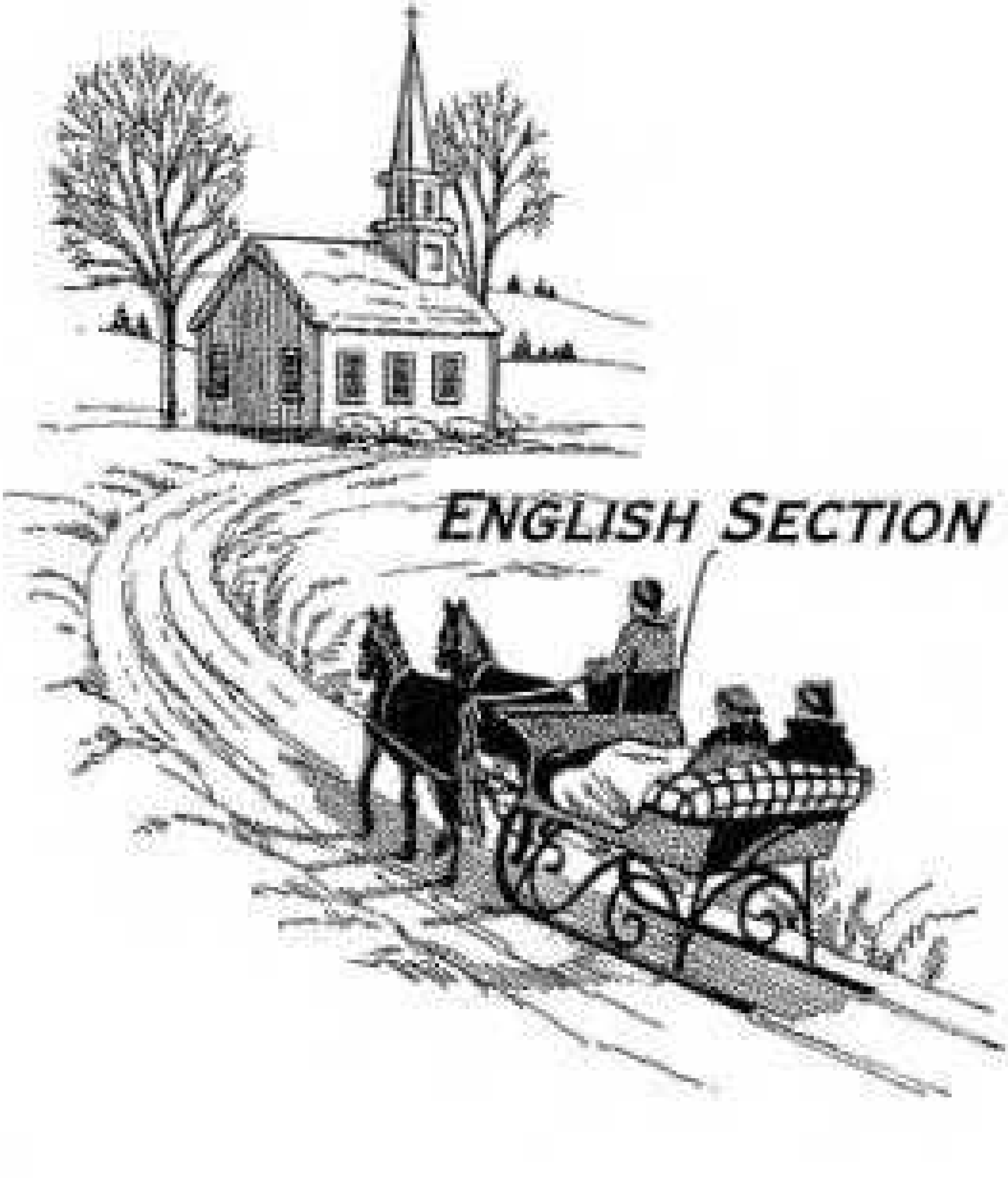

ENGLISH SECTION

CONTENTS

1. A to Z' STORY.....25
4486, P.V.Viswanathan
2. CHARACTER IS FATE.....26
4342, Adersh Mohan
3. A LETTER TO J. K. ROWLING.....27
4381, Priyanka Nair
4. A FRIEND'S TALE.....28
3884, Abhilash C S
5. MEMORIES OF AN EXPERIENCE.....29
3688, Gerry George
6. WE ...THE PEOPLE.....30
3758, Adil Shirazi
7. HURRICANE.....32
4357, Arun Mathew
8. GOD ON EARTH.....33
4232, Deepak J K
9. MY RED ROSE.....34
3833, Jithin P James
10. FOR STUDENTS.....35
4053, Arun V
11. TAKE IT IN YOUR STRIDE.....36
4224, Binoy CK
12. ASPIRATIONS.....37
4078, Adarsh
13. BOARDING SCHOOL.....38
4124, Rahul. M
14. A TRIBUTE.....39
4347, Jan Sunil
15. YOU TELL ON YOURSELF.....40
4087, Abhinavsree
16. WINNING STRATEGY.....41
4100,Mathews Thomas Pimpalli
17. RIDDLE !.....41
4381, Priyanka Nair
18. RIDDLES.....42
4166, Nikhil KS
19. RECIPE FOR A BETTER INDIA !!.....43
4132, Aravind SK
20. AROUND THE WORLD WITH FAMOUS PERSONALITIES.....44
4384, Anoop S Sivan
21. STATE SEARCH.....45
3732, Prathyush V
22. FRIENDSHIP.....46
4110, Abhilash V V
23. O MY DEAR.....47
4006, Solly Solomon
24. MY THOUGHTS.....48
3818, Sreekanth SL
25. WAR WAR WAR.....49
3761, Senin Basheer
26. SUNDAY.....50
4166, Nikhil KS
27. CALCULATOR MAGIC.....50
4115, Swaroop Mohan
28. A TRUE FRIEND.....55
3821, Akhil Kumar PM
29. DEAD DREAMS.....56
3962, Arun P Nair
30. THE SUN AND THE FROGS.....57
4287, S Gautham Prasad
31. TOM AND JOHN.....58
4209, IR Rahul
32. BUSY.....59
4235, Anand Mohan
33. A CHRISTMAS CAKE.....59
4180, Ashik Paul Eldo
34. A DOZEN !.....60
4173, Anupama V Kumar
35. WHY AM I SAD ?.....61
3720, Abhilash MP
36. AROUND THE WORLD WITH FUNNY WORDS.....62
4384, Anoop S Sivan
37. HOW IMPORTANT IS ENGLISH.....65
4110, Abhilash V V
38. HARRY POTTER:- THE BOY WIZARD HARRY!.....66
4381, Priyanka Nair
39. NIC- Leh - 2004.....67
3857, Binu VS
40. NOTHING IS WHAT IT SEEMS.....70
3758, Adil Shirazi
41. THE PLEASURE OF BEING ILL !!!.....71
3809, Vinod S
42. SINTILLASHUNZ - THE KAZAKIAN FIESTA.....72
4087, Abhinavsree
43. PROUD TO BE A KAZAK !.....83
3778, Vipin P Menon
44. WHEN THE DISABLED STAND ON THEIR OWN FEET, ON OWN STEAM.....86
1122, M. P. Anil Kumar
(Former Fighter Pilot) 1981 Batch

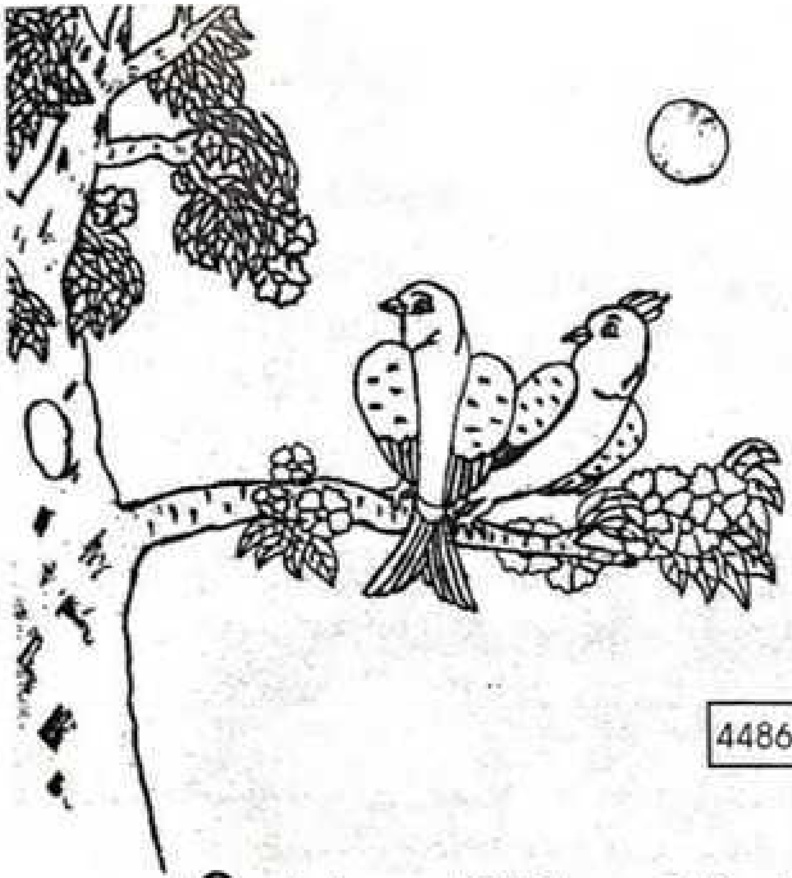

A to Z' STORY

4486, P.V.Viswanathan, VI, 11 yrs

By VISHNUNATH.S 4255 IX B

One day I got an APPLE. It was a BAD apple. I threw that into a crowd of CROWS. Then it fell inside a DRAINAGE. After some time an EAGLE came and took it out. Then a FOX ate the apple. After sometime the fox saw a GOAT. The fox HUNTED it and ate it. Then the fox went to an ICE-CREAM parlour. There was a JAR full of ice cream, which was KEPT inside a room. It was the LARGEST ice cream in that parlour. The name of the shop was MONSTER ice cream. The shop was NEATLY kept. The colour of the ice cream was ORANGE. The fox wanted to go to the PALACE of the QUEEN of the country to REQUEST her to give SEVEN dollars. On the way to the palace the Fox was very much TIRED and was UNABLE to move forward. It was a VAST WASTE land. There was an X-MAS tree. The fox ran towards the shade of the tree. But on the way the YOUNG fox was hit by a ZEN and lost his life.

Character is Fate

4342, Adersh Mohan, VII, 12 yrs

Character is an integral part of human life and it should be cultivated with effort and determination. One must have a good character for it is the corner stone on which every thing is built.

Man's efforts are directed towards the achievement of some objective whether they are noble or ignoble. In the process of achieving those objectives, they forget every thing except the aim. But when they meet with failure or disappointment, they blame not their lack of preparation or execution but an unknown and often innocent ' fate'. For example, a student leaving the preparation for his examination to the eleventh hour or a patient taken to doctor in the last minute. When their results become adverse, they blame they could do nothing all that happened because of the fate. They do not realize that their character is responsible for this mistake. By our perseverance and steadiness we can defeat fate.

Man is the master of his own destiny. Training for the cultivation of character should start from the beginning of our life. Culture and development of character are factors that have almost nothing to do with education. A well educated man may be uncultured. It is not to say that all educated people are without character. A person is educated or not he can be a man of character if he wills so.

There are many people who prevent others from enjoying a right or good thing while they enjoy that themselves. This is an example of lack of character because there is contradiction between what one preaches and practices.

If money or wealth of any kind is lost by our carelessness, it can be regained. Like a student irregular in his studies realizes his mistake and later amends. But once a man loses his reputation, his character, he loses it for ever.

So there is no use in blaming fate for our failure in life. Every individual has the power to prosper in life through the development of a good character. It should therefore be remembered that character is fate and fate is not character.

"If wealth is lost nothing is lost,
If Health is lost Something is lost,
If Character is lost Everything is lost."

A LETTER TO J. K. ROWLING

4381, Priyanka Nair, IX, 14 yrs

Dear J. K. Rowling,

I am a fan of yours. I simply love your Harry Potter books. I think they are fabulous. Not only have I read all five books but I have read them several times over. I hope you will not stop writing and I can't wait for your next book to hit the shelves.

However, I have read that the churches are against children reading these Harry Potter books. They have claimed that your books about witchcraft and wizardry are a bad influence on children. It is also against their religious teaching and beliefs. What have you got to say to all these? I look forward to hearing your views.

In my opinion, your books have taught me many good values. For example the friendship bond portrayed by the characters of Harry Potter, Ron Weasley and Hermoine Granpa has etched a deep impression in my mind. The sacrifice that Lilly and James Potter make for their son, Harry, also reminded me of how much our parents love us and ofcourse not forgetting our 'Wise old man" Albus Dumbledore who embodies the value of righteousness, bravery, honour, patience and decisiveness as shown in his behaviour in the most dangerous situations in your stories.

Keep Writing!!!

Your crazy fan,

Priyanka

A FRIEND'S TALE

3884, Abhilash C S, XI, 16 yrs.

A fine morning...... it seemed as though I was about to lose something .... precious. Something great that day. It wasn't until 11 AM that I realised my only "true friend" who lived in my colony was about to depart to a " Boarding School"in Bangalore.

She was pretty neat, quiet, and humble that not even an ant was harmed by her. But her life wasn't so mean. One day when I went to her house I found her weeping , standing outside the door. When I asked for the reason I got to know that she had been severely beaten up by her mother for her low marks in Chemistry. I asked her why she didn't study for the exam and I found her reply surprising. She told me that from dawn to dusk she was forced to do all her house hold work and never ever found time for recreation. In such a tight life how could she study? This ... was when I realized that our Society was so rude to girls. Before this I had only heard of the tortures given to girls, but this was ridiculous. Her life history so complex, that even GOD world forgive her for his cruelty. She often thought that it would have been better if she were DEAD. That evening I consoled her and said "My dear girl , you will surely have your day".

It was only during the summer, a few years ago, that I became a good friend of her. Whom, at that time, I saw as if she was, a parrot caged up struggling to see the outside world.

I don't understand why the society treats them (girls) like this. Aren't they supposed to be free?

As I strolled up and down my verandah, I saw her leaving and this time I saw a stroke of happiness in her face. I didn't know why she was happy? It might have been because her day hath come. The evils of society could no longer put their hands on her. As she proceeded to her new and free life, I waved my hands wishing her luck. Is it true that girls get more freedom when they are away, than when they are at home ? I don't know.

A few weeks later when I was in school, I received an unexpected phone call. She (my friend) was on line and I was so happy that she now found her life easy. She told me about the great fun she had there. She really enjoyed each and every bit of her life. As the days went by I realized that there are two things which go hand in hand in a humans life. One is his sociability and the other the gift of FRIENDSHIP.

After two months, as I returned home for vacation, the first thing I got was a hug from her and that's the time that I felt there was some one who really cared for me, so much. Her eyes filled up with tears and I gave a pat on her back as a mark of friendship. That day we whiled away our time chatting about our experiences. She thanked me for the help I rendered to her as a friend. She also told me about her life at the boarding school, the friends she had and all the excitement she had, shopping out, a day out with her friends, to the cinemas and what not. Then I under stood that now she could stand on her own legs which she could have never done if she had been at home. That night I knew that a friend's life would indeed change a persons future. No wonder they say.

A FRIEND IN NEED
IS A
FRIEND IN DEED

MEMORIES OF AN EXPERIENCE

3688, Gerry George, XII, 17 yrs

When I came to know about a debate being conducted by the Association of British Scholars (ABS). I couldn't fully grasp the magnitude of the event. We went for the preliminary rounds which was held on 6th of October 2004 at British Library in which about 11 schools in and around Trivandrum participated and our school bagged the First Prize. Our joy knew no bounds as the moderator announced our names and told us that we would be representing Trivandrum Chapter of ABS in the National Debate to be held at Jamshedpur in collaboration with TATA, the industrial giant. We were entitled for to and fro travel by AC coaches and a two day stay at one of the guest houses of TATA. We along with Mr. Rajesh who was to accompany us started off for our much awaited trip on 02 Nov 2004. We left by Kerala Express and by next day morning we reached Vijayawada where our Principal Col CV Ramanaiah was there to receive us at the railway station. He took us to his apartment where we were given sumptuous lunch and by about 1800 hrs we bid good bye to our Principal for the next leg of the journey. We reached Jamshedpur in the early hours of 5th Nov 2004 and we were immediately escorted to the TATA hostel where our stay was organized. We had a sound sleep and the same day afternoon we had our semifinal round. It was truly a sort of national integration because there were about 50 odd participants from all parts of the country, right from Haryana in the North to Kerala in the South and from Gujarat in the West to Assam in the East. The semi final round was a very enriching experience as we could see for ourselves the different accents of participants from among the semifinalists; Four teams of Eight members were selected for the finals. The topic for the debate was 'Rainwater Harvesting Should Be Made Legislable". After the semifinals we had a dinner party at a Hotel in Jamshedpur where we could interact with eminent personalities like Bittu Sehgal, a well known environmentalist and Dr. Rajendra Singh, a Magsasay Award Winner popularly known as the "Water Man of India". The next day ie., on 6th Nov 2004 was the finals. It was an interesting one and the ultimate winners were the Jamshedpur chapter. We also had a panel discussion on rainwater harvesting which was very informative and very interesting. The same day evening we were taken for a field trip to TATA Iron and Steel Corporation (TISCO). There we could really see making of steel and rolling of steel into sheets. The next day we bid good bye to the beautiful city Jamshedpur and we reached the school on 10th Nov 2004. The whole experience was an enriching and enlightening one. We are thankful to the school authorities for giving us such a wonderful opportunity.

●

WE ...THE PEOPLE

3758, Adil Shirazi, XII, 17 yrs

On reading the title you'd feel this to be more like a review of the film 'Swades' than any sense. To be frank, we chose the title to highlight the basic principles left in the Indian public.

Who would these Indian public be? Is it the farmer who tills his farm to feed the hungry billion? Is it the doctor racing against time to save his patient even when he knows the changes of his living are nil, or is it the personnel of the armed forces keeping vigil day and night to save the country from peril? Is it the people ranging from the very milkman providing milk to each house to the teachers & students said to be the strength of the nation, to the politicians leading the nation, to prosperity and progress, after all India is one of the fastest developing nations.

Or........is it the farmer who uses dangerous chemicals to increase his yield never bothering about the lives affected by it or is it the doctor who dupes his patient of a Kidney to sell in the black market to make money rather forgetting the oath, he took before he became a doctor, the oath of dedication, the oath of saving lives or is it the defense personnel accepting offers under the table playing with the very lives that saves the countries border and integrity or is it our very own friendly milk man who adds worms and water and all sorts of crap to get quick profit or is it our worthy leaders who themselves are criminals of the public, ... and philanderers or is it our very own God men - the priests who would kill their fellowmen to further their stance in society. Hey......it is the very us who have written this to the very you who are reading this.

This is a country where the young generation, the future of the nation are brought up chanting East or West India is the best! Well 'our country is the greatest- best of the best'.....Do you really think so? Just give a thought.

Every day we have our elite going out for a morning jog or an evening stroll and while on their way seeing beggars and slums quoting the famous quote of the country. This nation is going to the dogs. 'What is the government doing?' if we come down to the grass root levels, we can find the villages where many of the basic amenities are not available The villagers accuse their panchayat of being in effective. The panchayat accusing their district administrators, the district their state and the state points to the centre. These blame game goes on like a vicious circle. We must understand that the government is not a super natural organization, this can change things by people's whim. They are also constituted by the people who, like us, are human beings. Aren't we therefore forgetting that before being born as an Indian we are born as humans? Aren't we forgetting the basic human values of brotherhood, trust, love and compassion? Aren't we forgetting that we too have certain

responsibilities? The very person who is going around blaming what not, is he really human? Has he done anything for those poor he sympathized? Has he done any thing for their betterment or for that matter the nation's betterment?

Ours is a society where in we always say that corruption is rampant. Who are we to cry about corruption? Let us make one thing very clear, any where in the country. If there is corruption ......it is in our minds. The very first person raising his finger against corruption would be the first to resort to it to get his job done!

Demanding one's own right is indeed the right thing to do. But why is it in India we keep haggling for it while forgetting our duties? We are sure each and every educated Indian can list out our fundamental rights but can they list out the fundamental duties?

What we, being responsible Indians must realize that we shouldn't take anything for granted- earn it! We need to search for solution rather than wallow in the pity of problems. We should understand that nothing is impossible for when you aim for the space then you will reach at least the sky.

It is quite ironic to see our selves in complete awe of the cleanliness of the streets of Singapore. And still spit and attend natures call at convenient spots on streets in India. Do you think it's the dearth of law and order in India that creates such tendencies? We got to understand one fact ie. no law and order can make you do or not do a think like may be even spitting on our streets. Only when each and every citizen finds it upon themselves. Not to spit and dirty the streets of India will the dream of clean India become a reality?

Obviously what we mentioned is lot of problems of India. There isn't a single country without problems. Even the mighty US has its share. We know India is a beautiful country and to think about its beauty with respect to the problems brings the famous saying of Rabindra Nath Tagore in our mind-"why to worry about the thorns when there is a beautiful fragrant rose to advice". But we say why don't we remove the thorns and then admire the flower and make India a better place to live in.

In the end we must realize that the responsibility of guiding the nation in the right direction does not lie in the hands of a few but it lies on all of us. Never wait for a knight in shining armour to come overnight and change the house of the country in the right direction. Only a collective co-ordinated effort by each and every Indian both with in and without can lead the nation to greater heights of progress.

If you put your thoughts into action there is no reason why India can't be the best of the best. Pure hard work, perseverance and sheer determination can enable us to achieve the realization of the Indian dream to become the golden bird of the world once again. No government, no organization, no individual can make their dreams come true for its only the people irrespective of all barriers that can do it because WE ....ARE THE PEOPLE!

■

4357, Arun Mathew, VII, 12 yrs

I don't know where I started,
I don't know where I have reached,
I don't know what I have done,

And what has to be done,
Someone told I am strong,
Someone told I am terrible,

I don't know what I have done.
Am I strong and terrible?
Am I so destructive?
Can you tell me the answer?

Can you tell my name?
You had told me my name, just now, that is
Hur......hur.....hurricane......

GOD ON EARTH

4232. Deepak J K VIII, 13 yrs

Needn't go to church, needn't go to temple,
Serve thy parents, living Gods on earth.
None is thy so near and dear,
You grow and flourish,
All trouble they bear,
You may rule over the sky,
Anyone you may defy,
But a sob of their heart,
Will leave you not worth a pie
Serve them happily,
And seek their blessings,
If you fail to do that,
You will get from God strong
Dressing.
It is His command, not merely
An advice
Life without a service is a curse;
A vice.

My Red

Rose

3833, Jithin P James, IX, 14 y

How pretty you are red rose ,
No more will people be morose.
You make us feel so jolly,
By leading us out of melancholy.
Oh! Where did you get those lovely petals?
More glittery than oiled metals,
So soft silky and velvety red,
That makes fairies a lovely bed.
Ah! There trickling down on you,
Are a few drops of sparkling dew,
Like jewels on a red carpet,
A sight my eyes had never met.
Today is the only day,
For you to be happy and gay.
For tomorrow you will no more be here,
Except for a few petals here and there.

FOR STUDENTS

4053, Arun V. X, 15 yrs

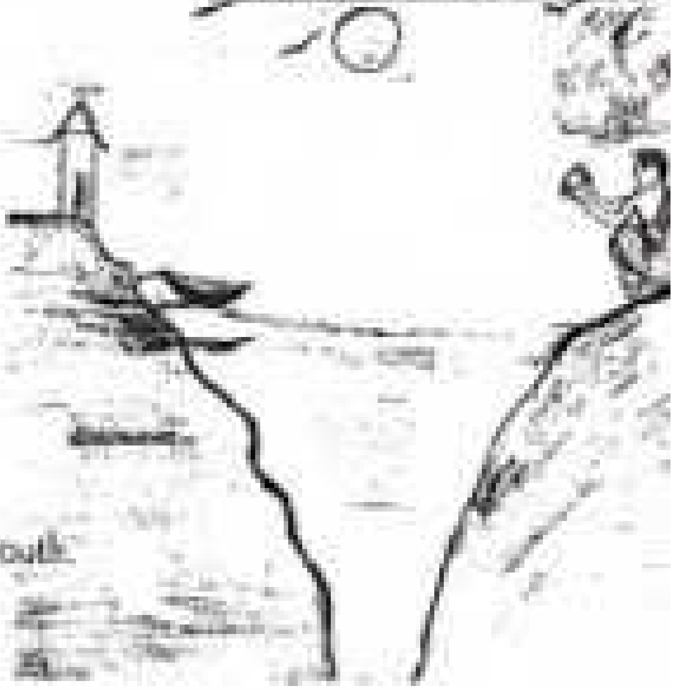

Take time to THINK,
It is the source of power.
Take time to PLAY,
It is the secret of perpetual youth.
Take time to READ,
It is the fountain of wisdom.
Take time to PRAY,
It is the greatest power on earth.
Take time to LOVE and be LOVED,
It is a god given privilege.
Take time to BE FRIENDLY,
It is the road to happiness.
Take time to LAUGH
It is the music of the soul.
Take time to GIVE,
It is too short a day to be selfish.
Take time to WORK,
It is the price of success.
Take time to do CHARITY,
It is the key to heaven.

TAKE IT IN YOUR STRIDE

4224, Binoy CK, XI, 16 yrs.

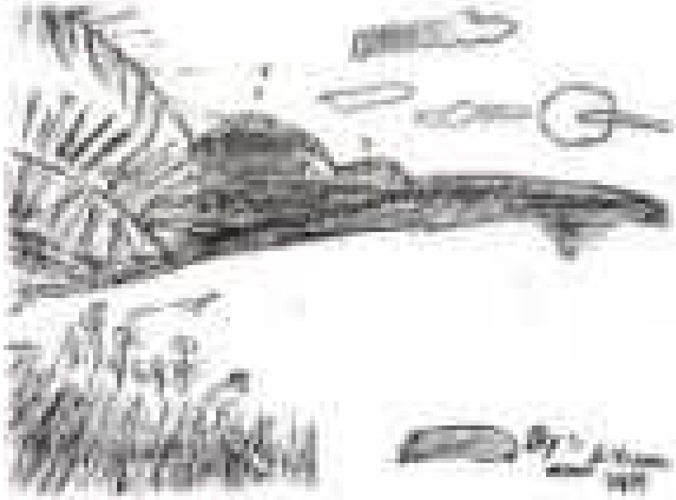

Childhood years are said to be so good,
Its just fun, laughter, picnics and food.
But for some, storms arrive faster,
And sadness soon replaces the smiles and laughter,
Yet life has to go on
Through the days from night to morn,
And unless you smile and take it in your stride,
You'll never get out of it alive.
Dwell upon happiness and let the past diminish.
Don't worry too much,
Because everyone has a task to finish.
So whether your stock is drudgery or fun
You've got to shine as bright as the Sun.
Quit the melancholy and self pitious thoughts.
Achieve the goal for which you have been brought
Live on and make a grand name
Prove it that life is a challenging game!

ASPIRATIONS

4078, Adarsh, XII, 17 yrs

Crossing the pit of fire
Can always make one tired,
But, to work one's devotion
To fulfill all expectations,
Is a trial of all emotions!
The childhood days of carefree bliss.
Of pranks we played are gone
They leave a trace like a lingering kiss
On ones mind, like a song reborn.
Now, when I am in my teens, I feel
A lack of true ambition,
To take the big world in my stride,
To jump all hurdles with a certain pride
To face the world, never to hide
Is my only ambition..
The clear blue sky, with all its beauty,
Calls me close with an open hand
But to break the shackles of my duty
Is an endeavour to count the grains of sand
All that's gone, is gone forever,
We can never bring it back
Memories give one a satisfaction
To do a deed, a stimulation,
To succeed in it, an inspiration.
But to understand ones aspirations,
Is again an ordeal of all emotion.

BOARDING SCHOOL

4124, Rahul .M. IX, 14 yrs

The building of my boarding school,
They say are mighty fine.
You just have a kick at the wall,
And the building rumbles down.
Noodles at my boarding school,
They say are mighty fine.
You can use them as a shoe lace,
Or as a fishing line.
The buses at my boarding school,
They say are mighty fine.
When you press the accelerator,
The wheels are left behind.
The class time at my boarding school,
They say are mighty fine.
Neither Chemistry nor History
It's all a sleeping time.

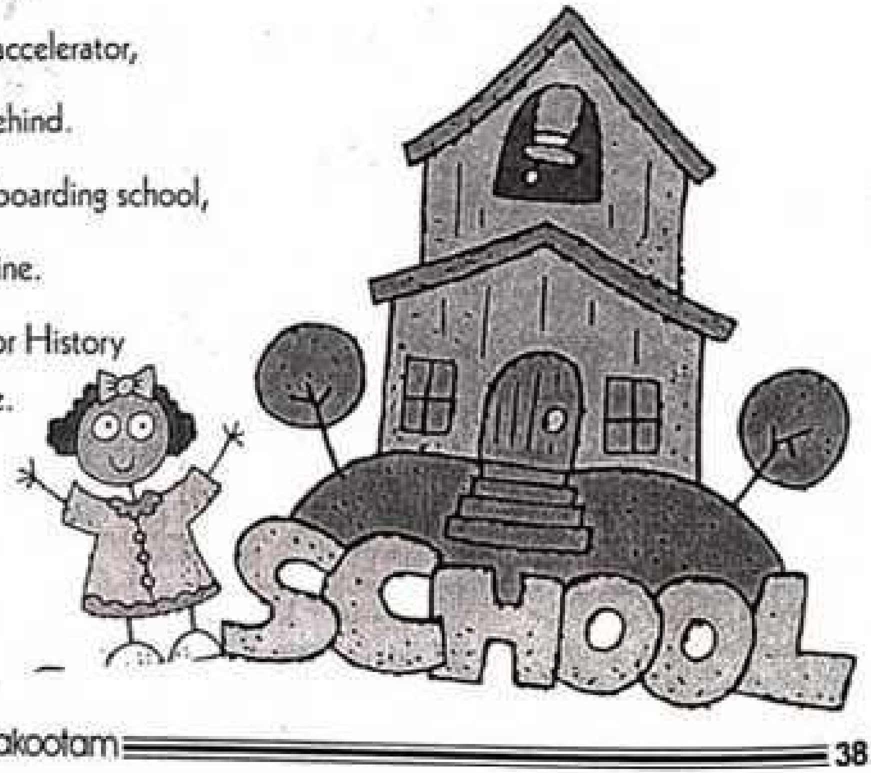

A TRIBUTE ...

4347, Jan Sunil, X, 15 yrs

A mother of the gutter she was,
A mother to the unwanted;
A life she lived for the poor,
A life to be remembered for ever!
Neither was she compelled,
Nor even she thought,
To serve the poorest among the poor,
To her a mission entrusted by God
Opposed by many, supported by some,
She began her noble task;
Blessed by God in many ways,
Joyfully she walked on the roads.
Though many trifles stood against her,
She overcame each without fear.
For His love and grace, she prayed,
With love and patience, was she blessed.
A loving nurse for the sick,
A divine shelter to the aged ones,
A loving mother to the unwanted babies,
A humble lady honoured by all!

YOU TELL ON YOURSELF

4087, Abhinavsree, XII, 17 yrs

You tell on yourself by the friend you seek,
By the very manner in which you speak,
By the way you employ your leisure time,
By the use you make of dollar and dime.

You tell on yourself by the things you wear,
By the spirit in which your burdens you bear,
By the kind of things at which you laugh,
By the records you play on phonograph.

You tell what you are by the way you walk,
By the things of which you delight to talk,
By the manner in which you bear defeat,
By so simple a thing as how you eat.

By the books you choose from the well filled shelf,
In these ways and more, you tell on yourself,
So there is really no particle of sense.
In an effort to keep up false pretense!!

WINNING STRATEGY

4100,Mathews Thomas Pimpalli,IX, 14 yrs

1. "Be cheerful while you are alive"
2. "Openness and honesty rather than a closed mind, inspire trust"
3. "Do not look back and grieve over the past , for it is gone"
4. 'Do not be troubled about the future , for it has not yet come"
5. "Live in the present and make it so beautiful that it will be worth remembering"
6. "Hard work and determination bring glory to a man
7. "Get not your friends by haze compliments, but by giving sensible tokens of your love"
8. "Ignorance is the night of the mind but a night without moon and star.
9. "A happy life consists in tranquility of mind "
10. "A strong positive mental attitude will create more miracles than any wonder drug"

RIDDLE !

4381, Priyanka Nair, IX, 14 yrs

From the following clues, Find the Answer

It has seven letters
It came before God
It is greater than God
It is more evil than the devil
Poor people have me
Rich people want me
If you eat me you will die

Answer:- NOTHING

RIDDLES

4166, Nikhil KS, IX, 14 yrs

1. Where do lions go for entertainment?
2. A crow stole a golden necklace. Who arrested the crow?
3. Which is the best capital in the world to start a business?
4. What is left when a letter bomb explodes?
5. If God decides to call all corrupt persons to heaven, what would happen on earth?
6. When the animals called a hartal, what was exempted?
7. What money do fishes use?
8. Which year has no months?
9. What do you call a shop where all the workers do their duty without salary?
10. Which insect is not allowed to enter a foot ball ground?
11. Who is the killer of a hospital?
12. Where did Mr. Chicken sit in an aeroplane?
13. Which tractor works with out fuel?
14. Why did the jailor, take a microscope to the prison?
15. What colour do fishes like most?
16. Why did a rat runaway on seeing the Prime Minister?

ANSWERS

1. To a lions club
2. The Flying Squad
3. Working capital
4. A dead bomb
5. The heaven would be the earth
6. Veterinary hospital
7. Liquid cash
8. Light year
9. A duty free shop
10. Cricket
11. Pain killer
12. Cockpit
13. Protractor
14. To study what is inside cell
15. Water colour
16. It saw some black cats behind him

RECIPE FOR A BETTER INDIA !!

4132, Aravind SK, IX, 14 yrs

Ingredients

1.	Love	- 1kg
2.	Faith	- 100g
3.	Modern ideals	- 1kg fresh and finely refined
4.	State	- 28
5.	Union territories	- 7

Equipments required

The earth's most beautiful country India

Time = 36 X 10.36 seconds Million of people

Procedure:-

Send messages like Mahatma Gandhi, Mother Teresa, Nelson Mandela sow the seeds of love in different states. When the fruits have ripened and the crop is ready to be harvested, grind the fruits and seeds of love to make love flour. Chop the states and mix them with union territories. Keep the mixture in a dish. And cook in the country bowl for 10 minutes. Mix the love flour, unity, sacrifice and modern ideals with the mixture. Serve hot in order to win hearts of all .

Precautions:-

Protect it from the bacteria of jealousy with a thick layer of unity. Enjoy the dish.

AROUND THE WORLD WITH FAMOUS PERSONALITIES

4384, Anoop S Sivan, IX, 14 yrs

1. Which person was always sad?
2. The person from whom minerals can be extracted?
3. The luckiest person in Indian history?
4. Only person who has a luxury car and a bed?
5. Who are the owners of all the bars in India?
6. The person who always uses codes instead of names?
7. In whose house there are a lot of gates?
8. Who likes the cabbage curry very much?
9. Who has ten luxury cars?
10. Whose face is like a Sphere?

ANSWERS

1. Rajendra Prasad
2. Rabindra Nath Tagore
3. Bal Gangadhar Tilak
4. Dr.B.R.Ambedkar
5. Akbar and Babar
6. Sukumar Azhikode
7. Bill Gates.
8. Charles Babbage
9. Sachin Tendulkar
10. William Shakespeare

State Search...

3732, Prathyush V, XI, 16 yrs

Hidden in the sentences below are the names of Indian States. Continue over two or more words to find them?

Example :-

1. The teacher declared Misha Ryan a brilliant student
2. The furniture shop gave velvet pieces as samples for covers
3. Take care, for safety is not vital to all.
4. This year the Rabi harvest was very good.
5. Don't take relatives for granted.
6. Let's all go again for a picnic
7. Soman, a rash train driver, caused the accident by his carelessness.
8. Once the cloth is spun jab the needle through it.
9. The Sitkar Natak academy gave a fabulous dance performance.
10. The girl threw him a challenge he couldn't refuse.
11. The man I purchased this from was a cheat.

ANSWERS

1. Haryana
2. Assam
3. Orissa
4. Bihar
5. Kerala
6. Goa
7. Maharastra
8. Punjab
9. Karnataka
10. Himachal
11. Manipur

FRIENDSHIP

4110, Abhilash W, IX, 14 yrs

Like the rising morning sun,
You arose deep in my heart,
Giving the warmth of friendship,
And spreading the light of happiness.

Whenever I hear you,
My mind comes to an ease,
As if it were on thorn tips,
Unable to do anything.

When you are near me,
I forget all my sorrows,
And burst into fits of laughter,
Whenever you crack jokes.

Each day I pray to the lord,
For giving me such a friend,
Who knows me very well,
And wishes my happiness.

I don't know how many hold,
The bonds of friendship firmly,
But I believe that our friendship,
Will be long and ever-lasting.

O my dear

4006, Solly Solomon, X, 15 yrs

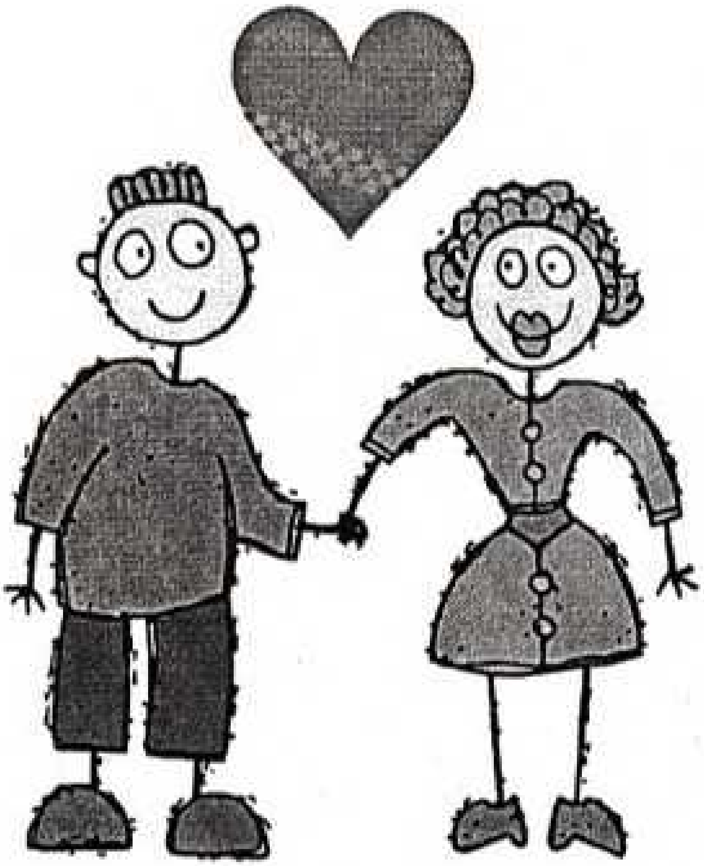

Something which is far,
Hope brings it near,
This is the year,
At which you can pear.

Share the tear of the pear,
His hands are bare,
But mind is clear.

We have to cheer, so come together,
And sing a prayer,
To live for ever.

Wherever we are, joy must be there,
Take some care,
And kick the fear.

To be ones dear we have to dare,
'O' my dear,
Make a nice year.

My Thoughts

3818, Sreekanth SL, XI, 16 yrs

I think the next century
Will be the century of clowns.
Where the people will be mad,
And the world will be upside down

The planes will run on the road
The cars will fly in the sky
The papers will be in the pocket
And the money on the road will lie
And do you know in this century,
The Sun will rise in the West
And set in the East
But here the animals will be the most,
Where the people will be the least
How sad, I will die before this century comes by,
But I hope I shall see the earth down from the sky.

war ! war ! war!

3761, Senin Basheer, XII, 17 yrs

Another name of war is Bloodshed,
Why don't the people love Peace instead.
Everywhere there is a sign Of fear,
People even kill their Brothers and dear.
People have forgotten the Word trust,
As warriors are destroying Our poor crust.
The yelling and screaming Of the frightened children,
Oh! Another explosion a Sign of war still on run,
The heavy casualties are a Gift of war,
Can anyone tell, 'this war ! What for ?"
If everyone could give this answer
I think the world would Become a paradise faster
Where is the treasure peace. Hidden?
In Italy , England, China or Japan.
Where have the peace loving People gone ?.
Why don't they review from dusk to dawn ?
When will these devil wars Disappear,
And the voice of dove will Be near and dear !

SUNDAY

4166, Nikhil KS, IX, 14 yrs

Sunday oh! Sunday
Why don't you come
Every day?
No school, no bags, no books
Only TV film and
Delicious food.
I wait for you through out the
Week
So far?
Don't you have a car?
To drive fast and come twice
A week?

CALCULATOR MAGIC

4115, Swaroop Mohan, IX, 14 yrs

1. House of Eskimos =7x0.0113 (IGLOO)
2. First step for the preparation of tea is to____the water = 2 x 3554 (BOIL)
3. Jack and Jill went up the _________=7 X 1102 (HILL)
4. Artificial home for wild animals= 100X2 (ZOO)
5. Holy Book of Christians = 3 X 12606 (BIBLE)
6. Name of a boy = 4 X 20221(BOBBY)
7. Are you ____? = 105021 X 3 (LOOSE)
8. Insect belonging to wasp family = 2 X 169 (BEE)
9. Don't feel——, be well = 3 X 257 (ILL)
10. Be a good ____= 2 X 402 (BOY)

*To find the answers to the questions, turn your calculator upside down except for no's 4, 6 and 10

Air Marshal S Y Savur AVSM ADC, AOC in C, chairing the LBA Meeting

Rear Admiral Rajender Singh Kharb inspecting the Guard of Honour

Just missed

Inter House Cricket Match.

"Freshers Day out"

at Veli Tourist Centre

Tossed up for a win

Inter House Basket ball Match

Readying for the 'race'

School Equestrian Club

Shri. Oommen Chandy, Hon'ble Chief Minister addressing the cadets Annual Day Celebrations 2004

Inauguration of the Maths Lab by Major General KN Bhatt, AVSM ADG Army Education Corps

Air Marshal SY Savur AVSM ADC, AOC in C meeting the School Cadet Appointments

Principal and Staff receiving blessings from Santa Claus

'A well perfected throw'
Annual Athletic Meet 2004

Adding grace and glamour
to the cultural festival
'Shuttle Show'

Mrs. Lida Jacob IAS, Secretary, PWD
declaring the 43rd Annual Athletic Meet open

'A Close finish'
Annual Athletic Meet 2004

'Pugilists in action'
Inter House Boxing Championship

Mass PT Competition

'A hard smash .... well defended'
Inter House Volley ball Match

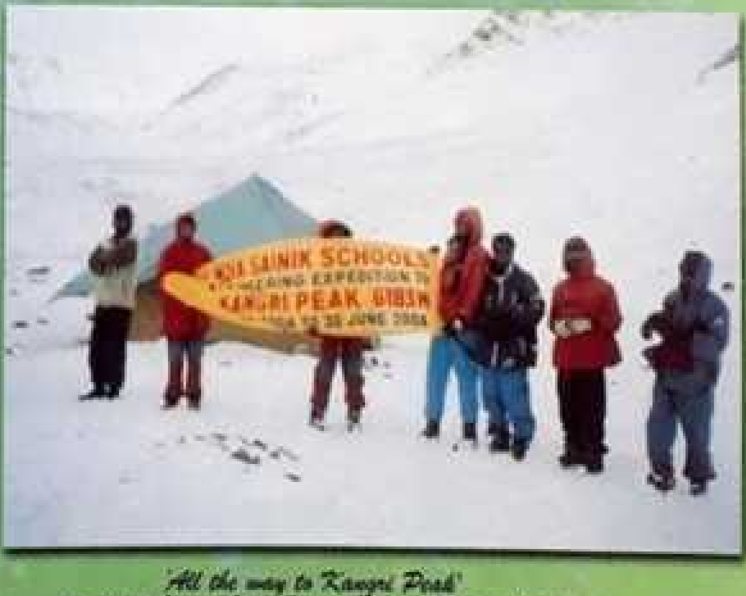

'All the way to Kangri Peak'
Mountaineering Expedition by cadets

Shri. PK Rastogi, IAS, Joint Secretary (Trg) & CAD,MOD inspecting the Guard of Honour.

Shri. Vakkom Purushothaman Hon'ble Minister for Finance, receiving the Tsunami Relief fund from the Principal Col CV Ramana

Shri. E T Mohammed Basheer Hon'ble Minister for Education, reviewing the *"Passing Out Parade 2004"*

Capt Harshan R (Roll No. 2776) alumnus *lighting the torch* *Annual Athletic Meet 2004*

Shri. Sanjay Prasad, IAS Director (Trg) & HonorarySecretary, Sainik Schools Society visiting the Library

'Dancing to the tune' Annual Day Celebration 2004.

A TRUE FRIEND

3821, Akhil Kumar PM, XI, 16 yrs

A person

Who is on your side in every situation,

Who loves and cares for you

Yet at times, criticizes your faults too,

Whose attitude is similar, from within and without

And who admires and adores you as you are,

Who isn't jealous of you,

Who can give you,

An affectionate pat for good deeds,

And can make you aware of your straying feet,

So that even if he departs,

His memories dwell in your heart.

And every time you are disappointed

His memories fill you with new vigour,

To make a fresh start.

Is none else,

But a true friend.

DEAD DREAMS

3962, Arun P Nair, XII, 17 yrs

One fine morning
I was a sleep on my bed,
Sun was coming out of sleep
Birds were getting ready to peep.

It was then I felt the ground shaking,
Whole of my body was trembling.
I felt the ground above my head,
I was thrown away from the bed.

It was time to eat some bread,
It was then I ate some mud,
The truth that I'm gonna be dead,
Shocked me above my head

Alas! All that was a dream
Which made me in to a solid cream,
None among the mankind will tell
Such dream which would peel.

THE SUN AND THE FROGS....

4287, S Gautham Prasad, VII, 12 yrs

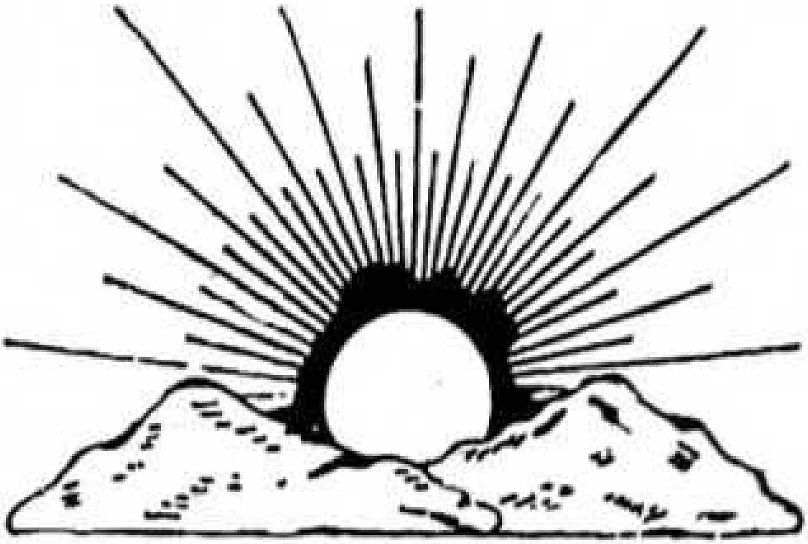

It was a summer time and all the ponds and rivers turned to lifeless pools with blackish water. Everything dried up and no sign of green leaves and trees could be seen anywhere around. There was not a bit of greenery left on the earth. It was a very dry summer. The sun was shining up above the sky. It seemed the sun was celebrating. The frogs also joined in the celebration. They were dancing in high spirits and congratulated the Sun. They also wished the Sun a happy and long married life. They also prayed for several children for the Sun.

One old frog didn't join the celebration and sat away from the others. One frog saw him sitting apart so he asked him 'What happened to you? Why don't you join?'

The old frog replied sadly. "I don't know what happened to you all, there is only one Sun now. And he had made our life miserable. There is not a drop of water in the pond. There is nothing to drink and to play on. The earth had almost died. And you are wishing him to have thousand sons. If that turns out to be a reality what will happen to this earth? Have you ever thought about that? Senseless creatures"

The old frog was very sad. All others turned silent when they heard all this from the old frog.

TOM AND JOHN

4209, IR Rahul, VIII, 13 yrs

Tom and John were two boys studying in one class. Tom was a brave and excellent boy where as John was a brave but lazy boy. Tom was a real hard worker and scored high marks. But John was very lazy and he got less marks. All the classmates liked and loved Tom; they did not like John due to his bad character.

When the days passed John became very jealous of Tom.

The class master also noticed that John was becoming more jealous of Tom
So the class master decided to solve this misunderstanding.

The master called the two boys and to each he gave Rs.20/- and a room.
Then he told them to fill the room with anything within a day. Tom thought for a few minutes and went outside. John thought for hours and after that he started walking through the road thinking of some ideas. While walking he saw some people from the municipality throwing the waste and burning it. Suddenly an idea came to his mind he went to the municipality people and gave them 20 rupees and told them to throw the waste

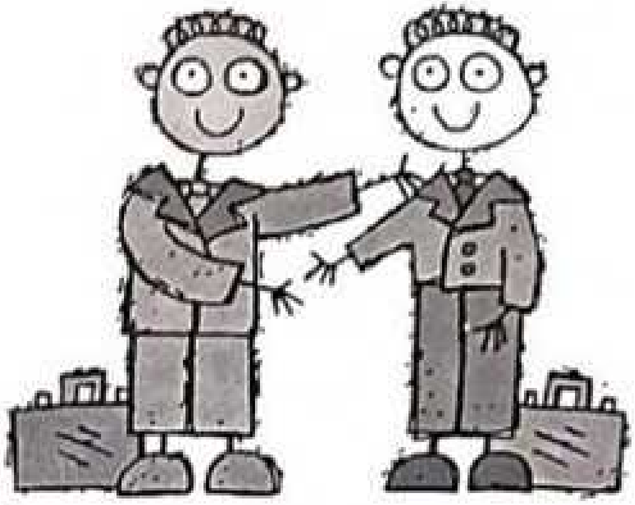

in the room, the room was filled with waste and John was happy.

Next day John found that only five more minutes were left for the master to come and Tom had not done anything, so John thought that Tom was going to do nothing more.

Soon Tom came with a candle and an agarbatti, he lighted them and the room was filled with light and fragrance of agarbatti. The master came, he could not enter John's room due to the unbearable smell of decayed waste but he was very happy and pleased to enter Tom's room because of good smell and light. Now the master called the two boys, and asked John whether he understood his mistake or not John Replied that he understood his mistake and he never ever became jealous of others thereafter.

BUSY

4235, Anand Mohan, VIII, 13 yrs

Once upon a time a very strong woodcutter asked for a job to a timber merchant, and he got it. The payment was really good and so were the working conditions.

Therefore, the woodcutter was determined to do his best. His boss gave him an axe and showed him the area where he was supposed to work.

The first day the wood cutter cut eighteen trees. "Congratulations", the boss said, "Go on that way!" Very much motivated by the boss's words, the woodcutter tried harder the next day,but he could cut fifteen trees. The third day he tried even harder, but he could only cut ten trees. Day after day he was bringing less and less trees. "I must be losing my strength," the wood cutter thought. He went to the boss and apologized, saying that he could not understand what was going on. "When was the last time you sharpened your axe?" the boss asked. "Sharpen? I had no time to sharpen my axe. I have been very busy trying to cut trees."

(IT IS SAME WITH US. WE SHOULD SHARPEN OUR BRAIN OTHERWISE, ONE WILL FACE THE SAME PROBLEM LIKE THE WOOD CUTTER'S AXE)

A CHRISTMAS CAKE ...

4180, Ashik Paul Eldo, VIII, 13 yrs

Recipe

Ingredients

Love	-	500gms
Kindness	-	250ml
Honesty	-	3 pieces
Faith	-	250 gms (powdered)
Respect	-	3 tablespoons
Belief	-	for taste

Preparation

Take 500gms of love and mix it with 250ml of kindness and a little belief for a flavour, and mix it well until they become like a jelly. Now keep it in the oven for about 30 minutes in a moderate temperature. By this time we can prepare the icing for the cake. Take 250g of powdered faith and mix it with respect and add a little humour for essence and keep it aside to cool. When the icing is ready we can start the decoration of the cake. First spread the icing over the cake and keep it for setting. In the mean time, take a piece of honesty and cut a flower out of it. When the cake is set, decorate it with the flowers and now our cake is ready.

NOTE:

This recipe belongs to the almighty try to prepare it in your heart and your ticket to heaven is sure.

A DOZEN !

4173, Anupama V Kumar, VIII, 13 yrs

The Largest, The First, The Biggest, In the World.

<u>The Largest.</u>

1.	Palace	The Vatican Palace
2.	Gold Mine	The East Rand Mines, South Africa
3.	Library	United States Library of Congress, Washington. D. C
4.	Church	Basilica of St. Peter, Vatican
5.	Mosque	Shah Taisal Mosque, Pakistan.
6.	Port	Port of New York and New Jersey, USA
7.	Exporter of Spices	India
8.	Mountain range	The Andes
9.	Desert	The Sahara
10.	Religious structure	The Angkor wat, Cambodia
11.	Flower	Titan Arum
12.	Passenger plane	Air bus A 380

<u>The First</u>

1.	Printed book	Gutenbarg Bible
2.	Woman Prime Minister	Sirimao Bandara Nayake
3.	Woman to reach North Pole	Anne Ban Croft, U S A
4.	Woman Cosmonaut	Valentina Thereshkova
5.	Woman to climb Everest	Mrs. Junko Taber, Japan
6.	Woman to swim The English Channel	Gertrude Ederle
7.	Person to calculate the circumference of the earth	Eratosthenes
8.	Country to elect woman Prime Minister	Finland, Europe
9.	Woman Bishop	Rev. Barbara C. Haris , U S A
10.	Country which instituted Civil Service Examination	China
11.	Modern Republic	U S A
12.	Country where women's Army Battalion was formed	Russia

The Biggest

1.	Bridge	San Francisco, Oakland bridge
2.	Continent	Asia
3.	Spider	The Goliath bird–eating spider
4.	Dome	Gol Gumbaz
5.	Island	Greenland
6.	Museum	British Museum
7.	Ocean	The Pacific
8.	Park	Yellow Stone National Park , U S A
9.	Planet	Jupiter
10.	Statue	Statue of liberty, NewYork
11.	City in area	London
12.	River Project in India	Bhakra Nangal

WHY AM I SAD ?

3720, Abhilasn MP, XII. 17 yrs

Why am I sad?

Is it because I'm rich!

Why am I sad?

Is it because I'm tall!

Why am I sad?

Is it because I study well!

Why am I sad

Is it because I speak well

Can anyone tell me why am I sad

It is because I'm MAD!!!

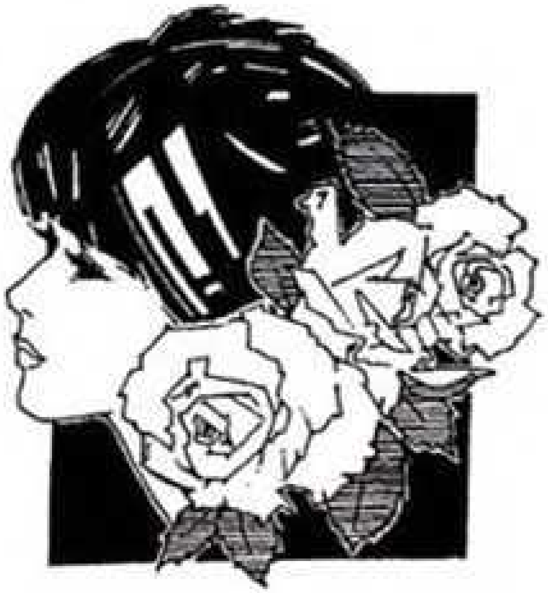

AROUND THE WORLD
WITH FUNNY WORDS

4384, Anoop S Sivan, 1X, 15 yrs

1. Country in which the people suffer a lot of pain?
2. Country in which only men are live?
3. Country which receives the highest rainfall?
4. Country that invented key?
5. Country in which lions live?
6. Country in which all the people suffer from mania?
7. Country for romantic people?
8. The land of pine corn?
9. The country with highest roadway?
10. Country famous for biscuits?
11. Country which waits for everyone?
12. Country which has a large number of coasts?
13. The countries in which the people are e usually very slow?
14. Country that introduced Lux Soap Company?
15. Country of hungry people?

*Answers: -

1. *Spain*
2. *Yemen*
3. *Ukraine*
4. *Turkey*
5. *Sweden and Denmark*
6. *Tanzania*
7. *Romania*
8. *Philippines*
9. *Norway*
10. *Morocco*
11. *Kuwait*
12. *Costa Rica*
13. *Slovenia and Slovakia*
14. *Luxemburg*
15. *Hungary*

SCHOOL'S PRIDE

ENTRANTS TO NDA 113 & 114 COURSE

MANU. V

TEBE TENSING

ABIN. K. PAUL

GERRY GEORGE JOHN

LIVIN. V. KOOTUNGAL

ACHU KUZHIETH

JISHNU MADHAVAN

SOBIN. K. BABY

SUDEEP G

KANNAN K.V

MANEKSHA

RENJITH K.R

ANOOP V

JILU JACOB

VINEETH .V

SHINE VIJAYAN

The South Zone Team

HOW IMPORTANT IS ENGLISH

4110, Abhilash V V, IX, 14 yrs

India's national language has aroused a great deal of controversy. At one time it seemed very likely that English language was given the central place in our educational system.

English came with the British and they ruled over India for nearly two centuries. But after attaining freedom, some of the Indian patriots felt that it was a shame to use a foreign language. So they decided to replace English with Hindi, and to get the role of Hindi in the independent India as important and honourable.

English is the richest language in the world and it has influenced our life to no small extent. English education has been instrumental in bringing about a political awakening throughout the country.

English education has opened to us the priceless treasures of western literature. English is one of the finest literatures in the world and

Shakespeare and Milton are common heritage of mankind.

We are living in the age of science. The important scientific truths are explained only in English. So the learning of English is necessary for scientific studies. If we give up English we will lose our key to the secrets of western science. English is the only means for our participation in the world out side.

We must have a common national language for interstate communication and that language should be English.

Harry Potter:- The Boy Wizard Harry!

4381, Priyanka Nair, IX, 14 yrs

Potter the boy wizard – who does not know him? I am pretty sure that almost every one in the world knows him. He is the most popular children's book character in the world. Harry's creator Joanne Katheleen Rowling is as popular as the character itself. Rowling who wrote her first book while a single parent living on a state benefit of only 70 pounds a week is now one of the richest persons in Britain. Can you believe that the first four books of the Harry Potter series have sold almost 200 million copies in Fifty-five languages and two hundred countries? It sounds unbelievable but it is true. The newly released 5th book sold 1,20,000 copies during the first 10 days in India alone.

Harry Potter is an orphan. His parents were murdered by the most feared wizard in the world Lord Voldemort. Voldemort tried to kill Bill Harry too but something made the spell backfire and he could not kill one year old Harry. This made Harry very famous in the wizardry world. He is brought up by his aunt and uncle who were not wizards.

As Harry turned eleven he goes to learn in Hogwarts School of witchcraft and Wizardry. It is here that Harry meets Voldemort again. The Harry Potter series is all about Harry's adventures at the magical world of Hogwarts with his best friends Ron and Hermoire. Harry was to face Voldemert in almost all the books. Albus Dumbledore, the Head Master of Hogwarts helps Harry through these tasks. He is the only person Voldemort has ever feared. I haven't included every thing in this survey and you have to read the book to know the details.I don't know my real feelings for the books. I have mixed feelings. Sometimes I feel happy and sometimes I feel sad. Anyway there are two more books coming and I must say I can't wait for it.

NIC - LEH – 2004

3857, Binu VS, XI, 16 yrs

"Julai"! Oh, don't think it is the name of a month, but it is "hello" in Ladakhi language.

Every year eight cadets from Kerala attend NIC at LEH. I was privileged to attend this wonderful camp at Leh. I along with three other boys and four girls departed from Kerala in Mangala Express on 30 June.

It was a long journey in which we could see the beautiful landscape of Konkan. But alas, on the way, we had a view of the derailed Matsyagandha Express which took the life of many.

We reached Delhi on 3 July, from there we took a passenger train to Chandigarh. We stayed in a transit camp near the Airport. The two day stay in Chandigarh had lot for us to enjoy.

We were taken to the famous Rock Garden. It was built by famous sculptor Nek Chand. Rock garden is made of the industrial waste and the left over materials, which makes it different. Rose garden was the next destination. We could see roses of different varieties. Different types of animals which we saw in Pinjore garden was the next place we visited. We travelled all over Chandigarh in a tourist bus. We could see the famous university of Chandigarh, which laid the foundation for many Scientists which includes our President Sri. APJ Abdul Kalam.

We were to set for Leh the next day. Happiness could be felt in everyone as everyone got up early in the morning before the usual time. But unfortunately due to snowfall, we could not depart on that day which changed our day into a sad one. Officials knew this and for removing our sadness, we were taken to various places at the Airport. Wherein we could see many planes and Helicopters of Indian Air Force, which included M – 17, Sukoi etc. A speech was given to us on the difficulty the pilots face to reach Leh. Next day we were set again and this time, weather did no damage. Our luggage was thoroughly checked before we could load them into the plane. The things were loaded and we were seated safely in a Ih – 76 plane. It was first experience for most of us in a plane. Instructions were given and here we go.

The plane which took off from Chandigarh rose to a great height within minutes. We could see the Himalayas covered with snow from the window of the plane. The plane suddenly rose to some more height before coming to a safe

landing in the Leh Airport. The temperature of Leh at that point of time was 18°C. Our stay was organized at a Transit Camp on top of a hill from where we could get a view of the Zanskar River. Film 'Lakshya' was also shot in the same transit camp. Camp commandant Lt Col MUK Raju had arranged a good lunch for us on that day. Speeches were there on the life in Leh by Camp Commandant and some medical tips were given by Medical Officer.

We were given time to settle down on that day. We enjoyed that night by dancing and singing with our brothers from different parts of the country. We had the practice for our cultural programme on the next day. We did not have anything special on this day. Next day, competitions were held for National Integration Awareness Presentation. All states depicted their culture in this programme. The most impressive presentation was made by the North Eastern Region (NER) group which also bagged prize for it. Unfortunately we could not bag any prize in this competition.

Next day, we were taken to the famous Hemis Gompa and Stok palace. It was first experience for me visiting a place of Buddhist interest. Hemis gompa had a great figure of Buddha and the sculptures in Hemis Gompa are worth seeing. Stok Palace is a beautiful palace. There is a suspension bridge on the way to Stok. It is covered with prayer flags of different colours which looked like a tent from far away.

Various cultural programmes were held the next day. All states had a variety of its own. But the best programme was that of Leh's. They

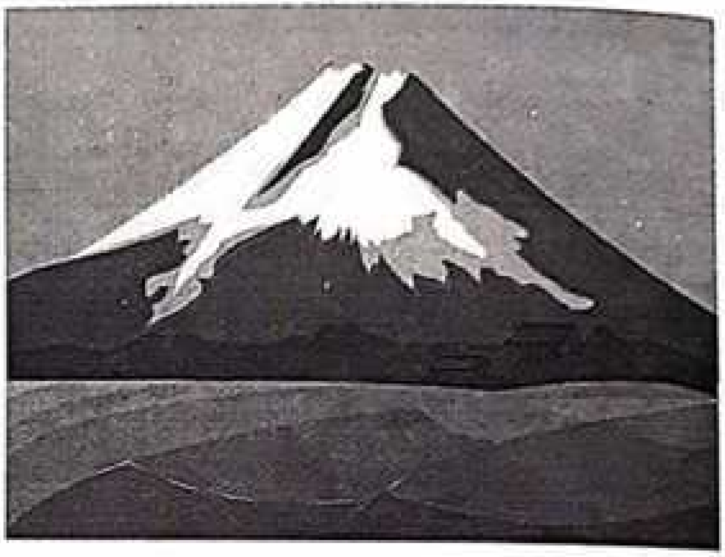

danced in their regional costumes which was the most spectacular cultural programme.

Next of our visit was to Thicksey Monastery. It is a Buddhist monastery where we could again find the sculptures of Buddha and could listen to the words of a Priest there. We then visited the Leh palace, which is all empty Leh palace was bigger than stok palace. We could see mice running in the place. The queen and her family lived in this place at earlier times. Near Leh palace, is the Leh market wherein most of the things were cheap. Leh market is a large market with a speciality of its own.

We also visited the Pathar Sahib which is about 65 kms away from Leh. It is the only famous Sikh temple in the region. We could hear the famous story of Guru Govind from one of the

priests there. We were also taken to the Magnetic hill, the bus kept at a lower place goes to a higher place without the support of any engine when the bus is kept between two lines drawn on the road. This rare phenomenon of nature was a great wonder for all of us.

Something would have been really missing, if we were not taken to Khardung-La- Highest Road in the world. Khardung –La- which is at a height of about 6 kms has a temperature of -10°C and is covered fully with snow on either side. Our happiness knew no bounds seeing such a wonderful place. We were in the midst of ice and could play with ice.

After this exciting visit, we were taken to Artillery Regiment where we were shown a documentary film on Siachen Glaciers- we were taken for a ride in a Tank here.

The second last day arrived. We had quiz competition, Group discussion and Debating Competition. I managed to get the first prize in group discussion which was the only honour for Kerala. I also had the privilege to represent my state in debating competition.

On the last day, prize distribution was the only thing we had. We had a grand lunch. The time had come to say good bye to Leh. We were set and started our journey by bus. The journey was four days long in which we traveled all the days. We had food and spent our nights in various transit camps. Our Bus was travelling between the mountains. We traveled through hard terrains to finally reach MANALI. We were taken aback by the beauty of the place. We had one day stay in Manali and had time for shopping there. We could see fields of Apple everywhere. We again started our journey on the next day and after two days reached the well planned city – Chandigarh again.

After a days stay here, we were to leave for our respective states. After the camp fire in the night, we the Kerala cadets packed our things and were taken to Chandigarh railway station from where we set for New Delhi. We boarded the Kerala Express and finally reached God's Own Country, Kerala.

Leh, which is known as Chotta Tit....... is a beautiful place in India. It is the only place in India which was not invaded by any foreigners. The people in Leh are mostly Buddhists and peaceful. Their culture is really a different one. It was one of my best experiences. Our camp commandant Lt Col MUK Raju was very friendly with us. We stayed like brothers in Leh. We had the opportunity to mingle with rest of India and know their culture. Various cultural programmes enabled us to know the varied culture of whole India, particularly of Leh. We could know the culture of Leh, which is very different and beautiful. I hope that in future many would get a chance to go for such a wonderful camp.

NOTHING IS WHAT IT SEEMS ....

3758, Adil Shirazi, XII, 17 yrs

One day two angels, an old angel and a younger angel, happened to tour the earth. At the wee hours of the evening they took shelter in the house of a rich farmer of a village. The farmer happened to be a rude fellow with all the pride that comes from being rich. He grudgingly provided them little space to lie down in the mouse infected attic on a springy and squeaky mattress. Furthermore, they were given only stale bread to eat for dinner. But the angel took up all the harsh service meted out to them amiably and went to bed. While lying down, the older angel noticed a big crack on the wall of the attic and she, using her powers, readily repaired it. The younger angel noticed this but didn't say a single word.

The next day by the approach of dark, the angels happened to come by the house of another farmer, but a poor one, and requested him to shelter them for the night. The farmer welcomed them with warmth and gave them all the food he had, for he had very little. He later pointed them to a comfortable bedroom where he told them to spend their night. The next day when the angels were about to push off for their journey they noticed that disaster had struck the farmers household as their only healthy milk producing cow had died that night. At this the younger angel couldn't restrain herself and she exploded, "How could you let this happen? You did the nasty rich farmer a good turn even though he was rude and treated us badly. But to this poor man, who gave us his all, you did nothing! Instead you let their only bread winner die? How unkind you are?". The older angel took it all with a smile and said, "Yes, it's true that I mended the crack on the wall of the rich farmer's attic but now he'll not be able to get to the bag of gold that was lying within it. And yesterday the angel of death had come here seeking the life of this poor farmer. Instead, I persuaded and gave the angel the cow's life in exchange for the farmer's.

Nothing is what it seems that's what we understand from this story. In our very lives we come across such instances where in we had been put to hardships, cursing the fellow who brought it upon us. But later, it would have surprised us to find that what he did then was really for our good.

This moral is more visible in us than in others. In our short life we have many a time come across our masters catching us for many a petty thing like cheating, lying, stealing or may be for not doing homework. We have cursed them for catching us bunking from P.T, from classes or even from the school and made life hell for us. Even though all these were punishments, it was only for our good. All these would only mould our character, for we learn that all these activities are bad, it will only spoil us. Thus they have deterred us from turning around from the right path.

Later on moving out from the school we would be thinking, "Yes, if my housemaster had not caught me bunking classes I would have

been a total zero in my studies". "If so and so had not caught me for this, I would have been that" and so on.

All this applies in the case of our friends too. The basic thing to learn here is never judge a book by its cover. We are among ourselves friends. We say so and believe so. But are we true to each other? A friend is not a person who stands with you at times of fun and frolic and leaves you in times of peril. A friend is a person on whose shoulders you can rest your head and pour out your sorrow, with whom when you spend your time you are never affected by grief. A friend is a person who, knowing pretty well your weakness or your bad quaiities, stands by you and doesn't leave. Among our friends we have those who criticize us on our activities telling us what we have done or are doing is wrong. Never fear they care for you. A best friend has to be your greatest critic as well as your staunchest supporter.

So remember, in life when you see a lion don't be afraid, face it, know it, for it may be a sheep in lion's skin. And when you see a sheep be cautious for it may be a wolf in sheep's skin. So, to all of you out there, just remember nothing is what it seems.

THE PLEASURE OF BEING ILL !!!

3809, Vinod S, XI, 16 yrs

There are uncountable,innumerable and unending pleasures of being ill. Glory! The fuss, the worry, the commotion and the sympathy caused by falling ill is incredible.

Once I had an opportunity to enjoy that glory of illness. I had an acute attack of viral fever and was in a very sorry state. Well, suffer I did, but I also enjoyed the liberty from the boring, strict and monotonous curriculum of an institution known as school. I was excused from all the classes and calls. Frankly, it was a wonderful holiday, of which I enjoyed every hour, minute and second.

While I was in bed, acquaintances and friends came to visit me and brought bouquets and chocolates. I had more chocolates to eat during my illness than I had in the complete year. Every morning I woke up to find my room decorated with beautiful flowers. At times I had the opportunity of being left alone during which I peacefully slept or gazed at the panoramic view visible from my room's window.

My recovery was slow but steady. A small get together was organized to celebrate my return to health. I silently cursed everyone, as this occasion marked the end of a delightful holiday. It was sickening to see everyone rejoicing my homecoming.

SINTILLASHUNZ - THE KAZAKIAN FIESTA

4087, Abhinavsree, XII, 17 yrs

Somethings die soon, somethings never die. Sintillashunz - the Kazakian Fiesta 2k4 was an experience that would live on like an eternal flame in the hearts of all those who organized it, witnessed it and those who took part in it.

The idea of such a fest comes to the mind of each and every class XII cadet when he participated in the 'La Fest'- an Inter School fest conducted by Loyola School, Trivandrum. But in life its not thinking but putting the thoughts into action that matter. Seeing the present infrastructure of our school and our experiences in conducting 'House Days' we knew we could do much better. Thus by an overwhelming conviction the whole of class XII decided to conduct such a programme here in the school and this chat reached a crescendo. But what with the onset of U P S C and internal exam preparations, all hopes had to be discarded and the pillars of conviction started to crumble and sway. But when all this got over, it took no time for the idea to be reborn like the phoenix bird from its ashes.

We took the first step forward by putting up the idea before the Registrar. After an extensive discussion on the pros and cons, we got the first impetus in the form of his agreement. Next we set the ball rolling with a power point presentation to convince the school authorities and masters. The presentation comprised in a nutshell all our activities from day one to D – Day.

During the presentation we had to defend many a query on why we need such a fiesta, its advantages and so on. Lucky for us the advantages were multifold for, first of all it brings about an interaction between students of our school and those of others, it brings forth the organizing skills inherent in every cadet it enhances school popularity giving it more exposure and lastly it is fun.

Principal gave us his word that the topic would be taken up in the staff conference in earnest where in a few of us would be present to listen to the verdict. The only question raised strongly was on our studies and study period where in we laid out a plan which hindered neither school activity nor our studies.

At the staff conference we received the tensely anticipated and relieving 'Yes' and from then on there was no turning back, all our spare time was to be faithfully utilized for the planning

and execution of plans for the conduct of Sintillashunz. But one thing rang true and clear in our ears "It was not going to be a piece of cake.

Our next course of action was to distribute various responsibilities and it was achieved by setting up committees of 3-5 cadets in charge of a single portfolio under the observant eyes of a coordinator. Thus no stone was left unturned and during the course of time the date of the programme was fixed on 1st October.

In the coming days, notices were sent to schools around the city to ask and confirm their participation in our maiden venture and meanwhile, the various rounds of the programmes were finalized. Unlike other fests, in order to bring about freshness and change, ideas from all corners were encouraged and in-corporated. But the most tedious task that stood before us was the naming of the show which should contain the spirit of the show. After a brain storming session we came up with Sintillashunz - 'The Kazakian Fiesta' with the various programmes named as - Candabella Media (Group Song), Brain Browsers (Quiz). Jue de Mots (linguistic wit contest), Enigma (a surprise show), Kazakian Idol (personality contest) and B'dazzled (Group Dance).

As the willingness of schools was received, group of 3 cadets went to each school with a detailed brochure in hand, explaining on what they would expect on the D- Day. The maximum number of participants and non participants were limited to accommodate them in the limited seating capacity of the auditorium.

And to finance the show we filled our coffers with generous contributions from the old boys of the school through the OBA and from various sponsor companies and a little from ourselves. With this in place we went on with full scale preparations toiling day in and day out.

On the D-Day the whole school stood as grand as a new bride and the stage was set for fun and excitement. With the arrival of all schools the programme was inaugurated by Sri. PC Sathish Chandran, Station Director, A I R, in the presence of our beloved Principal Col C V Ramanaiah. Although Loyola School gave us quite a scare by being late, the programmes could begin at the appointed time. With the auditorium jam packed and the spirits soaring high we kicked off with the programme ie,. the group song. Simultaneously the preliminaries of Jue de mots, Quiz and Kazakian Idol were held in their rooms while that of Enigma was conducted out doors as an adventurous 'Amazing Race'. Soon after the group song, finals of Quiz Enigma and the rest were held on stage with a lunch break after Quiz. By this time the sparkle of deviation and awe were quite evident in the eyes of students of other schools who were quite bowled over. This really swelled our chests with pride.

The personality test and group dance considered to be the lime light, clearly stole the show with the tantalizing personality of boys and girls as well as the scintillating performance of the dance troupe's of each school. The spirits hit its climax when the crowd danced like mad to the various performances.

The programmes came to an end with the noted Cine star Prithviraj presiding over the valedictory function and giving away the trophy to the winners - Holy Angels. As all good things must come to an end so did Sintillashunz 2k4 with solo number 'Istamallada' by Prithviraj. With this all went back cherishing happy and sweet memories that can never be forgotten.

To say all went well would be an under statement as even the best of the plans can go hay wire some way or another. And so did Sintillashunz. Even with the meticulous planning no one could control the time as we overshot it. The time delays caused by stage setting had to be compensated by the fillers who had to keep the crowd on their toes. The delay in time had to be compensated by cutting off few round from the tail end programmes. Slotting of programme without causing any clash was another bane of the show which had to be handled earlier. These problems exposed our lapses teaching us valuable lessons pushing us to strive harder and better. It warned us to plan ahead in order to jump over all obstacles.

But with standing all this the show was a huge success both in terms of conduct and the gains that we had. The show was a catalyst for many of us which transformed us and brought forth the hidden talents of not only the participants but also ourselves. It infused in us qualities of marketing and management which were gained through the years spent in school but never tested. The way in which it affected us can never be put in enough words. The fest has given confidence to do anything and to do it boldly. The fest has reinforced our belief to think big, for thoughts do matter in life. Any thought however impossible it may seem must be pushed forth if you strive you can achieve any thing.

All in all we realize it was only a team effort that has brought this in. The fiesta may have ended. But never will the spirit that burns like a flame. Our earnest hope is that this torch of Kazakian Fiesta lighted by us passes on to the future generations with as much intensity as it was first lighted.

The School Cricket Team

Best in Academics

The School Band

The School Tennis Team

The School Foot ball Team

The School Athletic Team

The School Boxing Team

The School Karate Team

Republic Day 2004 (New Delhi) Participants

The School Cadet Appointments

The School Hockey Team

The School Basket ball Team

The School Yoga Team

The School Volley ball Team

The School NCC Staff

PROUD TO BE A KAZAK !

3778, Vipin P Menon, XII, 17 yrs

So friends, what I am saying here is about Sainik School Kazhakootam. So it is......kms from ......place near........ . It can be reached by....or.....and has ......infrastructure. Now we all know that this is real crap. So why don't we get down to business, real business. Why don't we explore this gozian maze that is Sainik School Kazhakootam and the cult that is Kazaks. So let's venture into the unknown to try to fathom that....., that something which makes one Kazak and us Kazakians. That something which will decide our actions, our ideals, our expectations, our limits and also our strength which in future would carve out our destiny and through us that of many others and in course of time the destiny of our nation.

The first day I set foot is this school (for that was what it was to me initially, an ordinary school with living facilities). I was wonderstruck by the sights that met my eyes. I saw many senior boys here and felt something different in them. They seemed perfect, radiating energy, strength and decisiveness. So that night when I lay down to sleep in my NEW bed. I realized that I wanted to be like them, a part of them. I was homesick and I slept unaware of what future held in store for me the next moment, the next day, the next month and the years to follow.

Well if there is one thing that we, the passing out and the passed out can never forget, it is the punishments and servicing of seniors. Though at that instant it may seem like collateral damage when you make a total recall it seems funny. I am crazy or so you may think, just be in my shoes and you will believe me. At my first punishment, I was undergoing a tsunami of emotions. I felt fear, excitement, tension and joy (at being noticed, though for a wrong thing). I was caught by 'X' (on conditions of anonymity) for not tucking my shirt properly. Now you tell me whether a kid going around this school, untucked, is it a big deal? For me, then it was an emphatic 'No' with the result that I was caught again. This time he told me to roll. Now come on friends a kid in VI, I had heard meat rolls, Swiss rolls even rock 'n' roll but what was this roll? This was as Greek to me as it would have been to the Greeks. He called a VII and told him to demo, but I still couldn't. He gave me 24 hrs to learn that. I came to the house, put two beds together and started my "roll class." Initially I couldn't make it but I was determined (the determination of a child to learn something new). Then suddenly I went head over heels. I couldn't believe it. I would have cried 'Eureka' had I known it but however I was jubilant. Had I

not achieved a mission impossible feat? That was Sub Junior house.

Soon I found myself in Junior house. I was excited, terrified all at the same time. I had heard many rumours (with which campus is ripe). With a foreboding mind I came but initially nothing happened. Slowly I started misplacing things or was it I was...... Then one day I looked in my cupboards first shelf for the small beautiful pendulum clock but it had disappeared. My fears were confirmed but it was too late. I was not misplacing then, they were being misplaced by others who conveniently pocketed it and hence I was turned to rags from riches. Even my clock which had been a 'b' day gift wasn't spared. But today I am confident that I can survive anywhere, anytime with whatever I have even if that whatever amounts to nothing.

I received my first 'servicing' in the junior house thanks to the bucket of water of some senior which gave me a cool nice bath and he went without a bath. Another thing I learned was never (repeat never) answer a ' ssshhhh' call though the tendency may be strong . So next time you hear it, hum the title song of 'Swadesh' and be off in the opposite direction and as you turn a corner let your legs fly. And so was my Junior house, sweet hard, comic, chronic, exhilarating depressing but over all splendid.

Then I became a senior A SENIOR IN SAINIK SCHOOL, KAZHAKOOTAM. I knew only joy and within me I felt the power, that I had felt the first day radiating from my seniors. Yes, it was a responsibility but never ever a liability. As my joys knew no bounds, I felt the barriers coming down one by one, all by itself (including the school compound wall). Now you may think that this is very bold but it is because you haven't heard about 101 other adventures of others. My experience here remains better untold, what with board exams (minor role) and Registrar (major role) playing a vi (fa) tal role in it.

And today in the last lap of my term here, I feel that I have gained much from this institution. Whatever I am today whatever I will be tomorrow is due to this institution. It has given me much more than I had hoped for, than I had worked for than I had dreamed for. Today I feel myself tough and mature enough to take on the world by its horn. I take my own decisions and in case they are wrong I know how to get over it. I don't sit back when something is going on. Neither do I miss on enjoyment, fun and games. While not forgetting the final goal (academics). This institution has brought forth the best in me, it had explored my talents and weaknesses and channeled them to bring out a balanced personality. The small ideas we get and the planning and execution we do has made us fit for the services. I can proudly say with whole of my heart that this institution has always given to this world and nation excellent officers, honest citizens and basically a good human being with perfect human equalities.

When I leave this institution I know what I am losing (which is too big to be measured) and I also know that I will come back soon. Though sometimes I had awaited for this moment eagerly but now when it is so close I dread it why....you may ask. I don't know. I just don't know. May be that is what the spirit of kazak is, may be that is why we are Kazakians. May be....... My mind is full of uncertainities but of one thing I am certain I am a Kazak and hence have a responsibility towards my alma mater, towards this nation to uphold the values and ideals it has instilled in me and I expect all the training, all the servicing undergone here will enable me to do so.

The Seven years undergone here cannot be put in this 'Cadet' alone, nor can my experience be. The things I wish to say or the thoughts I wish to express wont come in this cadet alone.

I have prepared a tabular column of the catalytic changes in my behaviour for all to see for some to agree for the rest to think upon!

VI.Please God send my mom and dad to me everyday. Please, please......

VII. Please God send them weekly at least with lots of eatables.

VIII. Just send them once a month and Please God with lots and lots of eatables

IX. Let them come once a term with... you know what (obviously eatables)

X. Once a year will be enough but let them send eatables somehow.

XI. What parents ! No, never ! Please God just keep them engaged.

XII. ? ? ? (well you are wondering, what ??? is I DON'T WANNA GO HOME for here is where I belong) YOU KNOW HOW I LOOK DON'T YOU.

But how did this change come?

THAT'S KAZAK

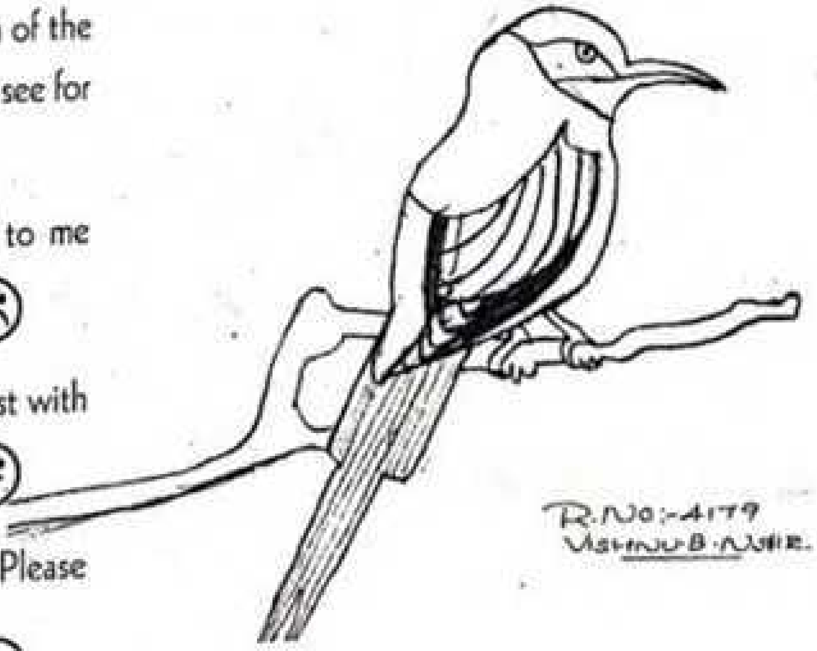

When the disabled stand on their own feet, on own steam

M P ANIL KUMAR
FORMER FIGHTER PILOT
(Roll No. 1122, 1981 Batch)
Sainik School Kazhakootam

As was the wont, I called on my old teacher N Balakrishnan Nair during a visit to my alma mater (Sainik School, Kazhakootam, Kerala) in the mid-80s. He told me in the course of our chat that the school had benevolently admitted 25 needy students from Bihar that year. I scanned our alumni website days ago to ascertain where these students, some from the boondocks of Bihar, had stationed themselves in life. Officers in the Army, Navy & Customs, journalist, doctor, engineers, research scholar, lecturer, executives—all doing well and shinning up the totem-pole. I could not but wonder where these schoolmates would have been had they not obtained quality education? Flotsam and jetsam perhaps. Roughly a century ago, Shri Narayana Guru, sage and social reformer, had an uncomplicated solution to nudge the oppressed masses of Kerala to unfetter themselves from their social and economic subjugation—education. Unlike the self-styled modern messiahs, Guru never exhorted violence or grabbing as means to amelioration. He foresaw education as the stairway to salvation. It reaped rich dividends. The above illustrations epitomise the capacity of education to catalyse the upward mobility of the straitened strata of the society. At the risk of luring opprobrious epithets, I would aver that the time has come to defenestrate the reservation policy based on castes. It has failed to meet its exalted objectives. Its beneficiaries are the ones with political leverage and the well-heeled SCs, STs and OBCs, not the necessitous ones. Instead the government should focus on their education, books, meals and groundwork for competitive exams; building top-notch schools to provide first-rate education to impecunious students; sponsoring the higher education of the bright among the indigent lot. Unimpeded access to quality education will aid them to make the grade through open competition, instill self-esteem and self-assurance among them, breed role models to emulate, and prod their social and economic elevation. I know my impassioned pitch for skirting the beaten track will fall on deaf ears as no government will have the gumption to groom them that way. It cannot beget instant results and tangible fruition will take decades; hence it will be a political hot potato. Nostrums like reservation, and more reservation, are sly remedies to con the electorate. I boldly believe that empowerment through education is the sure-footed path to pull off the durable uplift of the downtrodden masses. Education is the one-way highway to empowerment. There is no short cut. I was a fighter pilot in the IAF till a mishap 17 years ago snapped my cervical spinal cord, rendered me a quadriplegic and condemned me to a wholly dependent life. From my vantage point aboard a wheelchair, the world markedly looks a different place, nay a different planet. Disabled persons— variously seen as wastrels, counterfeit

coins, eyesores and laughing-stocks—are indisputably at the nadir of the food-chain. Though there are excellent exceptions, lip-service and pity are what we get in abundance. Our Parliament passed the Persons with Disabilities Act in December 1995 after much goading. Equal opportunities and non-discrimination, its cornerstones, have been flung to the winds. Why not? The disabled community is not a mouth-watering, exploitable votebank. "Disabled persons will never be true citizens until they are defined by their contributions, not needs," bemoaned Sam Sullivan, a Canadian alderman and a quadriplegic. Our society has chosen to be a moral one in which no one should be in need. In a welfare state, a need of one confers a right to the resources of the rest. 'Needs Assessment' is the bedrock of our social support system. The classic mechanism of the welfare state is to identify large numbers of similar needs and to assign means to agencies devoted to solving or mitigating them. Alas, people are earmarked by their needs, not by their talents and assets. Think of friendships: They are always based on assets and contributions; no one develops friendships based on what's wrong with the other person. In sum, we need to ripen our skills and talents; we need to make our communities aware that everyone, regardless of disability, has vital contributions to make. Communities prosper when all their citizens contribute. Rehabilitation, that catchall mantra chanted by the government, means more than just equipping with crutches, prostheses, wheelchairs, etc. Livelihood is the crux, not handouts. Governmental props, regrettably, enslave the recipients, stunt their talents and abet corruption. Besides, the sundry arms of the jumbo bureaucracy customarily work against one another to nix well-meant welfare programmes. Yet, the imperative of the state joining forces with the society to enable a delivery system needs no emphasis, but we need a novel paradigm to expedite the deliverance of disabled people from the yoke of destitution. Ergo, I believe that a slick public-private tie-up is the avenue to redemption, as demonstrated by the polio eradication drive launched jointly by the government and Rotary. Apart from access to transport and buildings, the disabled people want to be made employable and find employment opportunities where they live. Since unemployment is a curse worse than impairment, a two-pronged initiative to boost employability and employment cannot wait. The education model (with accent on vocational training) I broached above is the key to making the disabled persons employable. Since the 3-per cent job quota pledged in the 1995 Act has not swollen employment, a robust blueprint to fuel employment needs to be devised. Everything being equal, an employer will always favour a non-disabled candidate. As the private sector will not do it pro bono, why not ape the German policy of stipulating incentives? Like, higher the number/ratio of disabled workers, higher the tax incentives for the employers. The disabled community will be empowered when the support apparatus will facilitate them to stand on their own feet, under their own steam. Lastly, India will be empowered when the state of affairs is conducive for her citizens, especially the underprivileged lot, to realise their full potential and live with dignity.

(The above article was published in The Indian Express Pune Edition, on 8th Nov. 2005)

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ ...

1. ഇരുട്ടിനെ സ്നേഹിച്ച കൂട്ടുകാരാ ....അരുൺ. എം 90
2. ശാന്തിപാഠം ....ജയേഷ്. ജി....................91
3. ഒരു മഴദിവസത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ....രഞ്ജിത്. കെ.വിനോദ്....................92
4. അഖിൽ സുദർശനന് - ഒരു ബാഷ്പാഞ്ജലി....ജയകൃഷ്ണൻ. കെ. വി....................94
5. മൊഴിമുത്തുകൾ ....വാസിൽ. കെ. കെ....................95
6. കോക് ഹൗസ് ട്രോഫി ....വരുൺ. ആർ. ആർ....................96
7. തത്തമ്മയോട് ....രാഗേഷ്. ആർ, ശരത് ചന്ദ്രൻ....................97
8. ഒരുചാലുഴുതില്ല ....നിസാമുദ്ദീൻ അക്ബർ....................98
9. ഫൗൾ കിസ് ....വിഷ്ണുപ്രസാദ്....................99
10. മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ ....സ്വാതികൃഷ്ണൻ. എസ്....................100
11. ദുർബലനായ ഹീറോ ....രാമു രാജേന്ദ്രൻ....................101
12. ഈ ജീവിതമെത്ര സുന്ദരം ! ....നിർമ്മൽ മാത്യൂസ്....................103
13. മൊബൈൽ സന്ദേശങ്ങൾ ....വിപിൻ. വി. എം....................104
14. രാക്ഷസത്തിരകളുടെ നിഴലിൽ ....കിരൺ. എസ്. പടിയറ....................109
15. കാത്തിരുപ്പ് ....ബേസിൽ. ജോൺ. സി....................111
16. അവസാനത്തെ ഓവർ ....ശ്രീനാഥ്. എച്ച്. എസ്....................112
17. അഗ്നി ....ഇ. ശരത് ചന്ദ്രൻ....................114

ഇരുട്ടിനെ സ്നേഹിച്ച കൂട്ടുകാരാ ....

അരുൺ. എം
3718/ശിവജി ഹൗസ്, XII

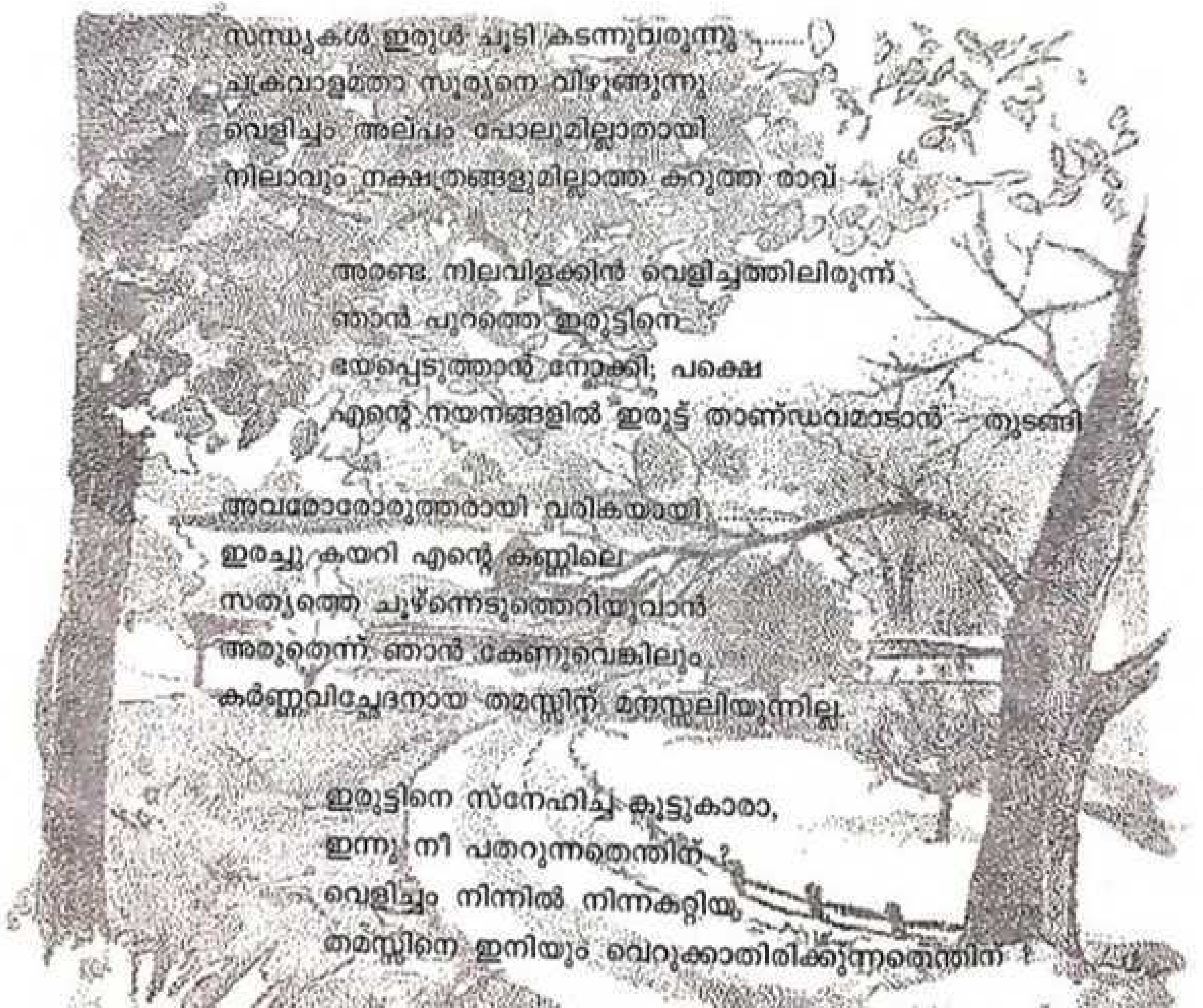

സന്ധ്യകൾ ഇരുൾ ചൂടി കടന്നുവരുന്നു ......
ചക്രവാളമതാ സൂര്യനെ വിഴുങ്ങുന്നു
വെളിച്ചം അല്പം പോലുമില്ലാതായി
നിലാവും നക്ഷത്രങ്ങളുമില്ലാത്ത കറുത്ത രാവ്

അരണ്ട നിലവിളക്കിൻ വെളിച്ചത്തിലിരുന്ന്
ഞാൻ പുറത്തെ ഇരുട്ടിനെ
ഭയപ്പെടുത്താൻ നോക്കി; പക്ഷെ
എന്റെ നയനങ്ങളിൽ ഇരുട്ട് താണ്ഡവമാടാൻ തുടങ്ങി

അവരോരോരുത്തരായി വരികയായി ....
ഇരച്ചു കയറി എന്റെ കണ്ണിലെ
സത്യത്തെ ചൂഴ്ന്നെടുത്തെറിയുവാൻ
അരുതെന്ന് ഞാൻ കേണുവെങ്കിലും
കർണ്ണവിച്ഛേദനായ തമസ്സിന് മനസ്സലിയുന്നില്ല.

ഇരുട്ടിനെ സ്നേഹിച്ച കൂട്ടുകാരാ,
ഇന്നു നീ പതറുന്നതെന്തിന് ?
വെളിച്ചം നിന്നിൽ നിന്നകറ്റിയ
തമസ്സിനെ ഇനിയും വെറുക്കാതിരിക്കുന്നതെന്തിന് ?

ശാന്തിപാഠം

ജയേഷ്. ജി
3585/ശിവജി ഹൗസ്, XII A

ഒളിവിടത്തിൽ മുറിവേറ്റവശനായി പതുങ്ങിയിരുന്ന പടയാളികൾക്കരികിലേക്ക് ഉറച്ച ചുവടുകളോടെ അയാൾ നടന്നടുത്തു. പടയാളികൾ ക്ഷീണിതരായിരുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും കൊണ്ടു തളർന്നവർ. അവരുടെ തലപ്പാവും, നീളൻ കുപ്പായവും അഴുക്കും ചോരയും പുരണ്ട് ഇരുണ്ടനിറമാർന്നിരുന്നു. തളർന്ന കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അവർ ആഗതനെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചു. കരുണാർദ്രമായ മിഴികൾ, ആത്മവിശ്വാസം തുളുമ്പുന്ന മുഖഭാവം, തോളിൽ സഞ്ചിയും മാറാപ്പും. നിശബ്ദതയ്ക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

" ഞാൻ ശാന്തിഭക്തനാണ് .... എന്റെ കയ്യിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള മരുന്നും ഭക്ഷണവുമാണ്. .... നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ......."

ശാന്തി ! യുദ്ധസ്ഥലത്ത് പുതുമയാർന്ന വാക്കാണ്. പടയാളികൾ പരസ്പരം നോക്കി. മരണം വരെയാണ് യുദ്ധം. മരണമാണ് ശാശ്വത ശാന്തി." നിങ്ങൾ ഏതുപക്ഷക്കാരനാണ്?" അവർ ഏകസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. ശാന്തിഭക്തൻ പുഞ്ചിരിച്ചു.

" എനിക്ക് പക്ഷങ്ങളില്ല. നഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കാണെന്നെയാവശ്യം. പീഢിതർക്കാണെന്റെ സേവനം." " പക്ഷേ ഔദാര്യം ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല. " ഞങ്ങളുടെ തത്വസംഹിത ഗ്രഹിച്ച് ഞങ്ങളിലൊരുവനായി മാറാത്ത പക്ഷം ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. "

" എനിക്കു പക്ഷങ്ങളില്ല. ക്ഷീണം കൊണ്ടും മാരകമായ മുറിവുകളാലും മരണത്തെ സമീപിക്കുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. മരുന്നും ഭക്ഷണവും അവഗണിച്ചതുകൊണ്ട് എന്റെ സേവനത്തെ തിരസ്കരിച്ചാൽ ...... " തന്റെ നിലപാട് വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട് ശാന്തിദൂതൻ അർദ്ധോക്തിയിൽ സംശയിച്ചു നിന്നു. പടയാളികൾ ചിരിച്ചു. " ഭക്ഷണവും മരുന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ദാനം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ മേലുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഞങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. " തനിക്കുനേരെ നിരന്ന തോക്കിൻ മുനകളിൽ നിന്ന് ശാന്തിദൂതൻ പതറിയില്ല. യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപാളയത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട പടയാളിയെപോലെ അയാൾ മുട്ടുകുത്തിനിന്ന് കണ്ണുകളടച്ചു. മനസ്സിൽ ഒരു മന്ത്രം തേനായ് നിറഞ്ഞു.

" ഓം സഹനാവവതു, സഹനൗ ഭുനക്തു
സഹവീര്യം കരവാവഹൈ......
തേജസ്വിനാവധീതമസ്തു
മാ വിദ്വിഷാവഹൈ
ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ "

ഒരു മഴ ദിവസത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക്

രഞ്ജിത്. കെ. വിനോദ്
4288/ ടാഗോർ ഹൗസ്. VII B

അന്നൊരു മഴ ദിവസമായിരുന്നു. ഇരുളിലാണ്ടുപോയ നഗരവീഥികളിലൂടെ റോബർട്ട് കാർ പായിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇനിയും ഏതാനും നാഴിക കൂടി താണ്ടാനുണ്ട്. പെട്ടെന്നതാ - മുന്നിൽ ഒരു അപരിചിതൻ ! വണ്ടി നിർത്താനായി കൈ കാണിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. റോബർട്ട് ഒന്നു പരുങ്ങി.

കാഴ്ചയിൽ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന മുഖം . താടിയും മുടിയും വടിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ താഴോട്ടിറങ്ങിയ കട്ടിമീശയുണ്ട്.

നേരം അസമയമാണെങ്കിലും സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരാളെ അവഗണിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അയാളുടെ മനസ്സു പറഞ്ഞു.

ഇല്ലാത്ത ധൈര്യം മുഖത്തു വരുത്തി, രണ്ടും കല്പിച്ചെന്ന മട്ടിൽ റോബർട്ട് ബ്രേക്കിട്ടു. "പ്ലീസ് - ഒരു ലിഫ്റ്റ്"

ആഗതൻ സൗമ്യനായി ചോദിച്ചു.

"ഒഫ്കോഴ്സ്" റോബർട്ട് ഡോർ തുറന്നു.

അയാൾ പിൻസീറ്റിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

ടുർർർ......... ർർ.... കാർ സാവധാനം നീങ്ങി.

കാതടപ്പിക്കുന്ന ഇടിയും പേമാരിയും തന്നെ. റോബർട്ടിന്റെ കാറിൽ സ്പീഡോമീറ്റർ വെറും നാല്പതിൽ മാത്രം. പട്ടാളവളവുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അയാൾ ഉറങ്ങുകയാണ്.

നൂറു ഫർലോങ് കൂടിയേ പിന്നിട്ടുള്ളു. "നിർത്തൂ" ശബ്ദം കേട്ട പാടേ റോബർട്ട് ബ്രേയ്ക്കിട്ടു.

ഞൊടിയിടയിൽ അയാൾ ഡോറു തുറന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

"താങ്ക് യൂ വെരി മച്ച് സർ".

കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയത്ത് അയാൾ റോബർട്ടിന്റെ മറുപടിപോലും കേൾക്കാൻ നിൽക്കാതെ സൈഡിലുള്ള ഗേറ്റ് തുറന്ന് അതിവേഗം നടന്നുപോയി.

ഈ സ്ഥലം അത്ര ശരിയല്ലല്ലോ- മിന്നലിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഗേറ്റിന് പുറത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ബോർഡ് റോബർട്ട്

വായിച്ചു. "പ്രേതക്കോട്ട". അയാളിൽ പരിഭ്രമത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചു.

നഗരത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കേഅറ്റത്തുള്ള ഈ കോട്ട എപ്പോഴും വിജനമാണ്. ഏതോ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരമായിരുന്നു അതെന്നും , രാജാവ് മരിച്ചതോടെ അതുപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടെന്നും കാലപ്പഴക്കം കൊണ്ട് കാടും പടലും കയറിയ ആ പ്രദേശം പ്രേതങ്ങളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായിത്തീർന്നെന്നുമാണ് നാട്ടുകാരുടെ വിശ്വാസം.

അങ്ങോട്ട് .... അതും അസമയത്ത് - കയറിപ്പോയ ഈ മനുഷ്യൻ ആരാണ് ? ദിവസങ്ങളോളം ആ സംഭവത്തിന്റെ ആഘാതം അയാളെ അലട്ടി. ജോൺസണോടൊപ്പം ഒരു ലോഡ്ജുമുറിയിലാണ് അയാൾ താമസിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും കൂട്ടുകാരനോട് ഇക്കഥ പറയാൻ അയാൾക്ക് തോന്നിയില്ല.

ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞു. പതിവുപോലെ റോബർട്ട് കാലത്ത് പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നു. പൊടുന്നനെ ഞെട്ടിക്കുന്ന ആ വാർത്ത അയാൾ കണ്ടു. ആ അപരിചിതന്റെ ഫോട്ടോ 8-ാം ചരമവാർഷികം എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ താൻ കണ്ടത് ......! റോബർട്ടിന് കൈകാലുകൾ തണുത്തുറയുന്നതുപോലെ തോന്നി. കൈയിലിരുന്ന പത്രം താഴെ വീണു. ഇരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ കസേരയോടെ മയറിയുകയായിരുന്നു.

ശബ്ദം കേട്ട് ജോൺസൺ പുറത്തേക്ക് വന്നു. "കുറച്ചു വെള്ളം ......" എന്ന് മാത്രമേ റോബർട്ടിനു പറയാനായുള്ളു. ജോൺസൺ കൊണ്ടുവന്ന ആവി പറക്കുന്ന ചൂടുചായ കുടിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ കഥയെല്ലാം കൂട്ടുകാരനോടു പറഞ്ഞു.

വിശ്വസിക്കാനാകാത്ത ആ സംഭവം കേട്ട് ജോൺസൺ പ്രേതത്തെ കാണാനുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ പത്രം നിവർത്തി നോക്കി. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോൺസൺ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഫോട്ടോയുടെ തലക്കെട്ട് 8-ാം ചരമദിനം എന്നായിരുന്നു.

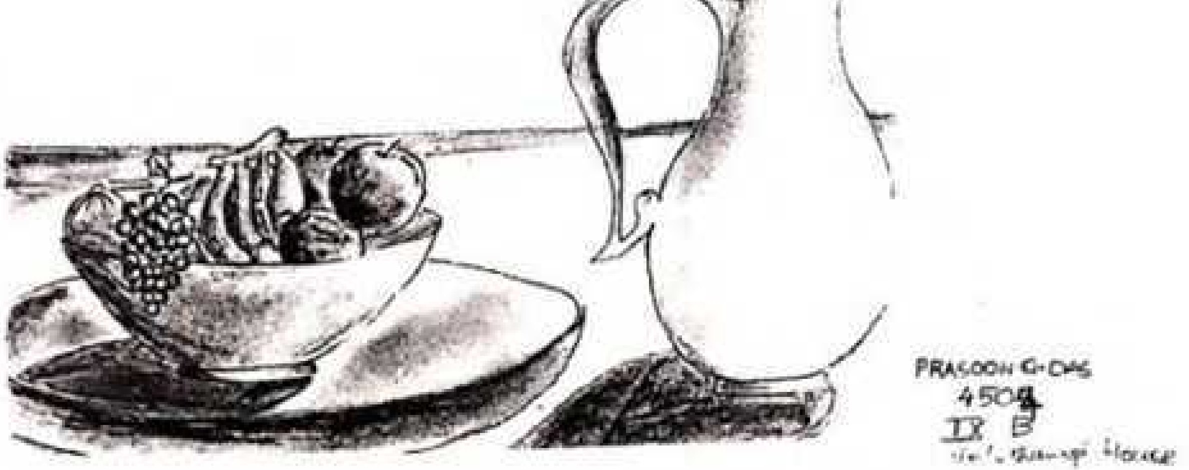

അഖിൽ സുദർശനന് ....
ഒരു ബാഷ്പാഞ്ജലി

ജയകൃഷ്ണൻ. കെ. വി
4182/ പട്ടേൽ ഹൗസ്, VIII B

ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു കരയുമെന്റെ കണ്ണുനീർ
തട്ടിക്കളഞ്ഞെന്നെ നീ വിളിച്ചു
നിൻ കരത്തോടു കൈകോർത്തു ഞാൻ
എന്നുള്ളിൽ കുളിരുള്ളൊരലിവായി നീ പെയ്തിറങ്ങി.

വെട്ടമില്ലാതെ വലയുമീയെന്നോട് നീ
ഒട്ടും മടിക്കാതെ കൂട്ടുകൂടി
ദുഃഖമെൻ ചിത്തത്തിലെറിഞ്ഞിട്ട കല്ലുകൾ
നീ ആനന്ദത്തിരയിലൊഴുക്കിവിട്ടു

വിദ്യയിലർജ്ജുനനായിരുന്നു നീ
ധർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ യുധിഷ്ഠിരനും
നന്മ തൻ നിറകുടമായിരുന്നു നീ
തിന്മ തീണ്ടാത്തവനായിരുന്നു.

എന്നിട്ടും എന്തേ ഒരു ദിനം നീ
ഒരു വാക്ക് മിണ്ടാതെ വിട പറഞ്ഞു?
എന്നെയീ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിയിട്ട്
അകലേക്കകലേക്ക് പോയ് മറഞ്ഞു..... ?

എന്നെന്നും ദൈവത്തെ പൂജിച്ചു നീ,
നീ സ്വയം ദൈവത്തിൽ അർപ്പിച്ചിരുന്നു
എന്നിട്ടും എന്തേ എൻ തമ്പുരാനേ
എന്തിനായ് ഈ ഗതി അവനു നൽകി ?

മൊഴിമുത്തുകൾ

വാസിൽ. കെ. കെ
3958/ പ്രസാദ് ഹൗസ്, IX B

ലോകം കണ്ടതിൽ വച്ചേറ്റവും ശക്തമായത് സ്നേഹമാണ്. ഏറ്റവും ലളിതമായതും.

(ഗാന്ധിജി)

സത്യം എത്രതന്നെ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടാലും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.

(ബ്രയന്റ്)

നമുക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും ആത്യന്തികമായി നമ്മെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല.

(കാർലൈൽ)

ഉത്തമ മനുഷ്യന്റെ ഉത്തമ നിമിഷങ്ങളുടെ മുദ്രയാണ് കല.

(ഷെല്ലി)

അന്വേഷണമാണ് ജീവിതം. അന്വേഷണം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ജീവിതം അവസാനിക്കും.

(നിഷേ)

ഉന്നതങ്ങളായ പ്രതീക്ഷകളാണ് നമ്മെ മനുഷ്യരാക്കുന്നത്.

(ടെന്നിസൺ)

സാഹോദര്യം നശിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ നശിക്കുന്നു.

(സ്കോട്ട്)

സ്നേഹത്തിന്റെ തികവിൽ നിന്നും വരുന്നതാണ് വിശുദ്ധി.

(സ്കോട്ട്)

അസാധ്യമെന്ന വാക്ക് വിഡ്ഢികളുടെ നിഘണ്ടുവിൽ മാത്രമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

(നെപ്പോളിയൻ)

ആത്മശാന്തിയുടെ മുന്നിൽ ആയുധശക്തി നിഷ്പ്രഭമാകും.

(മഹാത്മാഗാന്ധി)

ചെറുകഥ

കോക് ഹൗസ് ട്രോഫി

വരുൺ. ആർ. ആർ
4364/ വള്ളത്തോൾ ഹൗസ്, VII B

അന്നുരാത്രി ഞാൻ ആഹാരം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട് അച്ഛനോടും അമ്മയോടും ഗുഡ്നൈറ്റ് പറഞ്ഞിട്ട് കിടന്നു. എന്റെ മനസ്സിൽ നിറയെ സ്വർഗ്ഗമായിരുന്നു. ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. സുഖം നിറഞ്ഞ സ്വർഗ്ഗം ആയിരുന്നു എന്റെ അന്നത്തെ സ്വപ്നം.

സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള ബസ്സിൽ ഞാൻ കയറി. ബസ്സിൽ ആളുകൾ കുറവായിരുന്നു. ഞാൻ മുൻവശത്തെ സീറ്റിൽ തന്നെ കയറിയിരുന്നു. അരമണിക്കൂർ കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തി. ഞാൻ ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങിനടന്നു. പോകുന്ന വഴിയെല്ലാം ഐസ്ക്രീം കൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. എവിടെയും എപ്പോഴും നല്ല സുഗന്ധമായിരുന്നു.

ഞാനൊരു ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. ഞാൻ ആ സുന്ദരമായ സ്കൂളിന്റെ ഭാഗമായി. എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയം അവിടുത്തെ കായികമേളകളിലാണ്. ആ സ്കൂളിൽ പഠിത്തം എന്നു പറയുന്നതേയില്ല. അവിടെ എപ്പോഴും കളിയും പാട്ടുമൊക്കെയാണ്. അവിടെ ആറ് ഹൗസ്സുകളുണ്ട്. നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഹൗസ്സിൽ ചേരാം. അവിടുത്തെ മിക്ക കായികമേളകളിലും ഞാനാണ് മുമ്പൻ. ഞാൻ എല്ലാത്തിനും ഒന്നാമനായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ എന്റെ ഹൗസ്സും മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു.

സ്കൂൾ അടയ്ക്കാറായപ്പോൾ വാർഷിക ദിനം വന്നെത്തി. അതിൽ ഏറ്റവും നല്ല ഹൗസ്സിന്റെ കോക് ഹൗസ്സ് ട്രോഫി എന്റെ ഹൗസ്സിനാണ് എന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. പക്ഷെ അതു കിട്ടിയത് വേറെ ഹൗസ്സിനാണ്. അത് അറിഞ്ഞ ഞാൻ അത്ഭുതവും സങ്കടവും കൊണ്ട് അലറിക്കരഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് ആരോ എന്നെ ഒരു അടി അടിച്ചു. കണ്ണുതുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ അത് അമ്മയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ എനിക്കു പറ്റിയ അമളി മനസ്സിലാക്കിയത്. ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടതായിരുന്നു. എങ്കിലും കോക് ഹൗസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ട വേദനയിൽ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി കരഞ്ഞു.

തത്തമ്മയോട്** ...

രാഗേഷ്. ആർ
4317/വി. കെ. കെ. എം. ഹൗസ്, VII A

തത്തേ തത്തേ തത്തമ്മേ
തത്തിക്കളിക്കാൻ പോരുന്നോ?
താഴത്തെ മഠത്തിലെ തത്തേ
എത്ര മനോഹരി തത്തേ നീ !

ഓലത്തുമ്പിൽ ആടിരസിക്കും
ഓലക്കാലിൽ ചൂളമടിക്കും
വിത്തുകൾ തിന്നു കൊഴുത്താ
വിത്തിനുടയൻ വന്നാലുടനെ
പാറിയൊളിക്കും തത്തമ്മേ !

എന്നോടൊപ്പം പോരുന്നോ ?
എന്നുടെ നെല്ലറ കാട്ടീടാം
നമ്മുടെ തോപ്പുകൾ ചുറ്റീടാം
തത്തേ തത്തേ തത്തമ്മേ
തത്തികളിക്കാൻ പോരുമോ ?

ഒരു ചാലുഴുതില്ല

നിസാമുദ്ദീൻ അക്ബർ
4335/വി. കെ. കെ. എം. ഹൗസ്, VII B

ഒരുചാലുഴുതില്ല, ഒരു വിത്ത് വിതച്ചില്ല
താനേമുളച്ചതു പൊൻതകര
ഒരുനാളൊരുവട്ടി, രണ്ടാംനാൾ രണ്ടു വട്ടി
മൂന്നാം നാൾ മൂന്നുവട്ടി തകര നുള്ളി

അപ്പൂപ്പനമ്മാവൻ അയലത്തെ കുഞ്ഞമ്മാൻ
വടക്കേലെ നാണിക്കും വിരുന്നൊരുക്കി
ഉപ്പിട്ട് മുളകിട്ട് വെങ്കലക്കലത്തിൽ
തകര പറിച്ചൊരു കറിയുണ്ടാക്കി

കുംഭം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തകര കരിഞ്ഞുണങ്ങിപ്പോയി
ഇനിയെന്തുചെയ്യും പെരുംകുടലേ ?
ആറാറുമടക്കിട്ട് അറുപത് കുരുക്കിട്ടി
ട്ടനങ്ങാതെ കിടന്നോ പെരുംകുടലേ

ഫൗൾ ക്വിസ്

വിഷ്ണു പ്രസാദ്
4093 / പട്ടേൽ ഹൗസ്

1) ആദ്യ റസ്‌ലിംഗ് ചാമ്പ്യൻ ?

ഉ: ഭീമൻ

2) ഹൈജംപിൽ ലോകറിക്കാർഡിനുടമ?

ഉ: ഹനുമാൻ

3) ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി ഫെൻസിങ്ങിൽ സ്വർണ്ണം നേടിയ മലയാളി വനിത?

ഉ: ഉണ്ണിയാർച്ച

4) ഒരു കായിക താരത്തിനു ഇന്ത്യയിൽ ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉയർന്ന ബഹുമതി ?

ഉ: കോഴ

5) കേരളത്തിലെ പ്രധാന കായിക വിനോദം ?

ഉ: കാലുവാരൽ

6) നിയമസഭയിൽ അഞ്ചു വർഷം കൂടുമ്പോൾ നടക്കുന്ന കളികൾ ?

ഉ: കസേരകളിയും, വടംവലിയും

7) ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പഴയ കളി ?

ഉ: ഒളിച്ചുകളി

8) ആദ്യത്തെ മലയാളി ഒളിമ്പ്യൻ ?

ഉ: ഒളിമ്പ്യൻ അന്തോണി ആദം

9) ഷൂട്ടിംഗിൽ ഇന്ത്യയുടെയും പാകിസ്ഥാന്റെയും പ്രധാന മത്സരവേദി ?

ഉ: കാർഗിൽ

10) ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ സി. ഡി. ഉടമ ?

ഉ: മഹാവിഷ്ണു

ലേഖനം

മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ ?

സ്വാതികൃഷ്ണൻ. എസ്
4258, VIII B

മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം എല്ലായുദ്ധങ്ങൾക്കും അറുതിവരുത്താനുള്ള യുദ്ധമാണെന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ഭീകരമായ മറ്റൊരു മനുഷ്യ കുരുതിയുടെ വിത്തുവിതക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

ലോകമാകെ ചാമ്പലാക്കാനുതകുന്ന സൈനിക ശക്തിയും യന്ത്രോപകരണങ്ങളും ഒരുക്കിവച്ചിട്ടാണ് ജർമ്മനി ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടത്. ശക്തമായ ആയുധങ്ങൾ ജപ്പാനും കൂട്ടിനുണ്ടായിരുന്നു. മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ യൂറോപ്പിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഹിറ്റ്ലറുടെ കൈപ്പിടിയിലായി. ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ജപ്പാനുമുമ്പാകെ അടിയറവ് പറഞ്ഞു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അന്നോളമുള്ള നേട്ടങ്ങളെല്ലാം വിനാശത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കാനാണ് ജർമ്മനിയിലെ ഹിറ്റ്ലർ ഉപയോഗിച്ചത്. ജർമ്മനിയിലെ തടങ്കൽ പാളയങ്ങളിൽ മാത്രം ലക്ഷങ്ങളാണ് നൊന്തു നൊന്തു നീറി നീറി മരിച്ചത്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ ദശലക്ഷങ്ങൾ ജീവനൊടുക്കി. നാടും നഗരവും വെന്തുവെണ്ണീറായി. ഏഷ്യയിൽ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് രണ്ട് വൻ നഗരങ്ങൾ ചാമ്പലായി മാറി. ലക്ഷങ്ങൾ ഉരുകി മരിച്ചു. അണുബോംബിന്റെ വൻ നേട്ടങ്ങൾ !

രണ്ട് മഹായുദ്ധങ്ങൾ ഏൽപ്പിച്ച മുറിപ്പാടുകൾ ഇനിയും മാഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും മറ്റൊരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഇടിമുഴക്കം കേട്ടു തുടങ്ങി. അമേരിക്കയുടെ ആദ്യത്തെ ഇര ഇറാനായിരുന്നു.

മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലേക്ക് വഴി തെളിച്ചേക്കാവുന്ന സംഭവപരമ്പരകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാൻ അമേരിക്കയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്തൊക്കെയാണെന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചിട്ടും റഷ്യയും മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ശീതസമരത്തിന് അറുതിവന്നില്ല. ഇരുചേരികളും ആയുധസംഭരണവും സൈനിക പരിശീലനങ്ങളും തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ശീതസമരത്തിനും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചേരിപ്പോരിനും അന്ത്യം കുറിച്ചുകൊണ്ട് ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകർന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യയുടെ പതനം ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളിൽ സാരമായ മാറ്റം വരുത്തി. സമ്പത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും നാടായ അമേരിക്കയുടെ സൈനികശക്തിയെ നേരിടാൻ കെൽപ്പുള്ള മറ്റൊരുരാഷ്ട്രം ഭൂമുഖത്തില്ലെന്നായി. കഴിഞ്ഞ കുറേ പതിറ്റാണ്ടുകളായി അമേരിക്ക ആയുധഗവേഷണങ്ങൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുമായി ബഹുകോടികൾ ചിലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി അതിവിദൂരമായ രാജ്യങ്ങളെപ്പോലും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ചുട്ടുചാമ്പലാക്കാനുള്ള ആയുധങ്ങൾ അവർ സ്വന്തമാക്കി. ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുനടക്കുന്ന നേരിയ ചലനങ്ങൾപോലും കണ്ടറിയാനുള്ള ചാരക്കണ്ണുകൾ അവർക്കുണ്ട്. സ്വന്തം സൈനികശക്തിയിൽ ഊറ്റം കൊള്ളുന്ന അമേരിക്ക ലോകാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പടയോട്ടം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആ യാത്രയിലെ ആദ്യത്തെ കാൽവയ്പ്പായിരുന്നു ഇറാഖ്. അവരുടെ അജയ്യമായ സൈനികശക്തി വിജയം കൈവരിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ പ്രതീക്ഷ. ജനകോടികളെ - ഭൂവിഭാഗങ്ങളെ - പ്രേതഭൂമിയായി മാറ്റാനുള്ള കഴിവും അവർക്കുണ്ട്. ! ഇതൊക്കെ ഹിറ്റ്ലറും കൂട്ടരും ചെയ്തതല്ലേ ? പക്ഷേ അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലീകൃതമായില്ല. ചരിത്രം അവർക്ക് മാപ്പുകൊടുത്തില്ല. വാളെടുത്തവന്റെ അന്ത്യം വാളാൽ തന്നെയാവണമല്ലോ ? ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം എന്ന ഭീകര സത്യത്തിനുനേരെ നമുക്കു കണ്ണടയ്ക്കാനാവില്ല. അത് ആസന്നമാണ്. അതിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങൾ ഭാവിചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

ചെറുകഥ

ദുർബലനായ ഹീറോ

രാമു രാജേന്ദ്രൻ
കരിയപ്പ ഹൗസ്, X C

രാവിലെ തന്നെ കുളിച്ചൊരുങ്ങി കോട്ടും സൂട്ടുമൊക്കെയിട്ട് വീട്ടിൽ നിന്നും ഞാനിറങ്ങി. ഇറങ്ങിയയുടൻ കണ്ടത് അടുത്ത വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരി ചൂലുമായി നിൽക്കുന്നതാണ്. ദുഃശകുനം ! ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനിറങ്ങുമ്പോൾ മുന്നിൽ ചൂല്. എന്തായാലും പോക്ക് മാറ്റിവെയ്ക്കാൻ പറ്റില്ല. ആപ്ലിക്കേഷനുകൾ എഴുതി കൈ കഴയ്ക്കാറായപ്പോൾ ഭാഗ്യം കൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഈ ഇന്റർവ്യൂവിന് വിളിച്ചത്. ഇന്റർവ്യൂവിന്റെ തീയതിയും ഭാഗ്യം കെട്ടതാണ്. ഏപ്രിൽ 13-ാം തീയതി.

രാവിലെ തന്നെ താമസിച്ചാണ് ഉണർന്നത്. പത്രം പോലും വായിക്കാൻ പറ്റിയില്ല. ബസ്സിൽ കയറി വേണം പോകാൻ. ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിൽ എത്തുന്നതിന് ഏതാണ്ട് 200 മീറ്റർ അകലത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ബസ് വന്നു. എന്നും 10 മിനിട്ട് താമസിച്ചു വരുന്ന ബസ് അന്നുമാത്രം കൃത്യസമയം. നന്നായൊന്നോടിയാൽ ബസ്സിൽ കയറിപ്പറ്റാം. ഫയലുകളും മറ്റുമായി ഞാൻ ആവുന്നത്രവേഗത്തിൽ ഓടി. ഇല്ല. അങ്ങെത്തുന്നതിമുമ്പ് ബസ്സിനുള്ളിൽ ബെല്ലടിച്ചു. ഞാൻ നടത്തിയ അഭ്യാസപ്രകടനങ്ങൾ ഡ്രൈവർ കണ്ടില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ബസ് പാഞ്ഞുപോയി. അടുത്ത ബസിൽ പോയാൽ കഷ്ടിച്ചു ഇന്റർവ്യൂവിനെത്താം. ഇനി അത് താമസിച്ചാണ് വരുന്നതെങ്കിൽ...... ? ഇല്ല. അതുണ്ടായില്ല. കൃത്യസമയത്ത് ബസ് ഹാജർ. ബസ്സിനുള്ളിലെ തിരക്കുകണ്ടപ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത നിരാശ തോന്നി. ബസ്സിനുള്ളിലേയ്ക്ക് ഞാൻ വലിഞ്ഞുകയറി. സൂചികുത്താനിടമില്ലാത്തിടത്ത് ഇനി ഇവനെക്കൂടി അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യണോ എന്ന ഭാവമായിരുന്നു ബാക്കിയുള്ളവരുടെ മുഖത്ത്. പക്ഷേ ഞാനതൊന്നും കാര്യമാക്കിയില്ല. ഒരു കമ്പിയിൽ കൈ ചേർത്തുപിടിച്ച് ഞാൻ നിൽപ്പാരംഭിച്ചു. ബസ്സ് ഓരോ

ഗട്ടറിൽ വീഴുമ്പോഴും എന്റെ ഓരോരോ ശരീരഭാഗങ്ങളായി നുറുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

എന്റെ തൊട്ടടുത്ത് ഒരു വൃദ്ധൻ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ നിൽപ്പ് കണ്ട് എനിക്ക് സഹതാപം തോന്നി. അത്രയ്ക്കവശനായിരുന്നു അയാൾ. സമയം ബസ്സിനൊപ്പം ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നരമണിക്കൂർ യാത്രയുള്ളതിൽ അരമണിക്കൂറോളം കഴിഞ്ഞു. ഒരു കയ്യിൽ ഫയലും ഒരു കൈ കമ്പിയിലുമായി നിന്നിരുന്ന എന്റെയടുത്ത് കൺടക്ടർ ടിക്കറ്റിനായി കാശ് ചോദിച്ചു. കാശെടുക്കാൻ ഞാൻ പാടുപെടുന്നതുകണ്ടിട്ട് ആ വൃദ്ധൻ എന്നെയൊന്നു സഹായിച്ചു. പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് കാശെടുത്ത് കൺടക്ടർക്ക് കൊടുത്തശേഷം ടിക്കറ്റും ബാക്കിയും വാങ്ങി പോക്കറ്റിലിട്ടുതന്നു. അതിനുശേഷം വീണ്ടും കമ്പിയിൽ ചാരി നിൽപ്പാരംഭിച്ചു. ഞാൻ നന്ദിപൂർവ്വം അയാളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. അടുത്ത സ്റ്റോപ്പിൽ വണ്ടി നിർത്തിയപ്പോൾ അടുത്ത സീറ്റിലിരുന്നയാൾ എഴുന്നേറ്റുപോയി. ഇരിക്കാൻ സീറ്റുകിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ ഞാനും എന്റെയുടുത്തുനിന്ന മൂന്നുപേരും മത്സരിച്ച് സീറ്റിലേക്കുനീങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഒളിമ്പിക്സിൽ പോൾവാൾട്ട് ചാടിക്കടക്കുന്നതുപോലെ ആ വൃദ്ധൻ എന്നെയും മറ്റു മൂന്നുപേരെയും മറികടന്ന് സീറ്റിലെത്തി. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് അയാളുടെ ശാരീരികക്ഷമതയിൽ വന്നമാറ്റം കണ്ട് ഞാൻ വാപൊളിച്ചുപോയി. സമയം വീണ്ടും ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ എനിക്കിറങ്ങേണ്ട സ്റ്റോപ്പും വന്നെത്തി. ഞാനിറങ്ങിയപ്പോൾ ആ വൃദ്ധൻ ജനാലയിൽക്കൂടി തലയിട്ട് എന്നെനോക്കി ഒരു കള്ളച്ചിരി ചിരിച്ചു.

ഓട്ടോയിൽ കയറിവേണം ഇന്റർവ്യൂവിന് എത്താൻ. അതിനുമുമ്പ് എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിക്കഴിക്കാം എന്നുകരുതി അടുത്തുള്ള തട്ടുകടയിൽ നിന്ന് ചായയും വടയും വാങ്ങിക്കഴിച്ചു. കാശുകൊടുക്കാനായി പോക്കറ്റിൽകൈയിട്ടപ്പോഴാണ് എന്റെ കാശിപ്പോൾ മറ്റാരുടെയോ കൈയ്യിലാണെന്ന സത്യം എനിക്കുമനസ്സിലായത്. എന്റെ പരുങ്ങൽ കണ്ട കടക്കാരന് കാര്യം മനസ്സിലായി. സുരേഷ്ഗോപിയുടേയും മമ്മൂട്ടിയുടേയും സ്റ്റണ്ടു സിനിമയിലെ ഡയലോഗുകൾ അയാൾ വലിയ വായിൽ വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങി. ചുറ്റുംനിന്ന എല്ലാവരുടേയും കണ്ണുകൾ എന്നിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ വിളറിവെളുത്തു വിയർത്തുപോയി. ബസ്സിനുള്ളിൽ കണ്ട ആ വൃദ്ധൻ സഹായിച്ച രംഗങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ മിന്നിമറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവസാനം അയാളുടെ മുഖത്ത് കണ്ട കള്ളച്ചിരി മനസ്സിൽ അമിട്ടുകത്തിക്കുന്ന പ്രതീതിയുണർത്തിക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഹീറോ വില്ലനായി മാറുന്ന ആ നിമിഷത്തെ നേരിടാനാവാതെ ഞാൻ പകച്ചുനിന്നു.

■

ചെറുകഥ

'ഈ ജീവിതം എത്ര സുന്ദരം!! '

നിർമ്മൽ മാത്യൂസ്
4181 / VIII B, പട്ടേൽ ഹൗസ്

അവിടുന്നും ഇവിടുന്നും കടം വാങ്ങി എന്റെ ജീവിതം നശിക്കുമെന്നായ കാലം. റോഡിൽ എന്നെ കണ്ടാൽ നാട്ടുകാർ കല്ലെടുത്ത് എറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു അമ്പലത്തിൽ നിന്നും കൈയ്യിൽ കിട്ടിയത് മോഷ്ടിച്ച് ഞാൻ നാടുവിട്ടു. രാത്രി കിട്ടിയ ബസ്സ് രാവിലെ എവിടെയോ എത്തി. ഞാൻ അവിടെ ഇറങ്ങി. കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണം കൊണ്ട് ഒരു വീട് വാടകയ്ക്ക് എടുത്തു. ഒരു ചെറിയ കടയും തുടങ്ങി. നല്ല കച്ചവടം കിട്ടി തുടങ്ങി. ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷെ ആ സന്തോഷം അധികം നീണ്ടു നിന്നില്ല. എന്റെ ബുദ്ധിമോശം കാരണം കൈയ്യിലെ കാശു തീർന്നു. സാധനങ്ങളില്ലാതെ കച്ചവടവും പൊട്ടി. ഞാൻ പിന്നെയും പഴയതുപോലെ കടം വാങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കടത്തിനു മീതെ കടമായി. എന്റെ ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥവും ഇല്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ഒരുങ്ങി.

എന്റെ ആദ്യ ശ്രമം ഉത്തരത്തിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി ചാവുക എന്നതായിരുന്നു. കഴുക്കോലിന്റെ ബലക്കുറവു മൂലം ഞാൻ കഴുക്കോലൊടിഞ്ഞ് താഴെ വീണു. നടുവിന് നല്ല വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസത്തിനു ശേഷം ഞാൻ പറമ്പിലെ മരത്തിൽ തൂങ്ങി മരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കയർ ഒരു കൊമ്പിൽകെട്ടി മറ്റേ അറ്റം കഴുത്തിലിട്ടതും ആരോ വിളിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ, അതാ അവിടെ ഞാൻ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വീടിന്റെ മുൻപിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നു. എന്റെ മരണം അമ്മയെ ദുഖിപ്പിക്കുമെന്നറിഞ്ഞ ഞാൻ മരത്തിൽ നിന്ന് താഴെ ഇറങ്ങി വീട്ടിലെത്തി.

പിറ്റേ ദിവസം അവരെ യാത്രയാക്കിയ ശേഷം ഞാൻ പാലിൽ വിഷം കലക്കി മരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ഗ്ലാസ് പാലിൽ ഒരു ചെറിയ കുപ്പി വിഷം കലർത്തി മരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആരോ വാതിലിൽ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടത് ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തിനെയാണ്. അയാൾ മേശപ്പുറത്തു വച്ചിരുന്ന പാല് എടുത്തു കുടിച്ചു. അയാൾ അതാ കിടക്കുന്നു താഴെ. അയാളെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിച്ചു. കടം മേടിച്ച് ആശുപത്രിയിലെ പണമടച്ചു. കടം മേടിച്ച കാശും അങ്ങനെ തീർന്നു.

ഞാൻ പിന്നെ ഞരമ്പ് മുറിച്ച് മരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ദയനീയമായ കരച്ചിൽ കേട്ടു. ഞാൻ പിൻവാതിൽ തുറന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ അതാ ഒരു കൊച്ച് പെൺകുട്ടി. അവളുടെ കൈയ്യിൽ ഇങ്ങനെയെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഞാൻ അതിനെ എടുത്തു കൊണ്ട് തൊട്ടടുത്ത വീട്ടിലെ ശ്രീദേവി എന്ന വയസ്സിയായ ചേച്ചിയുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. ഞാൻ മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യനെ ചാവാനും സമ്മതിക്കില്ല. വൃദ്ധയായ അവർ ആ കുഞ്ഞിനെ സന്തോഷത്തോടെ ഏറ്റു വാങ്ങി. പകരം അവരുടെ ഏക സമ്പാദ്യമായിരുന്ന രണ്ടു പശുക്കളെയും മൂന്നു ആടുകളെയും എട്ടു കോഴികളേയും എനിക്കു തന്നു. അധികം വൈകാതെ അവർ അസുഖം ബാധിച്ച് മരണമടഞ്ഞു. കുഞ്ഞ് പിന്നെയും എന്റെ തലയിലായി. പക്ഷെ ഇപ്രാവശ്യം അതിന്റെ ചിരിയും കളിയും എന്നെ ഉത്സാഹഭരിതനാക്കി. പാലും മുട്ടയും വിറ്റു കിട്ടുന്ന പൈസ വച്ച് ഞാനും അവളും സുഖമായി ജീവിച്ചു.

ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് 26 വയസ്സായി. അവളെ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചൊരു ഡോക്ടറാക്കി. അവളെന്റെ കടങ്ങളൊക്കെ വീട്ടി. ഞാൻ അവളോട് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. "മോളെ, ഈ ജീവിതം എത്ര സുന്ദരം"! അവൾക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല. കാരണം അവൾക്ക് പഴയതൊന്നും അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാനും അവളും ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം ആഘോഷിച്ച് രസിക്കുന്നു.

ഹാസ്യം

മൊബൈൽ സന്ദേശങ്ങൾ

വിപിൻ. വി. എം
കരിയപ്പ ഹൗസ്, IX B

1. ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനഘട്ടം. മൂത്തമകൻ ശവശരീരത്തിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്ക് തുണി വലിച്ചിട്ടു. ശവപ്പെട്ടി അടച്ച് കല്ലറയിലേക്കിറക്കി. മക്കളുടെ തേങ്ങലുയർന്നു. പെട്ടെന്നാണ് അച്ഛന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് സംഗീതമുയർന്നത്. 'മന്മഥ രാസാ- മന്മഥരാസാ' ...... അത് അച്ഛന്റെ മൊബൈൽ ഫോണിലെ റിംഗ്ടോണായിരുന്നു.

2. "റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിലെ കളക്ഷൻ വളരെ മോശമാ. അവിടെ നിന്ന് കുറേപ്പേരെ ട്രാൻസ്പോർട്ട് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് വിട് .... കൂടുതൽ ഹാൻഡിക്യാപ്ഡ് ആയിട്ടുള്ളവരെവേണം ആശുപത്രിയിൽ ഇരുത്താൻ. ഹെഡ്ഓഫീസിൽ ബാക്കിയുള്ളവരെ മുഴുവൻ പള്ളിപ്പെരുന്നാളിന് വിട്ടേക്ക്..... ഓക്കേ... ഓക്കേ... കളക്ഷനാവുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് വിളിക്കണേ .... ശരി ... നിർത്തട്ടെ..." യാചകനിരോധനമേഖലയിലെ മൊബൈൽഫോൺ സന്ദേശം ഇങ്ങനെപോകുന്നു.

3. നമ്പൂതിരിയും ഒരുമൊബൈൽ ഫോൺവാങ്ങി. ആദ്യമായി വേളിയെത്തന്നെ വിളിച്ചുകളയാം. നമ്പൂതിരി ഭാര്യയുടെ മൊബൈൽ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. നമ്പൂതിരി ഭാര്യയുടെ മൊബൈൽ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. നിങ്ങൾ വിളിച്ചയാൾ പരിധിക്ക് പുറത്താണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പ്രതികരിക്കുന്നില്ല എന്നായിരുന്നു മറുപടി. നമ്പൂതിരി ഫോൺ നിർത്തി സ്വയം പറഞ്ഞു. "അവൾ പരിധിക്ക് പുറത്താവുകയും പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത നിലയ്ക്ക്, ഇനി പുതിയൊരു വേളിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. അല്ലാതെന്താ ചെയ്ക? ശിവ ശിവ !"

The New Entrants

Shivaji House - Cock House (Senior)

Patel House - Cock House (Junior)

Tagore House - Cock House (Sub-Junior)

ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

രാക്ഷസത്തിരകളുടെ നിഴലിൽ...

കിരൺ. എസ്. പടിയറ
3919/ ശിവജി ഹൗസ്, XI C

നിങ്ങൾക്കെന്നെ അറിയാമായിരിക്കും. ഈ കഴിഞ്ഞ ദിനങ്ങളിൽ ഞാൻ മാധ്യമങ്ങളിലും പത്രങ്ങളിലും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. അതിനുകാരണവുമുണ്ട്. ഒരു വലിയ ദുരന്തത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നെങ്കിലും രക്തസാക്ഷിയാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ട ചുരുക്കം പേരിൽ ഒരാളാണ് ഞാൻ. ഞാൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതെന്തിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് ഏവർക്കുമറിയാം. അതെ നിമിഷങ്ങൾക്കകം ലോകമൊട്ടാകെ വിറകൊള്ളിച്ച സുനാമിത്തിരകളെക്കുറിച്ചു തന്നെ.

അന്ന് കടൽ പതിവുപോലെ ശാന്തമായിരുന്നു. ഉദയസൂര്യൻ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ എത്തിനോക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും രാത്രി മീൻപിടിക്കാൻ പോയ ബോട്ടുകൾ തിരികെ വന്നിരുന്നു. പിന്നെ നഴ്സറി പള്ളിക്കൂടം വിട്ട പ്രതീതിയായിരുന്നു. അവിടെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ആളുകൾ വന്നുനിറഞ്ഞു. ക്രിസ്മസിനെകുറിച്ചുള്ള മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മകളും, കയ്പ്പേറിയ പരാജയങ്ങളും അയവിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടരേയും കാണാം. സമയം കഴിയുംതോറും ആളുകളുടെ എണ്ണം കൂടിവന്നു. അവരിൽ കുട്ടികൾ മുതൽ കാഴ്ചയും കേൾവിയും നഷ്ടപ്പെട്ട കിഴവന്മാർ വരെയുണ്ട്.

അവരിൽ പലരും പല വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. കുട്ടികൾ അങ്ങിങ്ങായി തിരകളിൽ കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അന്തരീക്ഷ താപനില മെല്ലെ ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഉത്സാഹത്തിന് കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പെട്ടെന്നാണത് സംഭവിച്ചത് . കടലിലെ വെള്ളം ക്രമാതീതമായി ഉൾക്കടലിലേക്ക് വലിഞ്ഞു. അതൊരു രണ്ടുകിലോ മീറ്ററോളം വലിഞ്ഞു. അപ്പോൾ കടലിന്റെ അടിത്തട്ട് വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പകച്ചുനിന്നു. കുറേപേർ അലമുറയിട്ടുകൊണ്ട് ചിതറിയോടി. മറ്റുകുറേ പേർക്ക് ഇതൊരു ഹരമായിരുന്നു. ജീവൻ ഞാണിൻമേലാടുമ്പോഴും കടൽത്തട്ടിലെ വസ്തുവകകൾ എടുക്കുന്നതിനായും കുറേപേർ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ എല്ലാശ്രമങ്ങളും അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു.! മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകൾക്കുമപ്പുറം ആരോടോ പ്രതികാരദാഹവുമായി എന്നപോലെ രാക്ഷസത്തിരകൾ കരയോടടുത്തിരുന്നു.

രാക്ഷസത്തിരകളുടെ നിഴലിൽ...

ഒരുനിമിഷം ! മനുഷ്യരും, കെട്ടിടങ്ങളും തുടങ്ങി എല്ലാ സാധനസാമഗ്രികളും ചുഴറ്റി എറിയപ്പെട്ടു. വരുണദേവന് ഭ്രാന്തുപിടിച്ചതുപോലെയായിരുന്നു പിന്നെയങ്ങോട്ട്. ആയിരക്കണക്കിന് ജീവൻ തകർത്തെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സാഗരം താണ്ഡവനൃത്തമാടി. നിമിഷങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീണു. കടൽ വീണ്ടും ശാന്തമായി. പക്ഷെ അശാന്തമായ ഒരായിരം ഹൃദയങ്ങളുടെ നിലവിളികൾ അവിടമാകെ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിഷ്കരുണം പതിനായിരങ്ങളുടെ ജീവൻ കൈയിലെടുത്തിട്ടും ഒരു പുച്ഛം കലർന്ന ചിരിയോടുകൂടെ കടൽ വീണ്ടും ആർത്തിരമ്പി.

വിധിയുടെ ക്രൂരമായ വിളയാട്ടം കൊണ്ട് മൂടന്തനായിപ്പോയ എന്നെ എന്റെ ദൈവങ്ങൾ തുണച്ചു. കടൽക്കരയിൽ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും അനിയനോടുമൊക്കെ ഒരവധിദിവസം പങ്കിടാനെത്തിയതാണ് ഞാൻ. ബഹളത്തിനിടയിൽ ആരോ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഓടിക്കോ കടൽ കയറുന്നു. ജീവനെടുത്തുപിടിച്ചും കൊണ്ട് ഞാൻ സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് ഓടി. കുറേ ഓടിക്കഴിഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന വരാരും ഇല്ല. അവർ നിന്നിരുന്നിടത്ത് കടൽ മാത്രം. അല്പനേരം കരയാൻ പോലുമാകാതെ പകച്ചുനിന്ന ഞാൻ അടുത്തുകണ്ട തെങ്ങിലേക്ക് കയറിപ്പറ്റി. സകലദൈവങ്ങളേയും അലമുറയിട്ടു വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. സാവധാനം എന്റെ ബോധം മറഞ്ഞു. പിന്നീടെനിക്ക് ബോധമുദിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ആശുപത്രിക്കിടക്കയിൽ ആയിരുന്നു. എന്നെപ്പോലെ അനാഥരായ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ നടുവിൽ. എന്റെ കരച്ചിൽ ഉയർന്നില്ല. ആ തിരമാലകൾ മനുഷ്യമനസ്സുകൾക്ക് സമ്മാനിച്ചത് മറക്കാനാവാത്ത മുറിവുകളാണ്. ഇനിയൊരിക്കലും ഇതുപോലൊരു ഭീകരത ഭൂമിയിൽ ഉടലെടുക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ ഈശ്വരനോട് ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കാത്തിരുപ്പ്......

ചെറുകഥ

ബേസിൽ. ജോൺ. സി
3712/ രാജാജി ഹൗസ്, XII B

അങ്ങനെ രഘുറാമിന്റെ ഭാര്യയുടെ ആസ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്.

മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ അപ്പോഴും ആ വിമാനം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. രഘുറാം ഒരു സൈനികനായിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ ജവാൻ. രഘുറാം ഓരോ അവധിയ്ക്ക് വീട്ടിൽ വരുമ്പോഴും ജമ്മുവിൽ നിന്ന് തിരുവനന്തപുരം വരെ നീളുന്ന ട്രെയിൻ യാത്രയുടെ ക്ലേശങ്ങളെ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയോട് വിശദമായി പറയുമായിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ അവളുടെ മറുപടി പെട്ടെന്നായിരുന്നു.

ഏട്ടാ, ഏട്ടന് ഒരു വിമാനത്തിൽ കയറി വന്നുകൂടെ ?

സ്വന്തം ഭർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹ ബഹു മാനങ്ങൾക്കു പുറമേ സ്വന്തം ഭർത്താവ് വിമാന ത്തിലാണ് ലീവിന് വരുന്നതെന്ന് നാലാളോട് പറയാനുള്ള ആഗ്രഹം ഏതൊരു ഭാര്യയേയും പോലെ അവൾക്കും കാണും. ഒരു നാട്ടിൻപുറത്തുകാരിയുടെ ഇത്തിരി പൊങ്ങച്ചങ്ങൾ !

പക്ഷേ നാട്ടിൻപുറത്തുകാരിയായ ആ പാവത്തിനറിയില്ലല്ലോ, ഒരു സാധാരണ ജവാന് കിട്ടുന്ന ശമ്പളം സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പോലും സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ തികയില്ലെന്ന സത്യം. എങ്കിലും സ്വന്തം ഭാര്യയെ വിഷമിപ്പിക്കണ്ടല്ലോ എന്നോർത്ത് അവൻ എതിരായൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പകരം അടുത്ത തവണയാവട്ടെ തീർച്ചയായും ഞാൻ വിമാനത്തിൽ തന്നെ വരും. എന്ന് പറയുക മാത്രം ചെയ്തു.'

അങ്ങനെയിരിക്കെ നിനച്ചിരിക്കാതെ ഒരു അവസരം വന്നുചേർന്നു. രഘുറാം വീട്ടിലേക്ക് വരുന്നു എന്ന സന്ദേശം കൂടെയുള്ളവർതന്നെ വീട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞറിയിച്ചു.

അവൻ വിമാനത്തിൽ നാളെ വീട്ടിൽ എത്തുമെന്ന് വാർത്തകേട്ട ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് ആഹ്ലാദം അടക്കാനായില്ല.

തിരക്കേറിയ ആ വിമാനത്താവളത്തിൽ ആയിരങ്ങളുടെ ബഹളങ്ങൾക്കിടയിലും സ്വന്തം ഭർത്താവിനെകാണാൻ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നു, ഭർത്താവുവരുന്ന വിമാനം ഇപ്പോൾ താഴ്ന്നിറങ്ങുമെന്ന് വിമാന അധികൃതരുടെ പ്രഖ്യാപനം തിരിച്ചറിഞ്ഞ അവൾ സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ കാണാനായി വിശ്രമമുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കോടി. വിമാനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന യൂണിഫോമിട്ട ജവാന്മാരിൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുഖം തിരഞ്ഞ് അവളുടെ കണ്ണുകൾ കുഴഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ ....

അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പട്ടാളക്കാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി ത്രിവർണ്ണപതാകയുടെ ആലിംഗനമേറ്റുവന്നുകിടക്കുന്നആ ശരീരത്തിനു രഘുറാമിന്റെ മുഖമായിരുന്നു. ....

അവസാനത്തെ ഓവർ

ചെറുകഥ

ശ്രീനാഥ്. എച്ച്. എസ്, 4031/ X C

റബ്ബേ! കിടക്കയിൽ നിന്ന് അജ്മൽ അറിയാതെ വിളിച്ചു.

മറ്റൊരുവാക്കും ഉള്ളിലുദിച്ചില്ല. സ്വയം സംസാരിക്കുകയാണോ ? ഉറങ്ങുന്നില്ലേ - അടുത്ത കിടക്കയിൽ നിന്നും സിംരൺ സിംഗിന്റെ ഈണമുള്ള ശബ്ദം വന്നു. "ഏയ് ..." ഉറങ്ങുന്ന അജ്മൽ. "നാളെ .... ലോർഡ്സ്". കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു കൊണ്ട് സിംരൺ പറഞ്ഞു. മുറിയിലെ ഇരുട്ടിലും അവന്റെ മുഖത്ത് തെളിഞ്ഞ പ്രകാശപൂരം അജ്മലിന് കാണാമായിരുന്നു."നാളെ......."സിംരണിന് വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ തടഞ്ഞു. അജ്മലിനും വാക്കുകളില്ലായിരുന്നു. "നമ്മൾ ജയിക്കില്ലേ?"സിംരൺ പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

"ജയിക്കും, ജയിക്കാതെ കഴിയില്ലല്ലോ". തലയിണയിലേക്ക് ചാരിക്കൊണ്ട് അജ്മൽ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. മീൻകാരൻ മമ്മൂട്ടിയുടെ മകന് തീർക്കാനുള്ളത് ചെറിയ കണക്കുകളല്ല. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സ്വപ്നത്തോളം വലിയ കണക്കുകളല്ലേ? ലണ്ടനിലെ തണുത്ത രാത്രിയിൽ ദൂരെ ദൂരെ നിന്നു വന്ന കിനാവിന്റെ കാറ്റുകൾ അവരെ താരാട്ടി ഉറക്കി.

ലോകകപ്പ് ക്രിക്കറ്റിന്റെ ലഹരി പടർന്ന് നിന്ന ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ രാത്രി ഉറങ്ങിയില്ല. പുലരുമ്പോൾ ഫൈനലാണ്. ക്രിക്കറ്റിന്റെ രാജധാനിയായ ലോർഡ്സിൽ രാജസൂയം. ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ പരിശീലകരുടേയും മാനേജർമാരുടേയും തന്ത്രങ്ങളുടെ സൂത്ര വാക്യങ്ങൾ മുറുകെപ്പുറുകി. ഇന്ത്യൻ ടീം മാനേജരോട് പരിശീലകനായ ജോൺഡൈസൻ പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കാണ്

ലോകകപ്പ്. നാളെ ഇന്ത്യ ജയിച്ചാൽ അടുത്തദിവസം ആസ്ട്രേലിയയിൽ ഞാനൊരു ജന്മ ശത്രു വാകും. കാരണം ഡൈസൺ ആസ്ട്രേലിയക്കാരനായിരുന്നു.

ഹിൽറ്റൺ ഇന്റർകോണ്ടിനന്റൽ ഹോട്ടലിലെ രാജകീയാഡംബരം നിറഞ്ഞ മുറിയിൽ തന്റെ ലാപ്-ടോപ്പിന് മുമ്പിലിരുന്ന് ആസ്ട്രേലിയയുടെ പരിശീലകൻ ബോബ് ഹ്യൂസ് ക്യാപ്റ്റൻ കീത്ത് ഡേവിസിനോട് പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യയുടെ മൂന്നുകുട്ടികളെയാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്.. അജ്മൽ, ആസിഫ്, സിംരൺ. പിന്നെ പയ്യൻ സ്പിന്നർ ലിൺദോ. വർഷ ങ്ങളുടെ അനുഭവസമ്പത്തും അസാധാരണമായ നേതൃത്വഗുണമുള്ള ഡേവിസിനെ ഹ്യൂസിന് വിശ്വാസമായിരുന്നു.

അജ്മലിന് ഉറക്കം വന്നില്ല. കൃത്യമായ ഉറക്കമാണ് ഫിറ്റ്നസിന് ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമെന്നാണ് ഡൈസൺ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ രാത്രി ഉറക്കം അനുഗ്രഹി ക്കുന്നില്ല. ഉള്ളിൽ

ഓർമ്മകൾ കടൽത്തിരകൾ പോലെ കയറി വരുന്നു. മീൻകാരൻ മമ്മൂട്ടിയുടെ മകൻ നാളെ ലോർഡ്സിൽ ലോകകപ്പ് ഫൈനൽ കളിക്കുകയാണ്. വൻനഗരങ്ങളിലെ വ്യവസായിമാരുടെയും പ്രൊഫസർമാരുടെയുംബ്യൂറോക്രാറ്റുകളു ടേയും രാജരക്തമുള്ളവരുടേയും മക്കൾക്ക് മാത്രം എത്താവുന്ന ഇടത്തിൽ ഇന്ത്യയെ ന്നെഴുതിയ നീലക്കുപ്പായവും അണിഞ്ഞ് മമ്മൂട്ടിയുടെ മകൻ നാളെ ബാറ്റുമേന്തി ഗ്രൗണ്ടിൽ നിൽക്കും. എപ്പോഴോ അവൻ ഉറങ്ങി. ഓർമ്മയുടെ മഞ്ഞ് കണികകളിൽ അവന്റെ സുഷുപ്തി ഗാഢമായി.

തുടക്കം അവന് ഓർമ്മയുണ്ട്. പഴയൊരു ക്രിക്കറ്റ് പന്തായിരുന്നു. തയ്യൽ വിട്ട് വയറ് പാടിയ ഒരു കോമാളിപ്പന്ത്. അത് സ്കൂൾ മൈതാന ത്തിനരികിൽ പുല്ലുകൾക്കിടയിൽ അത് ഒളിച്ച് കിടക്കുകയായിരുന്നു. വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ബാപ്പ കാണാതെ അത് തയ്ച്ചുറപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചത് ഉമ്മയായിരുന്നു.

മധുര സ്വപ്നങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ നിന്നും അജ്മൽ ഉണർന്നു. ലോർഡ്സിലെ വിധിദിനം വാതിൽപ്പടിയിൽ നിൽക്കുന്നു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ലോർഡ്സിലായിരിക്കും. ഹോട്ടലിൽ നിന്നും മിനിട്ടുകളുടെ ദൂരമേയുള്ളൂ.

ലോർഡ്സ്, ലോകത്തെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ ക്രിക്കറ്റ് ഗ്രൗണ്ട്. മഹാമന്ദിരങ്ങളും ചത്വരങ്ങളും രാജപാതകളും ഉദ്യാനങ്ങളും നിറഞ്ഞ ലണ്ടന്റെ വടക്കു - പടിഞ്ഞാറായി സെന്റ് ജോൺസ് വുഡിൽ രാജകീയമായ തലയെടുപ്പോടെ ലോർഡ്സ് നിന്നു.

ടോസ് നേടി ബാറ്റിംഗ് തിരഞ്ഞെടുത്ത ആസ്ട്രേലിയയുടെ ഓപ്പണർമാരായ ഹെയ്ഡൻ ത്തും ജോൺസും ഗ്രൗണ്ടിലേക്കിറങ്ങിയതോടെ നിലക്കാത്ത കൈയടി ഉയർന്നു. ഓപ്പണിംഗ് ഓവർ എറിയാനായി അജയ്‌രാജ് ശർമ്മ നിന്നു. പതിനഞ്ച് ഓവർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സ്കോർബോർഡിൽ വിക്കറ്റ് നഷ്ടമാവാതെ 102 റൺസ് രേഖപ്പെടു ത്തിയിരുന്നു. 16-ാം ഓവറിൽ മീഡിയം പേസർ സഞ്ജയ് ജോഷിയുടെ മൂന്നാമത്തെ പന്ത് ഹുക്ക് ചെയ്യുന്നതിനിടെ ജോൺസ് തപസ്‌റോയിയുടെ കൈകളിൽ ഒതുങ്ങി. നേർത്ത ചൂട് ലോർഡ്സിൽ നിറഞ്ഞു. അഞ്ചു വിക്കറ്റുകൾ വീണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 48-ാം ഓവറിൽ ആസ്ട്രേലിയ മടങ്ങുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ വിജയലക്ഷ്യം 50 ഓവറിൽ 282 റൺസായിരുന്നു.

ഉച്ച വെയിലിന്റെ സുഖാലസ്യം നിറഞ്ഞു. ഇന്ത്യ ഇറങ്ങുകയാണ്. ഓപ്പണി ങ്ങിനായി തപസ്‌റോയിയും വിനോദ് ഖന്നയും ഇറങ്ങി. ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നൂറുകണക്കിന് ത്രിവർണ്ണ പതാകകൾ ഉയർന്നു. സ്ട്രൈക്കേഴ്സ് എൻഡിൽ സിദ്നിനൊലാൻ താളാത്മകമായി ബൗളിംഗ് ക്രീസിലേക്ക് ഓടാൻ തുടങ്ങി .പന്ത് അഗ്നേയാസ്ത്രം പോലെ റോയിയെ കടന്ന് പോയി. ഡേവിസിന്റെ സിംഹസ്വരം ഗ്രൗണ്ടിനെ കീറിപ്പിളർന്നു.

ഒരു നിമിഷം .... ലോർഡ്സിന് മരണനിശബ്ദതയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. തപസ് റോയി തരിച്ച് നിന്നു. ഓഫ് സ്റ്റംപ് പിഴുതുകൊണ്ട് നൊലാൻ തന്നെ കടന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. ഇ. എസ്. പി. എന്നിൽ കമന്റേറ്റർ മൈക്കേൻ ഫോർഡിംഗ് പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യ തകരുകയാണ്. സീറോ ഫോർ വൺ. ആദ്യപന്തിൽ തന്നെ ഓപ്പണറെ നഷ്ടപ്പെട്ട ടീം പിന്നീട് കരകയറുകയില്ല. അടുത്ത സ്പെല്ലിൽ ശക്തമായി തിരിച്ച് വന്നുകൊണ്ട് മൂന്ന് വിക്കറ്റുകൾ അടുപ്പിച്ചെടുത്തു. ഇപ്പോൾ സിംരണും അജ്മലും ക്രീസിൽ. മൂന്ന് ബോൾ കൂടി ബാക്കിനിൽക്കെ ഇന്ത്യക്ക് ജയിക്കാൻ 7 റൺസും അജ്മൽ കന്നി സെഞ്ചുറിക്ക് 3 റൺസ് അകലെയും, അടുത്ത ബോളിൽ അജ്മൽ സിക്സറടിച്ച്കൊണ്ട് തന്റെ സെഞ്ചുറി പൂർത്തായാക്കി. ഇന്ത്യക്ക് ജയിക്കാൻ 1 റൺ കൂടി. കാപ്ലാന്റെ അടുത്ത പന്തിൽ 1 റൺ എടുത്ത് കൊണ്ട് അജ്മൽ ഇന്ത്യയെ വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ......

■

കവിത

അഗ്നി

ശരത്ചന്ദ്രൻ. ഇ
നെഹ്റു ഹൗസ്, IX

ഇരുട്ടിൽ തിളങ്ങുമീ തീനാളം
കല്ലുകൾ മുട്ടി ഉണർന്ന നാളം
ജീവന്റെ നാളമായ് കൺമിഴിച്ചു
യുഗ- യുഗങ്ങളായ് മാനവർ
യത്നിച്ചു നേടിയെടുത്തൊരു
ജീവന്റെ സ്വത്തായ ചൂടുനാളം !

ജീവനൊടുങ്ങുന്നീ ജ്വാലയിൽ
ജീവൻ പുലരുന്നീ ജ്വാലയിൽ
ശത്രുവും മിത്രവും ശക്തനും
ഭോഷനും ബുദ്ധിമാനും ഭേദമില്ലാ-
തേവരും എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നീ നാളത്തിൽ
ഈ അഗ്നി .... ഈ ജ്വാല ..... ഈ തീനാളം
ആളട്ടെ, ലോകത്തിൻ ചേതനയായ് !

मेरी मोहब्बत

कमलजीत यादव
3813, XI A

सबकी आँखो में एक सपना है,
एक चेहरा है, जान से प्यारा है,
उसकी मोहब्बत दुनियाँ से ज्यादा है,
जब आँखें बंद ही तो वह फाटक पर आती हैं,
अखियों के पलकों से वह मेरा चैन चुराती है ।

मेरी आँखो में भी है, एक सपना,
सपने मे है एक रूप सुनहरा,
एक चेहरा जो खिला-खिला है,
जिसपे झरोखों की बरखा है ।

पर्दो के पीछे छुपा-छुपा है,
कुछ धुंधला सा सैन्दर्य खिला है,
परी है ना वो, न अप्सरा है,
मिले होट, बस एक बला है,
आँखो की अस्ति नज़र गड़ाए,
कभी शरमाये कभी बल खाये ।

कौन है वह किसको पता है,
आई कहाँ से किसको पता है,
दिल मे रह जाना उसकी अदा है,
नींद चुराना उसकी कला है,
आखिर ये कहाँ की बला है?

ये कैसी बला है मुझको पता है,
हर पल थामा मैंने अपना जिया है,
हर पल उसने मेरा साथ दिया है,
दिल मे खुशी की उमंग लगी है,
क्योंकि मेरे मन में चित्र लगा है,
मुस्काती, जैसी परि है ।

जलते दीप की आग है वह,
गरम है पर शांत है वह,
सागर की एक उफान है वह,
साहस है पर शीत है वह ।

जाने क्यो ऐसा लगता है मुझे,
मैंने न कही देखा है उसे,
पर प्रणय मेरी उसी से है,
मन मे तमन्ना उसी की है,
तमन्ना ही नही, मोहब्बत है मेरी वह ।

अग्नि पुरूष - ए. पि. जे. अब्दुल कलाम

विनीत सिंह 3940 XA

इक्कीसवीं सदी के उभरते नए भारत की जीती जागती तस्वीर तथा भारतीयता के रंग में रंगी, वैज्ञानिक शिरोमणि ए.पी.जे. अब्दुल कलाम हमारे देश के राष्ट्रपति हैं । दक्षिण में रामेश्वरम् के एक साधारण मछुआरा परिवार से राष्ट्रपति भवन तक पहुँचने की उनकी असाधारण उपलब्धि उनकी कुशाग्र बुद्धि लगन मीठा फल है। वह एक महान वैज्ञानिक है, जिन्होंने अपनी तकनी की सैन्य उपलब्धियों से भारत को गौरवान्वित किया है तथा मिसाईल, मैन या अग्नि पुरूष कहलाए ।

अब्दुल-वाहिद जेन्यूल अब्दीन अब्दुल कलाम दक्षिण भारत के एक साधारण परिवार में पैदा हुआ है । उनके पिता रामेश्वरम् में किश्ती चलाया करते थे । इनके पास शिक्षा केलिए पैसा न थे । कॉलेज की शिक्षा के लिए फीस भरने के लिए उनकी बहन को अपने गहने बेचने पडे थे । कलामजी अपने परिवार के पहले सदस्य थे, जिसने कॉलेज की शिक्षा ग्रहण की। इनकी जिंदगी साधारण व्यक्तियों जैसी रही । देश के प्रमुख वैज्ञानिक होने की बावजूद इनके पास केवल दो सूट होते थे तथा एक कमरे के फ्लैट मे रहा करते थे। उन्होंने अपने जीवनी अग्नि की उड़ान मे लिखा है - "यह छोटी सी कहानी मेरे जीवन के साथ खत्म हो जाएगी मेरे पास न धन है, न संपत्ति न मैने कुछ इक्वट्ठा किया है । ऐसा कुछ नही बनाया है, जो एतिहासिक हो, शानदार हो, आलीशा न हो । पास मे कुछ थी वही रखा।"

अग्नि मिसाईल के सफल के बाद डॉ. कलाम अविवारित रहने के कारण अपने माता-पिता की पोता देखने की लालसा को संतुष्ट करने केलिए अग्नि को अपना बेटा बनाया और यह कविता लिखी - "मेरे अवचेतन मन में माता-पिता प्रकट हुए। उनके चेहरे पर मुस्कान थी । उनके अश्रुपूरित नयन मुझे देख रहे थी । वे शक्ति के प्रतीक अपने पोति - 'अग्नि' को कृपा का आशीर्वाद दे रहे थी । अपने निरंतरता पा रहे थी । "

डॉ. कलाम मुसलमान है, पर उनमें धर्म की बू नही आती । उन्हें कुरान पूज्य है तो गीता भी । ये विज्ञान के साधक हैं तो रूद्रवीणा की स्वरलहरी के भी। यह एक सीधे, सच्चे सरल इन्सान हैं । अब तक इनका अविवाहित संसार एक कमरे की सहज सुरुचिपूर्ण सज्जा में सीमित रहा है । वैज्ञानिक होने के साथ वे एक चिंतक व विचारक। भारत को एक कारगार अंतरिक्ष शक्ति बनाने में इनके महत्वपूर्ण योगदान इन्हें देश के सर्वोच्च नागरिक सम्मान "भारत रत्न की उपाधी से. अंलकृत किया जा चुका है । अब इन पर यह धुन सवार हैं कि देश में विज्ञान की शक्ति को तकसीन कर इसे 2020 तक विश्व का अग्रणी राष्ट्र बनाया जाए । अपनी पुस्तक विज़न 2020 में उन्होंने बताया है कि किस प्रकार भारत को विकसित करने चाहते हैं । विज्ञान और प्रौद्योगिकी के मध्यम से शिक्षा का विस्तार कर ये देश को आर्थिक मामलों में आगे बढाना चाहते है।

डॉ. कलाम निश्चित तौर पर अपने पूर्ववर्ती राष्ट्रपतियों से अलग है । क्यों कि ये पहले ऐसे राष्ट्रपति है जो राजनीतिज्ञ न होते हुए भी इस सर्वोच्च पद पर असीन हुए हैं । अब्दुल कलाम के संरक्षण में भारतीय संविधान को भी एक नई दिशा मिल सकती है । देश को गरीबी, अशिक्षा और बेरोजगारी से जूझने के लिए नए शक्ति मिल सकती है । राष्ट्रपति पद की शपथ ग्रहण करने के बाद अपने प्रथम संदेश में इन्होंने भारत को एक विकसीत राष्ट्र बनाने का आंदोलन तुरंत शुरू करने की आवश्यकता बताते हुए महान कवि संत कबीर की अमर वाणी 'कल करें सो आज करे आज करे सो अब' - को उदधृत करते हुए कहा कि देश के समक्ष सीमा पार से चलाई जा रही आतंकवादी गति-विधियाँ आंतरिक झगडे और बेरोज़गारी जैसे कुछ चुनौतियाँ मुँह बाए खड़ी है, और उसका मुकाबला किया जा सकता है ।

डॉ. कलाम जैसे मनीषियों के राष्ट्रपति पद पर असीन हो जाने के बाद यह उम्मीद हो सकती है कि वे देश के सार्वजनिक जीवन में शुचिता एवं स्वच्छता का प्रसार कर पाएँगे । डॉ. कलाम का राष्ट्रपति पद पर नियुक्त होना सुधार की दृष्टि से देश के लिए एक नए युग का सूत्रपात है । आशा है कि वे जन-मानस की आशाओं आंकाक्षाओं पर खरे उतरेंगे तथा राष्ट्रपति पद का गौरव बढा दें। हम उनकी दीर्घायु की कामना करते है।

परिश्रम ही ईश्वर है

रोशन. एस.पी 4487 IX A

परिश्रम ही जीवन का मूल रूप है । यह अत्याधिक महत्वपूर्ण है। काम को पूजा की संज्ञा दी गई है । भगवान कृष्ण में वह शक्ति थी जिस से गीता में कर्म करने की उपदेश दी थी । कर्म करने का अर्थ कोई उपयोगी रचना करना है । ब्रह्मा ने भी परिश्रम के द्वारा ही संसार का निर्माणि किया था । परिश्रम सफलता की कुंजी है । यह नीचे से ऊपर उठने का सर्वोत्तम साधन । यदि छात्र परिश्रम न करें तो सफल नहीं हो सकता है । मज़दूर मेहनत द्वारा ही सड़कों, भवनों और बांधों का निर्माण करते हैं । परिश्रम के द्वारा कुछ भी हो सकता है । मूर्तिकार, चित्रकार, कवि-लेखक परिश्रम के बल से ही अमर हो जाते हैं। आलस्य जीवन के लिए अभिशाप । कहा जाता है -

'ईश्वर भी उनकी सहायता करता है जो अपना स्वयम् करते है।' तभी तो कहा है - 'परिश्रम ही ईश्वर है । '

दुशमन अगर ललकारें तो

सौरव यादव 4379 VIII A

दुश्मन अगर ललकारे तो
हम अच्छा सबक सिखा देंगी।
एक इंच भूमि के बदले मे,
अपने सौ शीस कटवा देंगी ।

माना कि हम गांधी वादी हो
माना गौतम के बैठे हो ।
पर वक्त पड़ा तो हर बच्चा
भगत, आज़ाद बना देंगी ।
हम अच्छा सबक सिखा देंगे ।

अज़मा ले सभी सहारों को
कर ले होड़ हथियारों पर,
सामना रण में होगे,
पेंस की याद दिला देंगी ।
भारत की सेना गौरवशाली
इतिहास साक्षी ही अपना ।

इस बार तुम्हारे कब्जों से
अपना कश्मीर छुडा लेंगी
दुश्मन अगर ललकारे तो
हम अच्छा सबक सिखा देंगी ।

लालच का नतीज़ा

पंखज. एस 4385, IX B

एक गाँव में एक व्यापारी रहता था । वह बहुत ही कंजूस और लालची था। ऐसा लगता था कि लालाच उसे विरासत में मिला था । उसके बाप, दादा, उससे भी बड़े लालची थे । एक दिन उसकी पत्नी ने बाज़र से उसे एक किलो आम लाने को कहा। आमों का नाम सुनते ही उसके कान जन उठे । उसने पत्नी से कहा कि एक किलो आम तो बहुत महँगे आते, पर पत्नी नही मानी तब उसने उसे समझाया और बात को एक किलो की जगह एक आम तक पहुँचा दिया ।

वे फिर एक आम लेने को निकला । बाज़ार में उसने एक बड़ा रसोला आम देखा । दाम पूछने पर दुकानदार ने चार रूपए बताये । उसने दुकानदार से पूछा "क्या मुझे कोई सस्ता आम मिलेगा । दुकानदार ने कहा" दो मील आगे जाने पर तुम्हें सस्ते आम मिलेंगे । आगे गया तो उसे एक रूपये में एक अच्छा आम मिल रहा तो उसे लालच आया और उसने फिर पूछा "क्या मुझे उससे सस्ता आम मिलेगा।"

आमवाले ने कहा "आगे दो मील पर एक बहुत बड़ा आम का बाग है वहाँ तुम्हें मुफ्त में आम मिलेंगे । जब वह बाग में पहुँचा तो उस ने हज़ारों आम के पेड़ देखे । वह एक बडे से पेड़ पर चढ गया और उसने एक बड़ा सा आम तोड़ा, पर अब उसी लालच आ गया और उसने पन्द्रह आम तोड़ लिए । पर इतने सारे आमों को लेकर वह पेड़ से उतर नही पाया और वे फिसलकर पेड़ के पास एक गड्ढे में गिर गया और वहीं उसने प्राण त्याग दिये। लालच ने उसके प्राण ले लिए ।

अँगूर

अभिमन्यु. के. एस 4309, VII A

अंगूर हमारे देश पर कही कही पैदा होता है । पंजाब, उतर प्रदेश और हिमाचल प्रदेश में यह साल में एक बार होता है । परन्तु दक्षिण भारत में अंगूर की दो फसलें होती है । अंगूर के लिए हल्की, भूर भूरी, चिकनी मिट्टी अच्छी है । लोग गरमियों मे अंगूर खाते हैं । इसका रस निकालकर पीते हैं। इस से कीमती शरब भी बनायी जाती है । अंगूर सुखाकर किश्मिश बनाते है । अंगूर में प्रोतिन, चर्बि, खनिजपदार्थ, कार्बोहाइड्रेट, कैलशयम, फोसफरस, लोहा, विटामिन बी सी आदि काफी मात्र में पाए जाते हैं । किशमिश पानी में गलाकर देने से बच्चों के पेट की बीमारी दूर हो जाती हैं ।

बचपन

ईश्वर. आर. पी 4225, VIII A

कभी हँसता कभी रूलाता
ठेरों मित्र बनाता बचपन ।
सबका - प्यारा - दुलार दिलाता
याद सभी को आता बचपन ।

ऊँच - नीच का भेद न करता
प्यार सभी का पाता बचपन ।
अपनी नटखट लीलाओं से,
सबका मन हर्षाता बचपन ।

चिड़ियाधर की सैर कराता
सर्कस भी ले जाता बचपन ।
खेल खिलौने, गुड़िया आदि
बच्चों को दिलवाता बचपन ।

बच्चे जब बूढ़े हो जाते,
छोडे उन्हें जाता बचपन ।
दुखी दिनों मे सूखी दिन की,
याद दिलाने आता बचपन ।

एक किसान का दुःख

फैज़. पी 4118, IX A

क्या आप जानते थे कि भारत में आज़ादी के पहले आधे से ज्यादा प्रतिशत लोग किसान थे । उस समय तो वे लोग अंग्रेज़ों की क्रूरता से पिस रहे थे । और आज जब अंग्रेज लोग नही है तब भी वे लोग पिस रहे हैं । जब आप एक रोटी का टुकडा मुँह में डालते हैं तो आपने क्या सोचा है कि उन्होंने इस के लिए कितने कष्ट उठाए होंगी । आज-कल पानी की कमी, कीडों और पक्षियों से फसल की रखवाली और एक फसल की खाद के लिए पैसा, इन सब गतिविधियों से निपटने से ही एक किसान को अच्छा फसल मिल सकता है । जो किसान इन सब कठिनाइयों से निपट नहीं पाते वे आत्महत्या कर लेते है । आप ने भी समाचार पत्र में भी पढा होगा कि आंध्र प्रदेश और तमिलनाडु में कितने किसानो ने आत्महत्या की है केरल जैसे जगह जहाँ पानी की कोई कमी नहीं, यहाँ भी पिछले साल सूखा पड गया था । हमारे देश के सरकार ने इसके बारे में सोचा और इन समस्या को हल करने में लगे है । आजकल पानी की कमी को निपटने केलिए सरकार ने कई बड़े टैंक बनाए है जो कि बरसात के मौसम में पानी को इस में भरा देगा और ज्यादा पानी भी बरबाद नही होगा । भारतीय सरकार आजकल किसान को खाद और बीज खरीदने के लिए पैसे उदार दे रही है । और फसल की कीडों से नष्ट न होने के लिए रासायनिक पदार्थ किसानो को दे रही है । आज हम देख सकते हैं कि भारत अपने 100 करोड लोगोंके लिए स्वंय फसल बना सकता है । लेकिन अभी भी कई किसान आत्महत्या कर कर रहे है क्यों कि ये अभी भी किसी कारण से दुखी है । उन का दुख हमारा दुख है और हमें उसकी सहायता करनी चाहिए । जो कि सरकार की गलत फैसले से हो सकती है या उनके परिवार के कठिन जीवन के बजह से हो सकता है । तो हमारा यह होता है कि हम उनकी सहायता करे । क्योंकि हमारे देश में पहले से ही किसान को बहुत महत्व दिया गया है । जैसे की महात्मा गाँधी ने कहा है 'जय जवान जय किसान ।'

जिन्दगी के दो पल

कुमार अभिषेक XI A 3845

यहाँ क्या हो रहा?
मुझे क्या पता है ।
कहाँ क्या छूट रहा?
मुझे क्या पता है ।

मेरे साथ कौन है ?
कौन यहाँ है-
किसका साथ मेरे साथ रहा है?

क्या मैं खुद से भी
जोड सका हूँ
क्या कभी मोह तोड
बंधन ज़ोड सका हूँ ?

पीडा में किसी की क्या
हदय क्रीडा रोक रोया
या लोगों की तरह मनाया
या कभी क्या किसीके दुःख ने,
मुझे कचोटा या सताया ?

अगर न तो अपेक्षा क्यों ?
अगर हाँ तो दुरि क्यों ?

लोगों में दोष ढूंढता मैं,
अब अपेक्षा देख भरमाया मैं ।

अगर वर्ताव खला भी है
तो क्या गलत यहाँ न है ?
क्या गलत न किया है मैंने
क्या कोई कर्म भी किया है मैंने

रोज़ खेल यहाँ कोई कम नहीं
लेकिन गलती हम में भी कम नहीं
ताडना देते वो थकते नहीं
तो टेढे बल हम छोडते नहीं
ज़रूरत से पहले हाँ कर
खुद नहीं रो सकेगा ।

जिन्दगी बहुत अधूरी है
सफ़र निरंत नहीं आसान
यदि तू रुक गया, या थक गया
तो सोचना मिट गया ।

मेरा वफ़ादार दोस्त

प्रदीपकुमार 4111, IX A

कई सालों की बात है, जब मैं सिर्फ पाँच साल का था। एक दिन मेरा जन्म दिन था और किसी ने मुझे बधाई नहीं दी। मै सोच रहा था कि किसी को मेरा जन्मदिन याद नहीं है। इसी के कारण उस दिन मैं दुखी मन से अपने स्कूल चला गया।

कक्षा में पहुँचकर भी मैंने किसी से बात नहीं की क्योंकि मैं बहुत दुःखी था, मेरे माता- पिता ने भी मुझे जन्मदिन की बधाई न दी। पर ऐसा नहीं था मेरे पिताजी और माताजी को मेरा जन्मदिन याद नहीं था। कक्षा खत्म होने के बाद मैं अपना घर गया तो घर में कोई नहीं था। कुछ समय बाद मेरे माता- पिता घर आए और मेरे पिताजी ने मुझे पास बुलाया। मेरे पिताजी को पता था कि मैं बहुत दुःखी हूँ। उन्होंने मुझसे पूछा कि ऐसा कभी हो सकता है कि एक माँ- बाप अपने ही बेटे का जन्मदिन याद न रखें। और उन्होंने मुझे बधाई दी और अपने गले लगा लिया। यह सब देखने के बाद मैं खुश हो गया। मेरे माता- पिता ने मुझे उपहार में एक प्यारा सा छोटा कुत्ता दिया। यह देखकर मैं खुशी से फूल गया। मैंने अपने माता-पिता को गले लगा लिया और अपने कुत्ते को उठाकर अपने कमरे में ले गया। मैंने उसका नाम टोमी रख दिया। मैं टोमी से बहुत प्यार करता था और टोमी मुझसे।

एक दिन मेरे माता-पिता बाहर जा रहे थे। मेरे पिताजी ने कहा कि दरवाज़ा बंद कर लेना और अपना ख्याल रखना और वे चले गए। मैं दरवाज़ा बंद करना भूल गया, और टोमी के साथ खेलने लगा। कुछ समय बाद मुझे नींद आई और मैं सो गया । इस अवसर पर हमारे घर में एक सांप घुस गया। मैं सो रहा था, मुझे कुछ भी पता नहीं था। सांप मेरे कमरे में आ गया, टोमी ने देखा कि वह मुझे काटने आ रहा है। टोमी ने झपटकर साँप को पकडा, दोनों में बहुत देर तक लडाई चलती रही और आखिर टोमी ने साँप को मार दिया पर सांप के जहर के कारण वह भी बच नहीं सकता। थोडी देर बाद मेरे माता- पिता घर आए और उन्होंने टोमी और साँप को मरे हुए देखा। उनको सब कुछ समझ गए। उन्हों ने मुझे जगाया और सारी बात बताई। यह देख कर मुझे अपने दोस्त की दोस्ती पर बहुत नाज़ था। और इस घटना मैं कभी भी अपनी ज़िन्दगी में भूल नहीं पाऊँगा।

हाय हाय क्यों ?

जोबिन जॉर्ज 4254, VIIA

अब नहीं करता कोई प्रणाम
नही करता कोई नमस्ते
बच्चे भी देख माँ- बाप को
करते जोर से हाय है।

लगा सबको कैसा यह रोग
बिना किसी तकलीफ के
बिना किसी दर्द के ही
कर रहे सब हाय है।

अब ज़माने को न जाने
लग गई किसकी हाय है।
जिसे देखो आज वही
कर रहा बस हाय है।

कैसा कलियुग में यह आया
छोडो बात दुश्मनों की दोस्तों के मुख से भी
निकलती बस हाय है।

इस ज़माने को न जाने
लग गई किसकी हाय है
जिसे देखो आज वही
कर रहा बस हाय है।

सच्चा प्यार और सच्ची ममता

जयन्त. आर. डी. 4247, X
बिनोय.सी. के. 4244, X

दस युगों पहले की बात है। यह वह समय था जब कई राजा एक दूसरे पर युद्ध करके मारे जाते थे। इसी समय एक झोपडी में राजशेखर नामक बालक पैदा हुआ । वह बहुत सुन्दर और प्यारा लगता था। एक दिन राजशेखर की माताश्री ने उसके अध्ययन केलिए उसे एक वन में भेज दिया। विद्यालय जंगल के बीचों बीच स्थित था। यह सुनकर उस छोटे से बच्चे को बहुत डर आया। धीरे-धीरे वह अकेले जंगल में जाने लगा।

एक दिन जब वह जंगल से घुस रहा था, एक असुर ने उसे देख लिया। असुर तो भूख के मारे इधर- उधर घूम रहा था। इस बच्चे का मासूम चेहरा देखकर असुर का मन पिघल गया। उसने सोचा कि क्यों इस बालक से दोस्ती न हो जाए? असुर ने एक बालक का रूप लिया और राजशेखर के पास गया। घंटे चलते ही रहे और बाल ही बातों में वे दोस्त बन गए। पर रात होने से भी बालक वापस घर न पहूँचा। इससे माता को बहुत चिंता हुई और वे बच्चे की तलाश में चल पडी। कई दूर जाने के बाद माता ने बच्चों को देखा। तब असुर ने अपना वेश वापस लाया और बच्चों को छीन लिया। असुर ने कहा कि अगर उसके लिए भोजन लाया जाए तो वह बच्चे को छोड देते। माता ने आगे बढकर असुर से अपने आँखें छीन लेने को कहा। माता के इस त्याग को देखकर असुर का हृदय पिघल गया और उसने बच्चे को वापस दे दिया और उसने कहा कि माता का प्रेम ही सच्ची ममता है। इसके बाद असुर ने उनकी मदद करने का तय किया और फिर वे सब खुशी से जीने लगे।

एक ऐतिहासिक भवन : ताज महल

एस. कृष्णशंकर 4129, IX A

आगरा एक प्रसिद्ध नगर हैं। इस नगर ने मुगल काल से ही बहुत अधिक ऐतिहासिक महत्व प्राप्त किया है। मुगल शासकों ने इस नगर को लम्बे समय तक अपनी राजधानी बनाया। मुगलों ने अपने शासन काल में बहुत से भवन बनवाये। जिनमें से कुछ भवन स्मरणीय हैं।

ताजमहल जमुना नदी के दाहिने किनारे पर स्थित है। यह सफेद संगमरमर का बना हुआ है। इस भवन को शाहजहाँ ने अपनी बेगम मुमताज़ महल, जिसे वह बहुत प्रेम करता था, उसकी याद में बनवाया था। इस भवन को बनाने में लगभग 20 साल का समय लगा था और इसके निर्माण में करोड़ों रूपये खर्च हुए थे। अपनी अद्वितीय सुन्दरता के कारण ताज महल विश्व के नौ आश्चर्यों में से एक माना जाता है। वास्तव मे यह भवन कला का उत्कृष्ट नमूना है। सम्पूर्ण भवन सफेद रंग का है। ताजमल एक चबूतरे पर बना हुआ है और इस चबूतरे के प्रत्येक कोनों पर चार मीनारें है। चबूतरे के बीच में विशाल गुम्बद वाला यह भवन खडा है। चबूतरा मिनारे और भवन सभी सफेद संगमरमर से बना हुआ है। ताजमहल के अन्दर ही शाहजहाँ और उसकी बेगम मुमताज़महल की समाधी है। चन्द्रमा के प्रकाश में यह भवन बहुत ही सुन्दर दिखाई देता है। वास्तव में यह भवन सच्चे प्रेम की एक कहानी है। यह भवन याद दिलाता है कि सच्चा प्रेम कभी भी मरता नहीं है।

वह ताज महल नीले जलवाली यमुना और श्यामल वाटिकाओं के बीच सफेद छवी वाले नीले आकाश में शरद पूर्णिमा के चन्द्रमा के समान प्रतीत होता है। ताज महल को देखने केलिए पहले लाल पत्थर वाले मुख्य द्वार से होकर गुज़रना पडता है। इस द्वार से प्रवेश करके चौडे मार्ग से होकर जाना होता है। इस मार्ग के दोनों तरफ सुन्दर वाटिका है। छायादार वृक्ष, हरी भरी दब, जल उछालते फौव्वारे, सुन्दर कमल अपनी सुन्दरता से कभी का मन मुग्ध कर लेते हैं। इस मार्ग से जाने के बाद एक ऊँचे और विशाल चबूतरे पर सुन्दरता की यह प्रतिमूर्ति ताज महल स्थित है। यह आकार में लग भग 275 फीट ऊँचा भवन है। इसके विशाल गुम्बद के चारों ओर आयतें लिखी हुई हैं।

इस प्रकार ताज महल पूर्ण रूप से सुन्दरता की प्रतिमूर्ति है जो हम सभी के मन को मुग्ध कर लेती है। वास्तव में इसकी सुन्दरता का वर्णन शब्दों में नहीं किया जा सकता बल्कि उसे केवल महसूस किया जा सकता है।

जानवर का उपकार

आर. कैलासनाथ **4147, IX A**

एक बूढे दंपती के पास एक मोती नाम का एक कुत्ता था। वह कुत्ता उनके लिए संतान जैसा था। उनके पडोसी बहुत ही अमीर था पर वह बूढा- बुढिया दंपती से जलता था। एक बार पडोसी के बगीचे में लगाए गए सेबों के पेड से सेब उनके बगीचे में गिर आये तो मोती उन सेबों को उठाने लगा, यह देख पडोसी ने मोती को बहुत मारा, पर दंपती की सेवा के कारण मोती फिर से ठीक हो गया। एक बार मोती बूढे के साथ गया और एक जगह पर खोदने लगा । यह देखकर बूढा भी उसकी मदद करने लगा। उसे गडढे में से एक सोने से भरा घडा निकला। अब दंपती उस सोने की वजह से खुशी से रहने लगे। अब पडोसी को यह मालूम हुआ तो उसने भी मोती से यही करवाया पर उसे बस कचरा ही मिला। यह देख उसने क्रोध में आकर मोती को मार डाला।

जब दंपती को इस बात का पता चला तो उन्होंने मोती को बगीचे में गाड दिया और वे बहुत दुःखी हुए, उन्होंने वहाँ पर एक सेब का पौधा लगा दिया। वह पौधा कुछ ही दिनों में बडा हो गया और उसपर खूब अच्छे फल आये। इससे दंपती आश्चर्यचकित हुए और बूढे ने कहा कि यह मोती का उपकार है और वह उस फल बेचने के बाद काफी पैसा मिलने लगे, पर यह देखकर पडोसी बहुत क्रोधित हुआ और उसने पेड जला दिया। उस पेड को जला देखकर दंपती को बहुत दुख हुआ क्योंकि वह मोती की निशानी थी। उन्होंने पेड की राख को फूलों के पौधे में डाल दी। इससे पौधों पर सुन्दर- सुन्दर फूल आने लगे ।

एक बार वहाँ के राजा ने उन दंपती का बगीचा देखा और उसने बूढे से उत्तर दिया कि वह राजमहल की बगीचा भी अपने जैसा बनाये। बूढे ने वह राख राजमहल के बगीचे मे डाल दी और बगीचा बहुत ही सुन्दर लगा। यह देखकर राजा ने दंपती को अपने साथ रहने का अवसर दिया। यह सब देखकर बूढे ने सोचा कि यह सब हमारे मोती का उपकार है।

पहली बारिश

सोजा के सोमन 4380, VIII A

पहली बाहर की पहली बारिश
लाती सबके मन में नयी उमंग
गर्मी से मुक्ति मिलेगी
जब मौसम में आई नई चमक
मिट्टी का महक
बच्चों के दिल में खेल की चाह
रिमझिम रिमझिम पानी बरसे
लोगों का दिल उससे तरसे
लो बारिश बरसने लगी,
मन की चाह और बढ़ने लगी,
बारिश में हो दोस्तों का साथ
मज़ा आ जाएगा सचमुच आज;
सूरज की किरणें पता नहीं कहाँ खो गई,
गर्मी हट, सारी जगह ठंड में डूबी हुई
मौसम हो जाएगा सुहाना जब
याद आएगा दोस्तों का दोस्ताना तब।

सुनामी का कहर

दीपक कुमार सिंह 4114, IX A

26 Dec 2004, यह दिन भारत के इतिहास के पन्नों में लिखा जाएगा क्योंकि इस दिन उन दो लाख मासूम लोगों की मौत जिन्हें जिंदगी से कोई शिकायत न थी। उस दिन क्रिसमस के बाद लोगों के मुखैटों पर खुशियाँ झलक रही थीं। वह सब इस बात से बेखबर थे कि कुछ ही क्षणों में भगवान उनकी परीक्षा लेनेवाले है।

सुनामी अर्थात तटीय लहर एक जपानी शब्द है जिसका मतलब है- बडी- बडी लहरों का भूमि पर आकर तबाटी मचाना जो कि समुद्र तेल के अंतर भूकंप की वजह से होता है। उन अनपढ लोगों को पता भी न था कि सुनामी क्या है। उन्हें तो बस यह पता था की बहूत बडी लहर आयी और उनका सबकुछ लूटाकर ले गई।

अब तक करीब दो लाख लोगों की मौत हो चुकी है। उन्होंने शिया में अकेले 80 हजार लोगों की जान जा चुकी है। लोग पूछ रहे कि आखिर उनका कसूर क्या है, क्यो भगवान ने उन गरीबों को ही चुना।

इस खूँनकार घटना में बहुत से चमत्कर भी हुए। एक घटना में तो एक बाप ने अपने दो हफ्ते की बेटी को खो दिया फिर बाद में उसे एक चटाई पर तैरते हुए पाया। यह चमत्कार नहीं तो यह क्या है। अब टोनी को कौन टाल सकता है। भगवान तो शक्तिशाली है। उन्हीं के हाँथ में है हमारा जीना और मरना जो वहठीक समझते है वही वह करता है।

त्वमेव माता पिता त्वमेव
तवमेव बंदु सखा-त्वमेव ।

फूलों का जीवन

जितेन्द्रा डियो 4267, VII A

बगीचे में पैदा हुआ पौधा,
पौधे नें पैदा हुआ फूल ।
शाखा के ऊपर खिलता हुआ फूल,
भौरों की भूख मिटाता है फूल ।
हवा को आमन्त्रित करता है फूल,
संसार में खुशबू फैलाता है फूल ।
नारी की शोभा बढ़ाता है फूल,
वीरों के टाव पर चढ़ाते हैं फूल ।
अलंकार के लिए उपयोग में आते हैं फूल,
सूख जाने के बाद नाली में फेंके जाते है फूल ।

मानव और मानवता

अर्पण यादव 4378, IX A

आज का युग विज्ञान का युग है । इस वैज्ञानिक युग में मानव जीवन बहुत संपन्न और प्रगतिशील बन गया है । आधुनिक मनुष्य पहले आदी मनुष्य से बहुत ही बदल गया है । आज सभी क्षेत्रों में मानव विकास पा रहा है । लेकिन मानव आज अंध एवं पशु भी बन गया है । वह अपनी शक्ति से संसार को बिगाड भी सकता है । लेकिन अगर वह उस शक्ति का अच्छी तरह उपयोग करता है तो वह इस संसार को अच्छा बन सकता है । आज शक्ति और पैसा अपने होने के कारण उसका मन अत्यंत कलुषित हो गया है । इसलिए उसमें मानवता का निशान नहीं रहता है ।

मानव का निशान वह है मानवता । इस मानवता के कारण ही ईश्वर के सभी अन्य सृष्टियों से मानव अलग रहता था । लेकिन आज मनुष्य में यह गुण अप्रत्यक्ष बन गया है । अर्थात वह पशु बन गया है । लेकिन पशुओं में भी कुछ दया और मानवता। इसलिए वह मानव नहीं होता है । मानव वाह ! कितना सुन्दर नाम। मानव, वह ईश्वर की सृष्टि में सबसे सुन्दर और बुद्धिमान है । आज वह पहली तरह नहीं । उसमें मानवता का अंश भी नहीं रहता है। मानवता न होने के कारण ही युद्ध भी होता है, युद्ध बनानेवाला नाश अत्यंत प्राडा है । युद्ध में अनेक लोग मरते हैं, अनेक लोग अनाथ होते हैं । लोगों को अनेक कष्ट ताएँ सहनी पडती है । ये सब बिल्कुल मानव में रहे पशुत्व के कारण है । युद्ध में लोग अपने भाईयों को मार डालते हैं । क्योंकि हम सब भूमिदेवी के बच्चे हैं ।

पौराणिक युग में अनेक महान ऋषि आचार्य रहते थे । उस काल में सभी लोग परस्पर मित्रता भाव से रहते थे । उस समय सभी लोग मानवता के पूजारी थे। मानवता के आदर्श गुणों के कारण वे प्रातस्मरणीय हो गये थे । उदात्त भावों और कर्मों से वे अमर हो गये, उन देवतुल्य महान मानवों की तरह आज के मानव में दया, उदारता, प्रेम, सहिष्णुता, पूज्य भाव आदि गुण बिल्कुल नहीं है । ऐसे गुणों से भरे लोग है तो सैकडों में या हज़ारों में एक होगा । ऐसा बन गयी है मानव जीवन की स्थीति । जब तक मानव में मानवता का विकास न होता, तब तक संसार में पैशाचिकता का तांडव चलता रहता और जब मानव में मानवता वापस आएगा तब ही संसार का कल्याण होगा ।

चरित्र, एक महाशक्ति

प्रिन्स जॉन 3972, X A

बर्टल लिखते हैं - "चरित्र एक ऐसा हीरा है, जो हर किसी पत्थर को घिस सकता है । चरित्र केवल शक्ति ही नहीं, सब शक्तियों पर छा जानेवाली महाशक्ति है जिसके पास चरित्र रूपी धन होता है, उसके सामने संसार भर की विभूतियाँ - संपतियाँ और सुख-सुविधाएँ घुटने टेक देती हैं ।

चरित्र की शक्ति का प्रमाण शब्दों में नहीं, महापुरुषों के जीवन चरित्र में ढूंढा जा सकता है । गाँधी ने किस बल पर विश्वव्यापी अंग्रेज़ों को देश से बाहर खदेड दिया ? किस बल से पहाड़ी चूहे शिवाजी ने औरंगज़ेब की विशाल सेना से टक्क र ली? किस बल पर भगतसिंह अंग्रेजों की शक्तिशाली सरकार से टकरा गया ? - इन सब का एक ही उत्तर है - चरित्र - बल ।

चरित्र जन्मजात गुणों और आदत से ढाले गए व्यवहार को मिलाकर बनाता है । जन्मजात गुण ईश्वर की देन है । परन्तु आदतें अपने हाथ में होती हैं । गान्धीजी का उदाहरण सामने हैं । वे प्रतिभा में अत्यंत सामान्य थे । परंतु उन्होंने सत्य, अहिंसा और न्याय के जो गुण अपने जीवन में ढाले, उन्हीं के परिणामस्वरूप उन्हें ऐसा उज्ज्वल चरित्र मिला - जिससे सारे विश्व को प्रकाश प्राप्त हुआ । इसलिए बोर्डमैन लिखते हैं "कर्म को बोओ और आदत की फसल काटो; आदत को बोओ और चरित्र की फसल काटो ।" एमर्सन महोदय कहते है - और सब जीव तुम्हारी सहायता करेंगे । चरित्र ही मनुष्य की पूंजी है ।"

चरित्र साधना है । इसे अपने ही प्रयत्न से पैदा किया जा सकता है . इसका तरीका भी बहुत सरल है - सद्गुणों पर चलना, अवगुणों से बचाना । प्रेम, त्याग, करुणा, मानवता, अहिंसा को अपनाना तथा लोभ, मोह, निंदा, अम्रता, क्रोध, अहंकार को छोडना। परंतु यह सरल सा मार्ग ही साधना के बिना बहुत कठिन हो जाता है ।

चरित्रवान व्यक्ति स्वयं को धन्य अनुभव करता है । उसे अपना जीवन सफल प्रतीत होता है । आवश्यक नहीं कि चरित्रवान व्यक्ति को सफलता मिले परंतु चरित्रवान व्यक्ति जब तक जीता है, संतुष्ट रहता है । उसे अपने किए पर पछतावा नहीं होता है । वह छाती तानकर, नज़रें उठाकर शान से जीता है ।

●

रक्षा सेनाओं का राष्ट्रीयकरण

डॉ. जॉर्ज. पी. आई (हिन्दी विभागाध्यक्ष)

दूसरा महायुद्ध होने से पहले के वर्षों में पूरी भारतीय सेना में 4000 ब्रिटिश अधिकारियों की तुलना में, भारतीय अधिकारियों की कुल संख्या 406 ही थी। थल -सेना में, और अन्य दोनों सेनाओं में भी, मेजर और उसके समकक्ष पद तक पदोन्नति वेतनमान के अनुसार की जाती थी, अर्थात् अधिकारियों को न्यूनतम विहित सेवा काल तक सेवा करनी होती थी और विहित परीक्षा पास करनी होती थी, तभी अगले उच्च ओहदे में उनकी पदोन्नति हो सकती थी ।

सन 1938 के आरंभ तक भारतीयों द्वारा प्राप्त किया गया उच्चतम ओहदा कैप्टैन का था । जुलाई 1938 में एक भारतीय को मेजर के पद पर पदोन्नति दी गयी । 1939 के आरंभ में मेजर के ओहदे के आठ भारतीय अधिकारी से ज्यादा न थे, जब कि इस ओहदे की कुल स्थापना 1059 थी । अप्रैल 1942 में ही एक भारतीय लेफ्टिनेंट कर्नल के ओहदे में (ले.क. करियप्पा) कमान को संभाल पाया। इसी अधिकारी ने सन 1946 में ब्रिगेड की कमान संभाली ।

नौसेना की स्थिति और भी बुरी थी । रॉयल इंडियन नेवी में जो पहले दो भारतीय कमीशन देकर नियुक्त किये गये थे, वे प्रथम सितंबर 1933 को मिडशिप मैन बनाये गये थे (एच.एम.एस. चौधरी जो पाक नौ सेना में चले गये, सितंबर 1932 को मिडिशिप मैन नियुक्त किये गये थे) सन 1938 के मध्य तक रॉयल इंडियन नेवी में बनाया गया उच्चतम ओहदा कैप्टैन का था। कैप्टैन ओहदे के छः मंजूर पद और कमांडर ओहदे के बीस पद सारे रॉयल इंडियन नेवी के ब्रिटिश अधिकारियों के हाथ में थे, सब से वरिष्ठ भारतीय अधिकारी, दो वर्ष की वरिष्ठतावाले लेफ्टिनेंट ही थे ।

वायुसेना की स्थिति भी बहुतकुछ नौसेना जैसी ही थी, पर एक बात अपवाद थी कि इस में आरंभ से ही केवल भारतीय को कमीशन दिये जाते थे । अतः भारतीय वायुसेना में अस्थाई कमीशन - प्राप्त कोई ब्रिटिश अधिकारी न था । सन 1938 में किसी भारतीय द्वारा प्राप्त उच्चतम ओहद फ्लाइंग अफसर का था और भारतीय वायुसेना में केवल आधे दर्जन भारतीय फ्लाइंग अफसर थे ।

राष्ट्रीयकरण समिति ;

सितंबर 1946 के शुरू में अन्तरिम सरकार द्वारा पद-ग्रहण करते ही, सशस्त्र सेनाओं के राष्ट्रीयकरण का प्रश्न बडी तेज़ी से हाथ में लिया गया । 30 नवंबर 1946 के एक प्रस्ताव के अधीन सशस्त्र-सेना राष्ट्रीयकरण- समिति एनः गोपालस्वामी अयंगार के सभापतित्व में बनायी गयी । इनके निष्कर्षों से 15 अगस्त 1947 को पूरी तरह से राष्ट्रीयकृत थलसेना, नौसेना या वायुसेना बनाने के आड़े आ रही थी ।

समिति ने यह माना कि ऊपर के पदों को भरने के लिए पर्याप्त अनुभववाले अधिकारियों की भारी कमी है । अपेक्षतय सीमित अनुभववाले अधिकारियों द्वारा थोड़ी-सी ही अवधि में भारतीय सशस्त्र सेनाओं जैसे संगठन का कार्यग्रहण किया जाना था । फिर भी समिति इस बात से प्रभावित हुई कि भारतीय अधिकारियों को अपनी योग्यता में पूरा आत्मविश्वास था और उनको अपने साथियों और सैनिकों का भी विश्वास प्राप्त था, जिस से वे यह काम जोश और कार्यकुशलता के साथ निभा सकते थे ।

राष्ट्रीयकरण की प्रगति

थल सेना :

15 अगस्त सन् 1947 के पूर्व अविभाजित भारतीय सेना में दस हज़ार ब्रिटिश अधिकारी थे । 15 अगस्त को यह संख्या कम होकर भारत के लिए बारह सौ रह गयी । जनवरी सन् 1948 के बाद भारत में नियुक्त ब्रिटिश अधिकारियों की संख्या लगभग 300 रह गया । अप्रैल 1948 तक लेफ्टीनेंट कर्नल तक के सारे कमान भारतीयों के हाथ में आ गये ।

सेना मुख्यालय में 15 अगस्त 1947 को एक भारतीय अधिकारी ने चीफ आफ जनरल स्टाफ का पद संभाला और दूसरे ने सैन्य-सचिव का । जनवरी 1948 के आरंभ में एक भारतीय अधिकारी को एडजुटेंट जनरल बनाया गया और दूसरे को मार्च 1948 में क्वार्टर मास्टर जनरल । इंजनीयर - इन - चीफ के पद पर एक ब्रिटिश अधिकारी काफी बाद तक बना रहा। 15 अक्तूबर 1955 को एक भारतीय इंजनीयर - इन - चीफ बनाया गया । अब सेना मुख्यालय में किसी भी शाखा का प्रमुख अ-भारतीय न रहा ।

15 अगस्त 1947 को उस समय तक दक्षिणी कमान के जनरल अफसर कमांडिंग इन-चीफ को भारतीय सेना का कामांडर - इन - चीफ बनाया गया, पर वे स्वास्थ्य के कारण पहली तारीख जनवरी 1948 को चले गये और उनके स्थान पर जनरल एफ. आर. आर. बूचर को रखा गया । 15 जनवरी 1946 को जनरल के. एम.करियप्पा पहले भारतीय कमांडर-इन-चीफ बने ।

नौ सेना

नौसैनिक प्रशिक्षण एक लम्बी प्रक्रिया है और इस समुद्रमार्गी सेवा में अनुभव का बहुत ही महत्व है । युद्ध - पूर्व काल की रॉयल इंडियन नेवी एक बहुत ही छोटी सी सेना थी और हालांकि युद्ध काल में कुछ विस्तार भी हुआ।

15 अगस्त 1947 को रॉयल इंडियन नेवी के कुल 850 के संवर्ग में से 200 ब्रिटिश कमीशन - प्राप्त

और वारंट अधिकारी थे । 1948 में अपेक्षित ब्रिटिश अधिकारियों की कुल संख्या लगभग 60 कमीशन प्राप्त और 70 वारंट अधिकारी थी । सन् 1947 के अंत तक सभी रॉयल इंडियन नेवी पोतों की कमान पर भारतीय अधिकारी आ गये ।

रीयर एडमिरल जे. टी. एस. हॉल को 15 अगस्त 1947 को रॉयल इंडियन नेवी का कमांडर - इन - चीफ बनाया गया । उनके स्थान पर अगस्त 1948 में वाइस एडमिरल स एडवर्ड पैरी आये, जब आई. एन. एस. दिल्ली के अवतरण पर पहले ने भारतीय नौ सेना स्क्वेड्रन की कमान संभाली । वाइस एडमिरल सी. टी. एम. पिजे ने 14 अक्टूबर 1951 को वाइस एडमिरल पैरी से कार्य भार संभाल लिया और फिर उनकी जगह पर 22 जुलाई 1955 को वाइस एडमिरल कारलिल आये । वाइस एडमिरल आर.डी.कटारी ने 22 अप्रैल 1958 को पहले भारतीय के रूप में चीफ ऑफ नेवल स्टाफ का कार्यभार संभाला ।

वायु सेनाः

सरकार ने वायुसेना के विकास को बहुत अधिक महत्व दिया और इस नीति के अनुसार विशेषीकृत ज्ञान की अपेक्षा करनेवाले पदों के लिए कुछ और रॉयल एयर फोर्स अधिकारियों की सेवाएँ प्राप्त करनी पड़ीं । वही कारण था कि 1947 से बाद के कुछ वर्षों में भारतीय वायुसेना में काम करनेवाले ब्रीटिश अधिकारियों की संख्या में वृद्धि हुई ।

15 अगस्त 1947 को रॉयल इंडियन एयर फोर्स के वरिष्ठतम भारतीय अधिकारी को रॉयल इंडियन एयर फॉर्स का उप-वायु कमांडर और वायु-मुख्यालय में वरिष्ठ-वायु-स्टाफ अधिकारी नियुक्त किया गया । उनको

15 नवंबर 1947 को एयर वाइस मार्शल के ओहदे पर पदोन्नति दी गयी, जब उनको डिप्टी चीफ आफ एयर स्टाफ का पदनाम दिया गया ।

15 अगस्त 1947 को भारतीय वायुसेना के कमांडर - इन - चीफ का पद संभालने के लिए एयर मार्शल सर थामस वाकर एकहर्स्ट को चुना गया । उनके बाद एयर मार्शल सर रोनलड आश्वला चैपमैन और एयर मार्शल जी. ई. गिब्स क्रमशः मार्च 1950 और दिसंबर 1951 में आये। पहले भारतीय अधिकारी एयर मार्शल एस. मुखर्जी ने अप्रैल 1954 को भारतीय वायुसेना के प्रमुख का पद संभालाऔर इस तरह अब इस सेना का पूर्ण राष्ट्रीयकरण हो गया । उसी दिन राष्ट्रपति ने राष्ट्रध्वज प्रदान करके सेना का सम्मान किया ।

एक दशक से ही कम समय में भारत की सेना को पूरी एकत्र करके एकीकृत सेना के रूप में गठित कर दिया । इन सभी कार्य में देश के नागरिक ही अधिकारी थे । भरती सभी भारतीयों के लिए खोल दी गयी थी । चाहे वे देश के किसी भाग के क्यों न हों और उनकी जति या धर्म कुछ भी क्यों न हों । भारत की सशस्त्र सेनाओं का सच्चे अर्थों में राष्ट्रीयकरण कर दिया गया ।

(संदर्भ ग्रन्थ - 'भारत का रक्षा संगठन'
ए. एल. वेंकटेश्वरन्)

A Father's Prayer

Build me a son, O Lord who will be strong enough to know when he is weak and brave enough to face himself when he is afraid. One who will be proud and unbending in defeat but always humble and gentle in victory.

A son whose wishbone will not be where his backbone should be, a son who will know himself is the foundation of all true knowledge.

Rear him, I Pray, not in the path of ease and comfort, but under the stress and spur of difficulties and challenges. Here let him learn to stand up in the storm, and let him learn compassion for those who fall.

Build me a son whose heart will be clean, whose goal will be high. A son who will master himself before he seeks to master other men. One who will learn to laugh but never forget how to weep. One who will reach far into the future yet never forget the past.

And after all those are his, add, I pray, enough of a sense of humour so that he may always be serious, yet never take himself too seriously, a touch of humility so that he may always remember the simplicity of true greatness; the open mind of true wisdom; the meekness of true strength.

Magazine contributed by

Jitendra Deo (4267/10)